

การจัดการการเงิน สำหรับ ผู้ประกอบการธุรกิจ

ENT2303

รัมภาภักดิ์ ฤกษ์วีระวัฒนา

บทที่ 1

แนวคิด

และทฤษฎี

ทางการเงิน

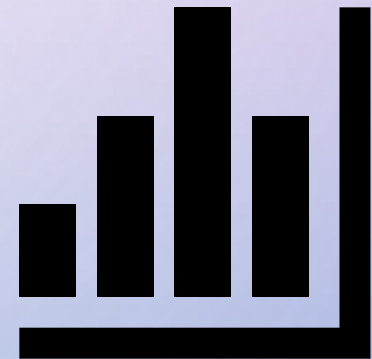
บทที่ 1

- แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน
 - การเข้าใจหลักการพื้นฐานของการเงิน
 - ความสำคัญของการวางแผนการเงินในธุรกิจ
 - การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเงินในธุรกิจ
 - สรุป

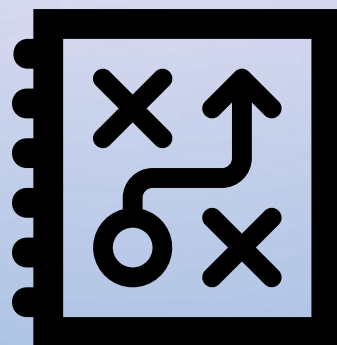
วัตถุประสงค์การเรียนรู้

- นักศึกษาได้ทราบภาพรวมของการจัดการ การเงิน
- นักศึกษาได้ทราบความหมายของการจัดการการเงิน
- นักศึกษาได้ทราบความสำคัญของการจัดการการเงิน
- นักศึกษาได้ทราบแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการ การเงิน
- นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ประโยชน์ของการจัดการการเงิน

แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน

- การเงินเป็นส่วนสำคัญของการบริหารธุรกิจที่รวมไปด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานที่สนับสนุนกระบวนการตัดสินใจภายในองค์กร การเข้าใจหลักการพื้นฐานเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบริหารการเงินและการวางแผนกลยุทธ์

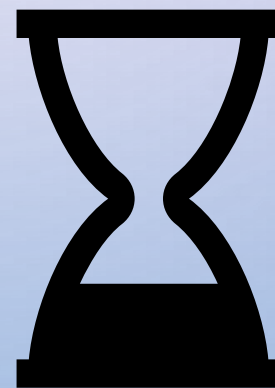
แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน

- **ค่าเงินตามเวลา:** ที่ใจกลางของทฤษฎีการเงินคือแนวคิดเกี่ยวกับค่าเงินตามเวลา หลักการนี้ระบุว่าหนึ่งดอลลาร์ในปัจจุบันมีค่ามากกว่าหนึ่งดอลลาร์ในอนาคตเนื่องจากมีศักยภาพในการทำกำไรเมื่อลงทุน เข้าใจหลักการนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการประเมินโอกาสในการลงทุน การกำหนดมูลค่าสินทรัพย์ และการประเมินต้นทุนของทุน

แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน

- **ความเสี่ยงและผลตอบแทน:** ทฤษฎีการเงินระบุว่ามีความสัมพันธ์ตรงระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทน นักลงทุนคาดหวังที่จะได้รับการชดเชยในการรับผิดชอบเพิ่มเติมโดยการได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยตรงโมเดลต่างๆ เช่น โมเดลตลาดสินทรัพย์และโมเดลต่างๆ ช่วยในการวัดความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นการช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน

แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน

- **การบำรุงทุน:** การบำรุงทุนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและเลือกโครงการลงทุนระยะยาวที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กลยุทธ์ขององค์กร เทคนิคเช่น มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) และระยะเวลาคืนทุน (PAYBACK PERIOD) ถูกใช้ในการประเมินความสมรรถนะและความเป็นไปได้ของโอกาสการลงทุน เพื่อให้ทรัพยากรถูกจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน

- **ตลาดและเครื่องมือการเงิน:** ตลาดการเงินทำหน้าที่เป็นแพลตฟอร์มสำหรับการซื้อขายสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้น พันธบัตร และสินทรัพย์ทางการเงินต่างๆ การเข้าใจการทำงานของตลาดเหล่านี้รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อราคาสินทรัพย์และกลไกการซื้อขายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักลงทุนและผู้บริหารการเงิน ทฤษฎีด้านการเงินช่วยให้องค์กรเรียกเงินทุน จัดการกับความเสี่ยง และปรับปรุงพอร์ตการลงทุนของตนเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย

แนวคิดและทฤษฎีทางการเงิน

- **ทฤษฎีโครงสร้างทุน:** ทฤษฎีโครงสร้างทุนสำรวจถึงส่วนผสมที่เหมาะสมของการรับเงินกู้และการออกหุ้นที่ทำให้มีความคุ้มค่าขององค์กรมากที่สุด โมเดลลิแกง - มิลเลอร์ (MODIGLIANI-MILLER) และทฤษฎีการแลกเปลี่ยนช่วยให้เข้าใจว่าองค์กรกำหนดโครงสร้างทุนของตนขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ประโยชน์จากภาษี ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการล้มละลาย และปัญหาของผู้บริหาร

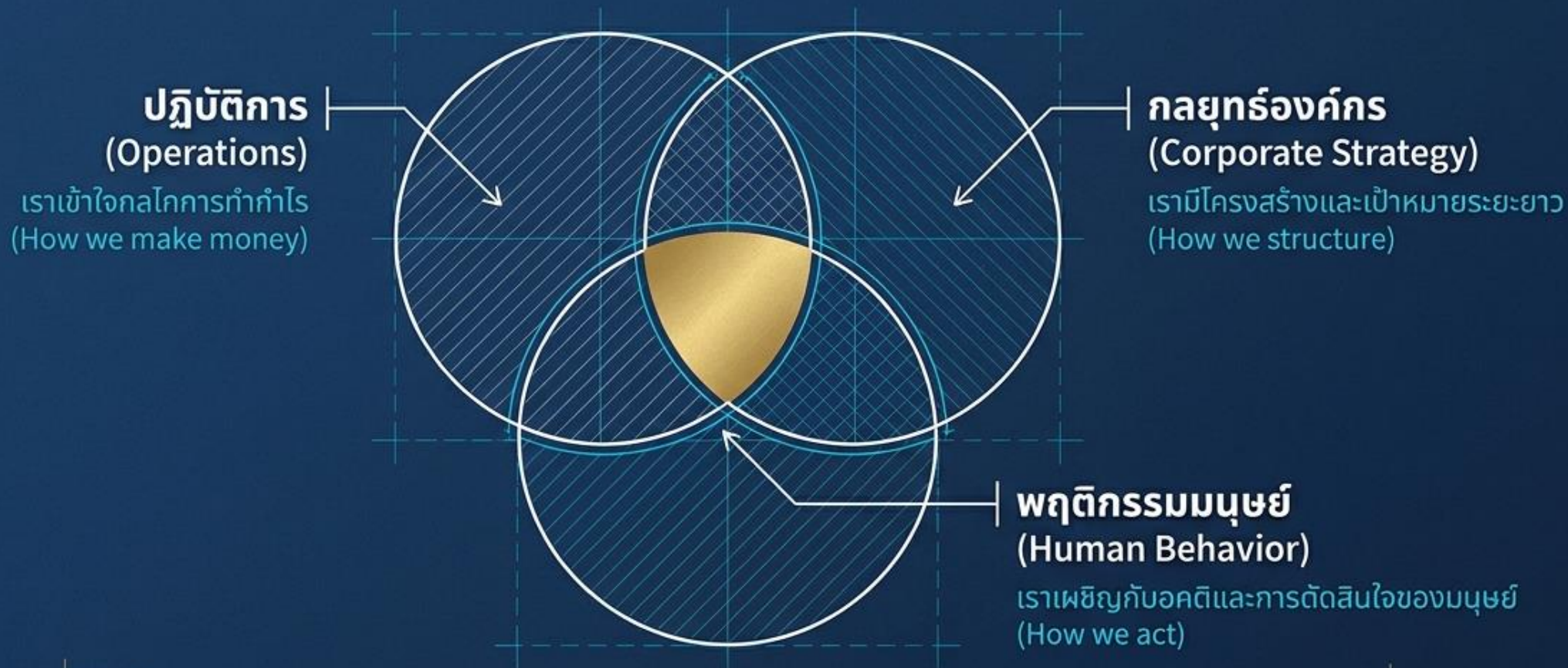

สถาปัตยกรรมทางการเงิน

บูรณาการทฤษฎีระดับโลกสู่การวางแผนปฏิบัติการจริงเพื่อความยั่งยืนของธุรกิจ

ความท้าทายของผู้นำองค์กรคือการผสานชิ้นส่วนที่แตกแยกเข้าด้วยกัน

คำถามสำคัญ: เราจะเชื่อมโยงเป้าหมายกำไร โครงสร้างทุน และจิตวิทยาของมนุษย์ให้กลายเป็นพิมพ์เขียวเดียวกันที่ใช้งานได้จริงได้อย่างไร?

รากฐานของความก้าวหน้าเริ่มต้นจากการเข้าใจความอยู่รอดด้วย CVP Analysis

CVP (Cost-Volume-Profit) Analysis คือเครื่องมือวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการที่สะท้อนว่าองค์กรต้องขับเคลื่อนปริมาณเท่าใดเพื่อเอาชนะต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) และก้าวเข้าสู่โซนกำไร

สมการตั้งต้นของธุรกิจ:
กำไร = (ราคาขาย - ต้นทุนผันแปร) x ปริมาณ - ต้นทุนคงที่

3 มาตรวัดสำคัญในการควบคุมทิศทางและเป้าหมายขององค์กร

Break-even Point (จุดคุ้มทุน)

จุดที่รายได้เท่ากับต้นทุนพอดี
ไม่ขาดทุนและไม่ได้กำไร

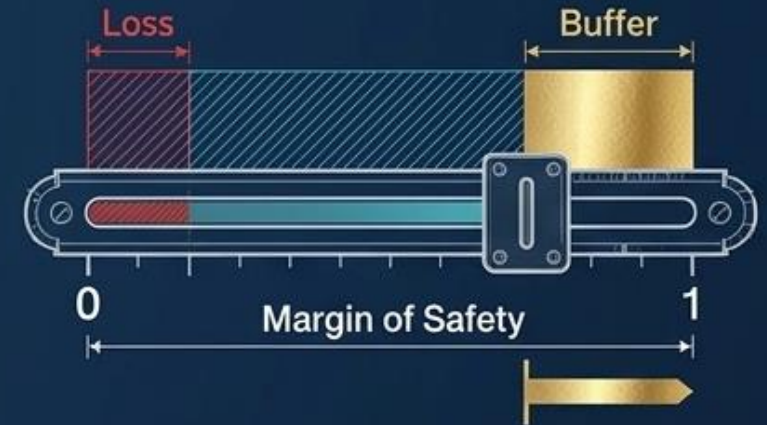
สูตรคำนวณ:
$$\frac{\text{Fixed Cost}}{\text{Contribution Margin}}$$

Target Profit (เป้าหมายกำไร)

ระดับยอดขายที่ต้องทำให้ได้เพื่อ
บรรลุกำไรที่คาดหวัง

สูตรคำนวณ:
$$\frac{(\text{Fixed Cost} + \text{Target Profit})}{\text{Contribution Margin}}$$

Margin of Safety (ส่วนเพื่อความปลอดภัย)

กันชนความเสี่ยง บ่งบอกว่ายอดขายสามารถ
ตกลงได้เท่าใดก่อนจะเริ่มขาดทุน

สูตรคำนวณ:
$$\frac{(\text{Actual Sales} - \text{Break-even Point})}{\text{Actual Sales}}$$

การปฏิบัติการบอกเราว่าต้องทำอะไร แต่กลยุทธ์บอกเราว่าจะไปถึงจุดนั้นอย่างไร

Diversification

เสาหลักที่ 1: การจัดการความเสี่ยง ด้วยทฤษฎีการลงทุนสมัยใหม่ (Modern Portfolio Theory - MPT)

ผู้พัฒนา:

Harry Markowitz (1952)

แนวคิดหลัก:

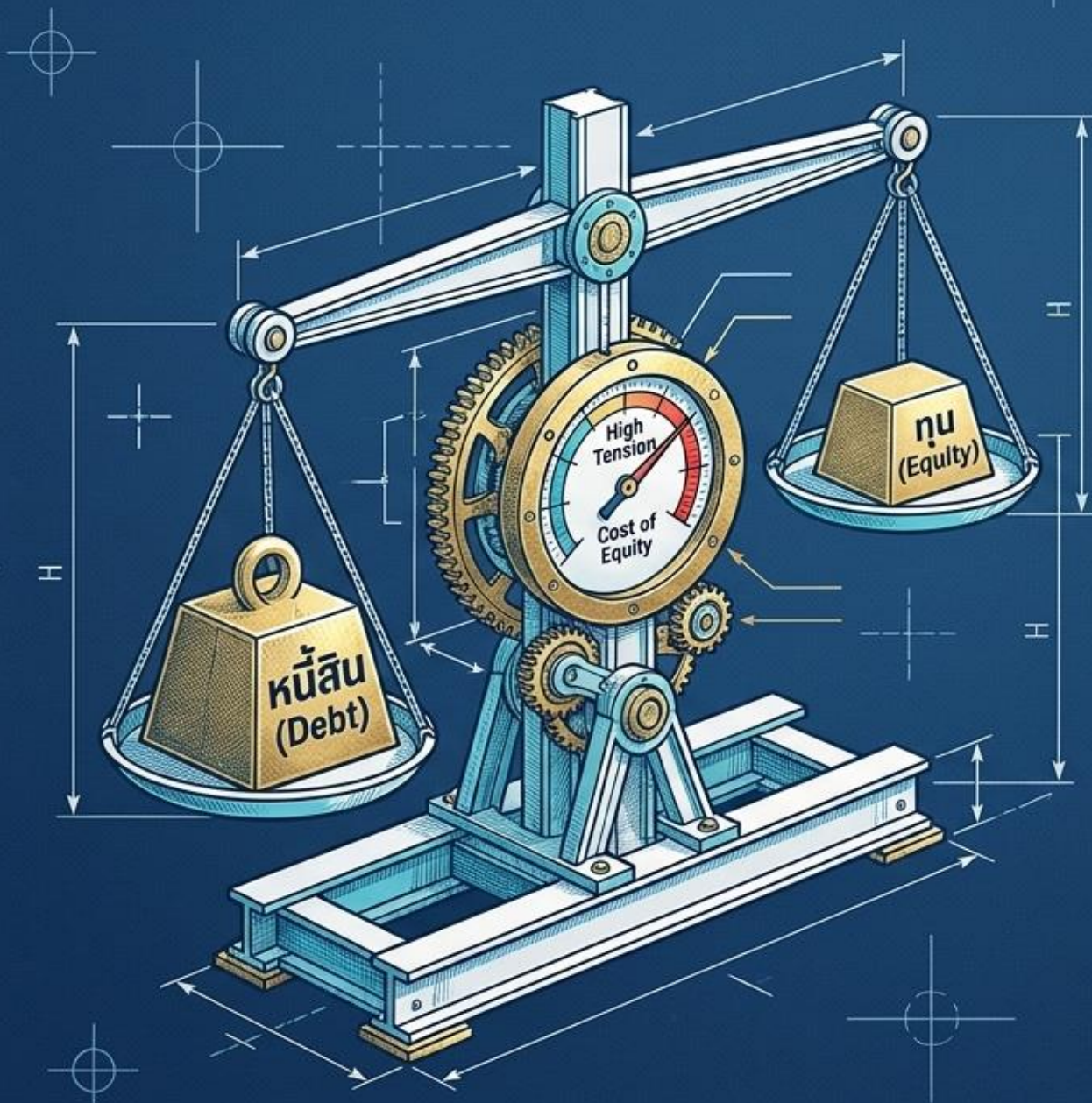
การกระจายความเสี่ยง (Diversification) และ
Mean-Variance Analysis เพื่อหาจุดลงทุนที่มี
ประสิทธิภาพสูงสุด (Efficient Frontier)

จุดแข็ง:

สร้างกรอบความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ที่วัดค่าได้
ในการจัดโครงสร้างพอร์ตการลงทุน

ข้อจำกัด:

อาศัยข้อมูลในอดีตเป็นฐานและพึ่งพาสมมติฐาน
ที่ว่าตลาดมีประสิทธิภาพเสมอ

เสาหลักที่ 2: โครงสร้างเงินทุนผ่านทฤษฎี Modigliani–Miller (M&M)

ผู้พัฒนา: Franco Modigliani & Merton Miller (1958)

แนวคิดหลัก:

- Proposition I: ในโลกอุดมคติ มูลค่าของบริษัทจะไม่ขึ้นอยู่กับโครงสร้างเงินทุน
- Proposition II: เมื่อองค์รื้อหนี้มากขึ้น ความเสี่ยงของผู้ถือหุ้นจะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนของส่วนของผู้ถือหุ้น (Cost of Equity) สูงขึ้นตามไปด้วย

จุดแข็ง: อธิบายกลไกโครงสร้างเงินทุนอย่างเป็นระบบ

ข้อจำกัด: โลกแห่งความเป็นจริงมีเรื่องของภาษี (Taxes), ต้นทุนการล้มละลาย, และข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์

Principal
(ผู้ถือหุ้น)

Monitoring &
Incentives

Agent
(ผู้บริหาร)

เสาหลักที่ 3: การขับเคลื่อน เป้าหมายร่วมด้วยทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

ผู้พัฒนา:

Michael Jensen & William Meckling (1976)

แนวคิดหลัก:

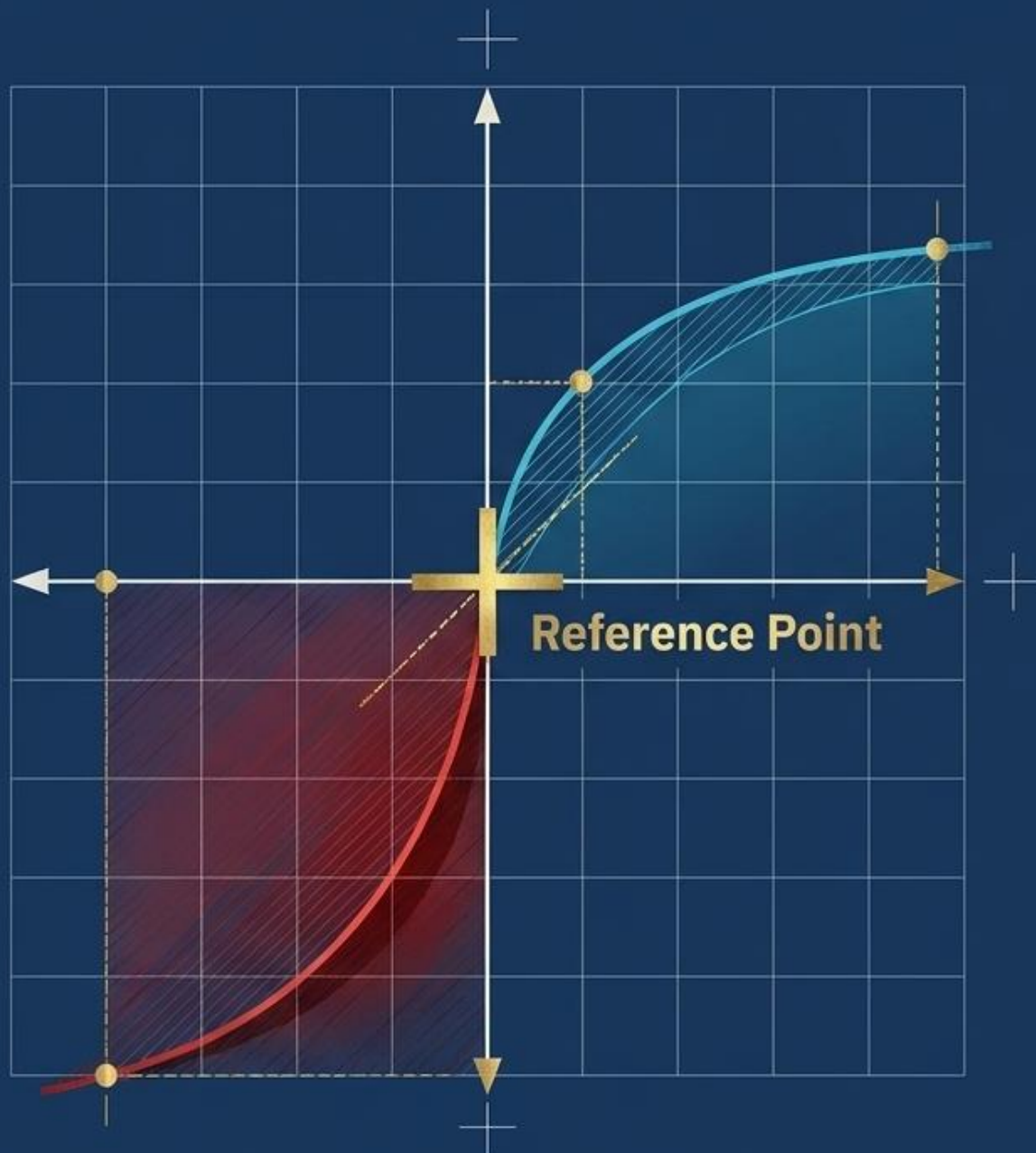
อธิบาย Principal-Agent Relationship และ Agency Problem ที่เกิดจากความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ทำความขัดแย้งทางผลประโยชน์ นำไปสู่ต้นทุนตัวแทน (Agency Costs) และความจำเป็นในการสร้างแรงจูงใจและการตรวจสอบ

จุดแข็ง:

เป็นรากฐานสำคัญของระบบบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) ที่ส่งผลต่อการลงทุนและนโยบายปันผล

ข้อจำกัด:

เน้นกลไกเศรษฐศาสตร์ แต่มักมองข้ามปัจจัยเชิงสังคมและวัฒนธรรมองค์กร

เสาหลักที่ 4: จิตวิทยาการตัดสินใจในทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect Theory)

ผู้พัฒนา: Daniel Kahneman & Amos Tversky (1979)

แนวคิดหลัก:

- Loss Aversion: มนุษย์เจ็บปวดกับการขาดทุนมากกว่าดีใจที่ได้กำไรในจำนวนที่เท่ากัน
- พฤติกรรมนี้ถูกกำหนดโดยจุดอ้างอิง (Reference Point) และ Probability Weighting

ตัวอย่างในความเป็นจริง:

นักลงทุนมักทนถือหุ้นที่ขาดทุนไว้นาน (หวังให้กลับมาเท่าทุน) แต่รีบขายหุ้นที่มีกำไรเร็วเกินไป

จุดแข็ง: อธิบายพฤติกรรมจริงของมนุษย์ และเป็นรากฐานของ Behavioral Finance

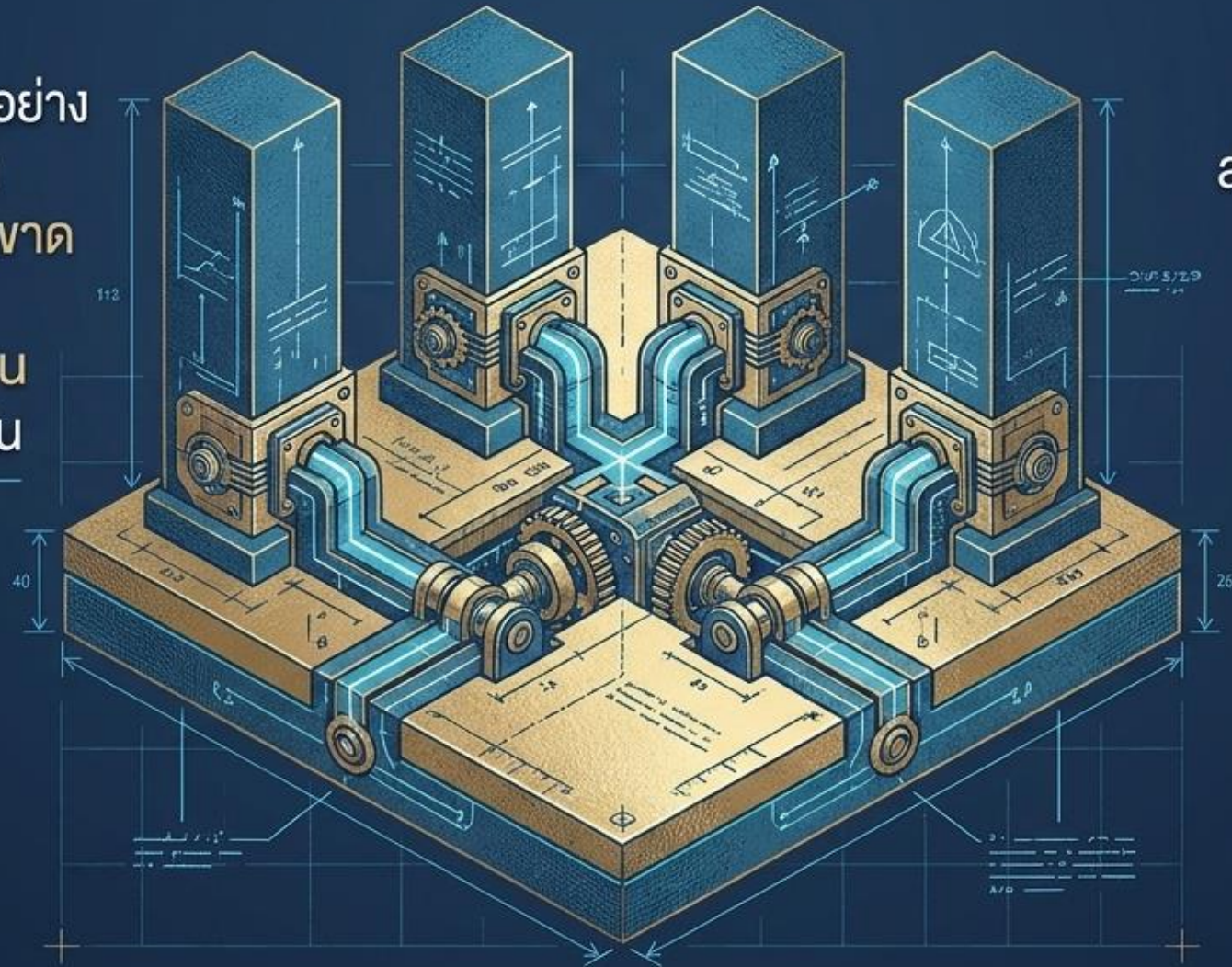
ข้อจำกัด: แบบจำลองมีความซับซ้อน ทำให้ยากต่อการประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติการ

บทสรุป 4 มิติของทฤษฎีการเงินระดับโลก

	 MPT	 Modigliani-Miller	 Agency Theory	 Prospect Theory
1 (ผู้พัฒนา)	Markowitz (1952)	Modigliani & Miller (1958)	Jensen & Meckling (1976)	Kahneman & Tversky (1979)
2 (แนวคิดหลัก)	การกระจายความเสี่ยง, Efficient Frontier	มูลค่าไม่ขึ้นกับโครงสร้าง เงินทุน (Prop I & II)	ความขัดแย้ง ผู้ถือหุ้น-ผู้บริหาร	Loss Aversion, Probability Weighting
3 (ข้อจำกัด)	ใช้ข้อมูลอดีต, สมมติฐาน ตลาดมีประสิทธิภาพ	ตลาดจริงมีภาษีและ ต้นทุนล้มละลาย	ไม่ครอบคลุมปัจจัย สังคม-วัฒนธรรม	แบบจำลองซับซ้อน, ใช้ยากในตลาดจริง

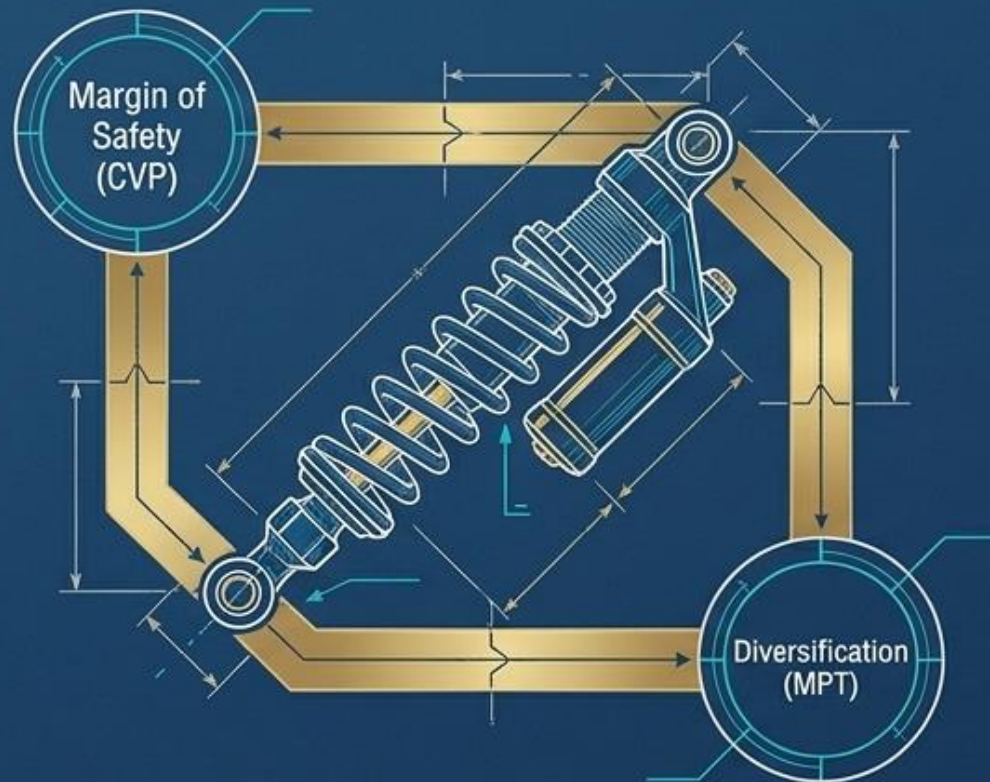
การบูรณาการ: เมื่อตัวเลขปฏิบัติการณ์พบกับทฤษฎีเชิงระบบ

เครื่องมือเชิงปฏิบัติการณ์อย่าง
CVP และทฤษฎีการเงิน
ระดับมหภาค ไม่ได้แยกขาด
ขาดจากกัน แต่เป็น
เสมือนเหรียญคนละด้าน
ของการตัดสินใจเดียวกัน

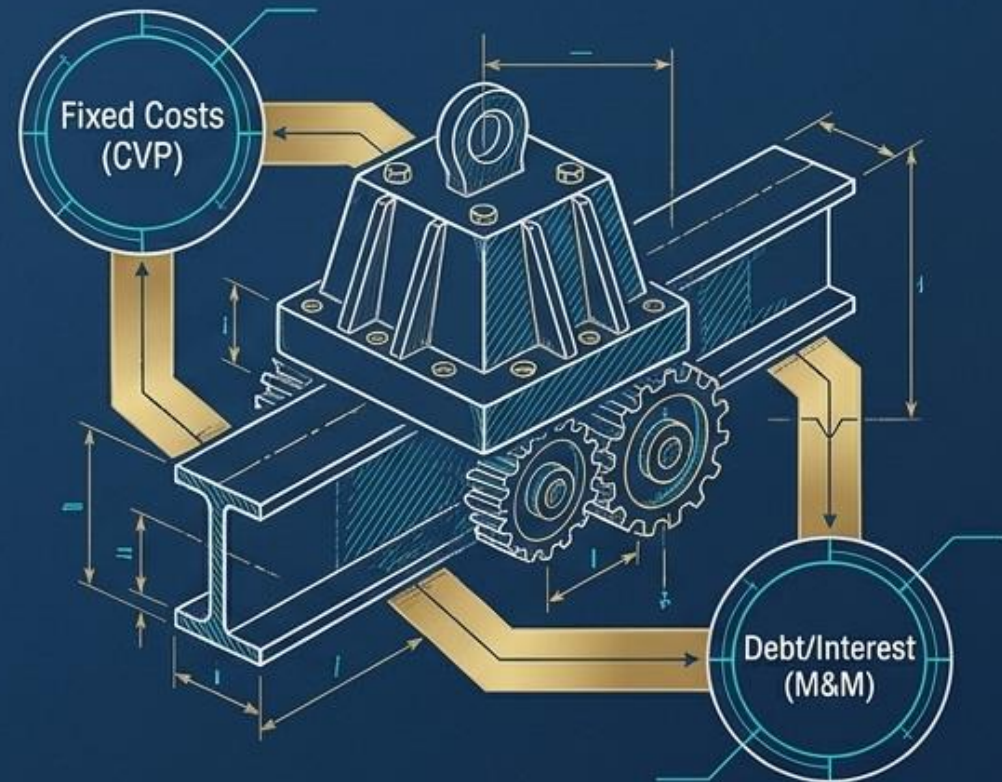
จุดคุ้มทุนคือจิตวิทยา
ส่วนเพื่อความปลอดภัย
คือความเสี่ยง
และเป้าหมายกำไร
คือธรรมาภิบาล

กลไกการป้องกันความเสี่ยงและโครงสร้างต้นทุน

กันชนแห่งความเสี่ยง (CVP + MPT):

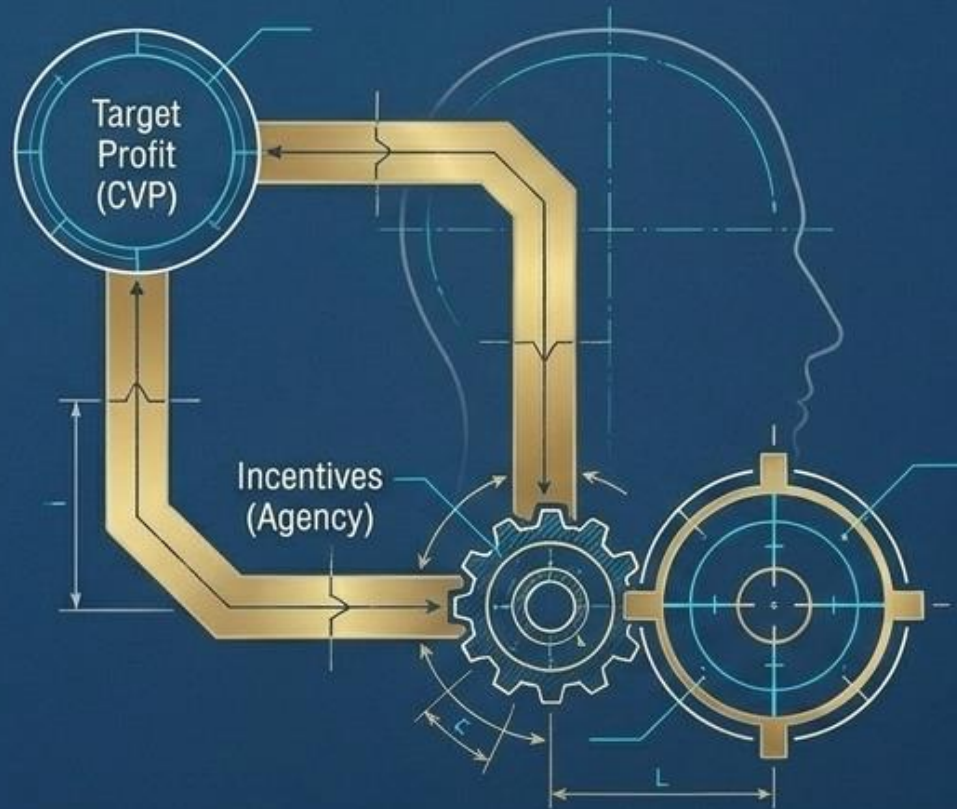
Margin of Safety ในระดับปฏิบัติการทำหน้าที่เหมือนบัฟเฟอร์รับแรงกระแทกจากความผันผวนของยอดขาย ซึ่งสะท้อนหลักการเดียวกับการใช้ Diversification ในทฤษฎี MPT เพื่อลดความเสี่ยงโดยรวมของพอร์ตโฟลิโอ

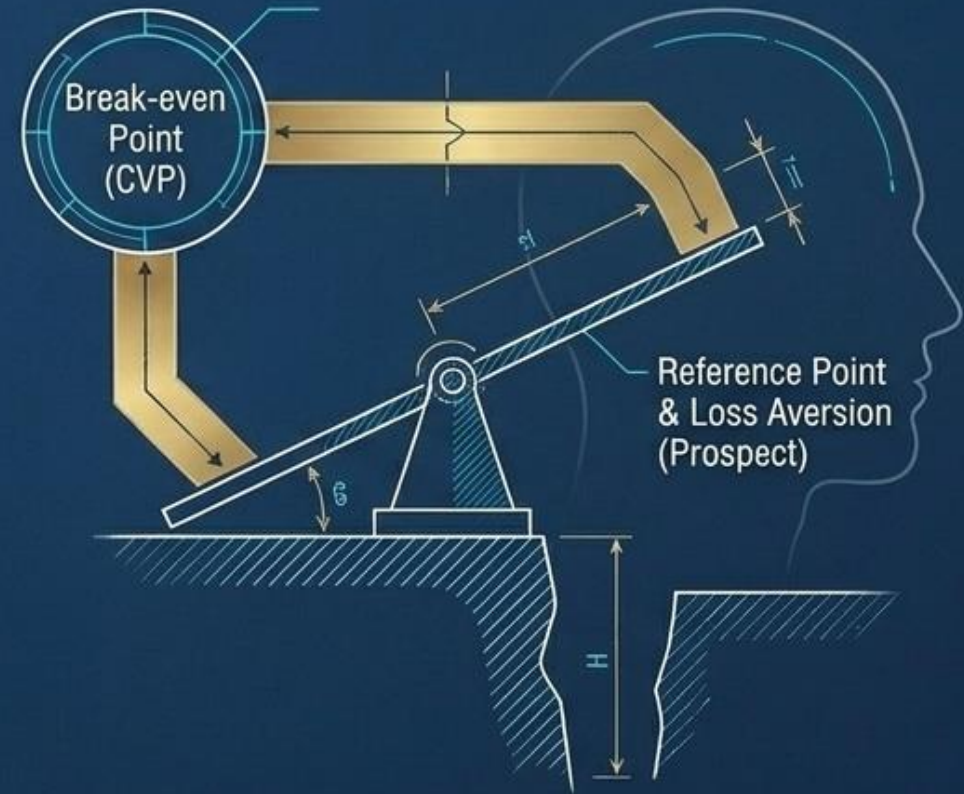
การผูกพันเชิงโครงสร้าง (CVP + M&M):

การมีต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) ที่สูงใน CVP สร้างภาระที่ต้องจ่ายตายตัวไม่ต่างจากการก่อหนี้ (Debt) ในทฤษฎี M&M ซึ่งเพิ่ม Cost of Equity และขยายความเสี่ยงขององค์กรเมื่อเกิดวิกฤต

การบริหารพฤติกรรมและการจัดทำเป้าหมายองค์กร

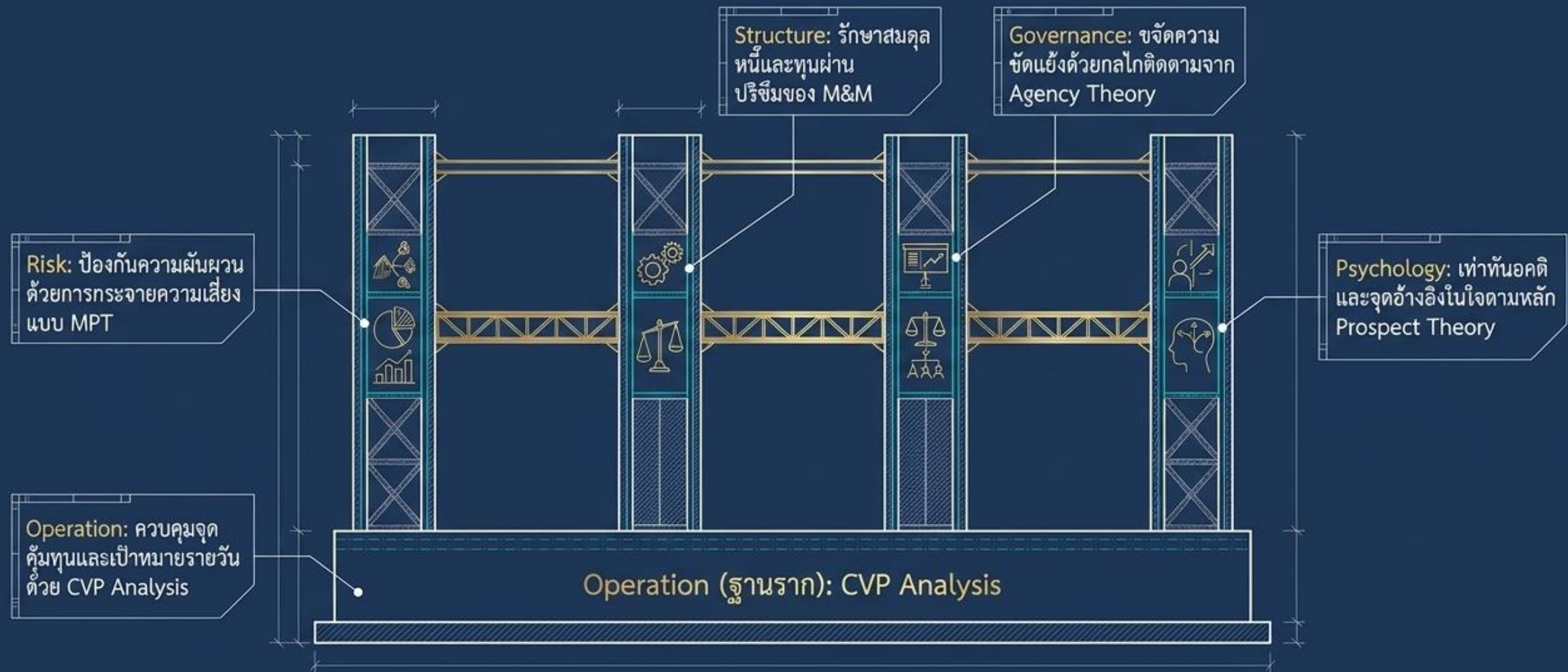

การจัดศูนย์เป้าหมาย (CVP + Agency Theory):
การตั้งเป้า Target Profit ไม่ใช่แค่ตัวเลขทางบัญชี แต่เป็นเครื่องมือชั้นยอดที่ใช้ผูกกับระบบประเมินผลและโบนัส (Incentives) เพื่อบังคับให้เป้าหมายของผู้บริหาร (Agent) และผู้ถือหุ้น (Principal) เดินไปในทิศทางเดียวกัน

จุดอ้างอิงทางจิตวิทยา (CVP + Prospect Theory):
Break-even Point คือ Reference Point ที่ทรงพลังที่สุด เมื่อยอดขายดิ่งลงต่ำกว่าจุดนี้ ผู้บริหารจะเกิด Loss Aversion ทำให้มีแนวโน้มยอมเสี่ยงมากขึ้น (Risk-seeking behavior) เพื่อหนีจากการขาดทุน

พิมพ์เขียวสถาปัตยกรรมทางการเงินที่สมบูรณ์แบบ

กรอบแนวคิดนี้เปลี่ยนแผนการเงินจากภาพ 2 มิติ ให้กลายเป็นระบบนิเวศเชิงกลยุทธ์ที่สมบูรณ์

การเงินไม่ใช่เพียงศิลปะของการคำนวณสมการ...
**แต่คือสถาปัตยกรรมแห่งการประสาน ‘เป้าหมายผลกำไร’
‘โครงสร้างความเสี่ยง’ และ ‘พฤติกรรมมนุษย์’ ให้เป็นหนึ่งเดียว**

ความสำคัญของการวางแผนการเงินในธุรกิจ

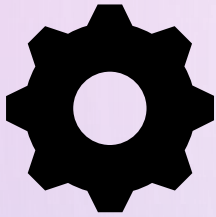
- **การจัดสรรทรัพยากร:** การวางแผนการเงินช่วยให้องค์กรสามารถจัดสรรทรัพยากรการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เงินทุน, หนี้สิน, และสินทรัพย์ให้เหมาะสมกับเป้าหมายและกำหนดการทางธุรกิจ
- **การบริหารความเสี่ยง:** การวางแผนการเงินช่วยให้องค์กรสามารถจัดการกับความเสี่ยงทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและทำให้เต็มทีกับโอกาสที่เกิดขึ้น

ความสำคัญของการวางแผนการเงินในธุรกิจ

- **การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์:** การวางแผนการเงินช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ที่มีเส้นทางการเงินที่ชัดเจน โดยมีการพิจารณาความเสี่ยงและผลประโยชน์ในระยะยาว
- **การกำหนดเป้าหมาย:** การวางแผนการเงินช่วยให้องค์กรกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่เป็นไปได้และเป็นระเบียบ ซึ่งช่วยให้มีการวัดผลและปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง
- **การรับรู้โอกาสและความเสี่ยง:** การวางแผนการเงินช่วยให้องค์กรมีความรู้และเข้าใจถึงโอกาสและความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งช่วยในการดำเนินการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ
- **การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน:** การวางแผนการเงินช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนและทนทานในระยะยาว โดยมีการจัดการทรัพยากรการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

ร้านค้าขายปลีกเครื่องใช้ในบ้าน:

- การวางแผนเงินสด: การวางแผนเพื่อให้มีเงินสดเพียงพอในการจ่ายค่าเช่าร้าน, ค่าจ้างพนักงาน, และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อย่างเพียงพอ
- การบริหารคลังสินค้าและหนี้สิน: การวางแผนเพื่อควบคุมการสั่งซื้อสินค้าให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า และการบริหารจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ
- การวางแผนการลงทุน: การวางแผนเพื่อตัดสินใจซื้อสินค้าใหม่หรือขยายธุรกิจอื่นๆ ในการเพิ่มยอดขายและกำไร

บริษัทเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)

- การวางแผนการเงินสำหรับโครงการ: การวางแผนเพื่อระบุงบประมาณและการเงินที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาโครงการใหม่, เช่น การพัฒนาระบบโปรแกรมหรือการอัปเดตโครงสร้างระบบ
- การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน: การวางแผนเพื่อประเมินความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในโครงการ IT โดยใช้เครื่องมือเชิงคำนวณเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบทางการเงิน
- การวางแผนการเงินเพื่อการขยายออกตลาด: การวางแผนเพื่อระบุงบประมาณและการเงินที่จำเป็นสำหรับการสร้างและตลาดผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ในตลาด

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเงินในธุรกิจ

- **การเลือกโครงการลงทุน:** ทฤษฎีการเงินเช่น NET PRESENT VALUE (NPV) และ INTERNAL RATE OF RETURN (IRR) สามารถใช้ในการประเมินความสมบูรณ์ของโครงการลงทุนใหม่ โดยการวิเคราะห์ว่าโครงการนั้นมีความคุ้มค่าทางการเงินหรือไม่ และมีการรับผิดชอบต่อแทนที่เพียงพอกับความเสี่ยงที่มีอยู่หรือไม่
- **การกำหนดโครงสร้างทุน:** ทฤษฎีการเงินช่วยให้ธุรกิจสามารถกำหนดโครงสร้างทุนที่เหมาะสม โดยพิจารณาความเสี่ยงและประโยชน์ของการใช้หนี้สินและทุนเงินต้น ซึ่งช่วยให้ธุรกิจสามารถทำให้มีกำไรและมีความเสถียรภาพการเงินในระยะยาว
- **การจัดการเงินทุน:** ทฤษฎีการเงินช่วยให้ธุรกิจสามารถตัดสินใจในการจัดการเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเลือกและการจัดการกับเครื่องมือการเงิน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงที่สุดจากการลงทุน

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเงินในธุรกิจ

- **การวางแผนการเงินรายปี:** ทฤษฎีการเงินช่วยให้ธุรกิจสามารถวางแผนและประมาณการรายได้และรายจ่ายรายปีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพการเงิน
- **การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน:** ทฤษฎีการเงินช่วยให้ธุรกิจสามารถระบุและบริหารความเสี่ยงทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เครื่องมือทางการเงินเชิงคำนวณ เพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันความเสียหายในการดำเนินธุรกิจ

บริษัทผลิตและจำหน่ายอาหารสุนัข:

- การวางแผนการเงินเพื่อการลงทุนในการขยายธุรกิจ: บริษัทนี้อาจใช้ทฤษฎีการเงินเพื่อประเมินความเหมาะสมของการลงทุนในการขยายผลิตภัณฑ์ใหม่หรือการเปิดตลาดใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพในการขาย
- การวางแผนการเงินรายปี: บริษัทนี้อาจใช้ทฤษฎีการเงินเพื่อวางแผนและประมาณการรายได้และรายจ่ายรายปี ซึ่งสามารถช่วยในการจัดการกับการเงินให้มีประสิทธิภาพและให้กำไรสูงสุด

สรุป

- แนวคิดและทฤษฎีทางการเงินเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารธุรกิจ เนื่องจากจะช่วยให้ผู้จัดการเข้าใจหลักการพื้นฐานทางการเงินและความสำคัญของการวางแผนการเงินในธุรกิจได้อย่างชัดเจน การใช้ทฤษฎีการเงินให้เข้ากับธุรกิจช่วยให้สามารถวางแผนและดำเนินกิจกรรมทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนการเงินระยะยาว และการใช้เครื่องมือการเงินเพื่อช่วยในการตัดสินใจทางการเงินในธุรกิจ เช่น การประยุกต์ใช้หลักการทางการเงินในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน การจัดการเงินทุน หรือการเงินปันผล เพื่อให้ธุรกิจสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในระยะยาว

ศึกษาเพิ่มเติม

- [HTTPS://YOUTU.BE/ES76DFIFNSU](https://youtu.be/ES76DFIFNSU)
- [HTTPS://YOUTU.BE/LLPAFNQU0V4](https://youtu.be/LLPAFNQU0V4)
- [HTTPS://YOUTU.BE/VTS2IQ8OEFQ](https://youtu.be/VTS2IQ8OEFQ)
- [HTTPS://YOUTU.BE/BBAHUAE4A5U](https://youtu.be/BBAHUAE4A5U)

รูปแบบการประกอบการธุรกิจ

บทที่ 2

- การศึกษาแบบธุรกิจและหลักการดำเนินธุรกิจ
- การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ
- เทคนิค การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ
- รูปแบบการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

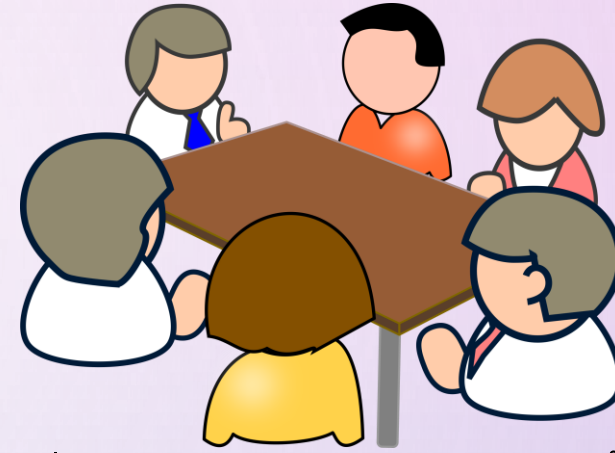
- นักศึกษาได้การศึกษาแบบธุรกิจและหลักการดำเนินธุรกิจ
- นักศึกษาสามารถเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ
- นักศึกษาได้ทราบเทคนิค การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ
- นักศึกษาได้ทราบรูปแบบการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม
- นักศึกษาสามารถวิเคราะห์การจัดการเงินทุนขั้นแรกของธุรกิจขนาดย่อม

การศึกษาแบบธุรกิจและหลักการดำเนินธุรกิจ

การศึกษาแบบธุรกิจ (BUSINESS STUDIES) เป็นสาขาวิชาที่เน้นการศึกษาเกี่ยวกับด้านธุรกิจอย่างละเอียดและเข้มงวด เป็นการศึกษาที่เน้นการสอนและการเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจทุกประเด็นที่สำคัญ เช่น การบริหารจัดการ การตลาด การเงิน และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ การศึกษาแบบธุรกิจช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้งในด้านธุรกิจ และการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่วงการธุรกิจอย่างมีความพร้อม

หลักการดำเนินธุรกิจ

หลักการดำเนินธุรกิจ (PRINCIPLES OF BUSINESS) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจอย่างเบื้องต้น การเรียนรู้ในวิชานี้จะมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้และเข้าใจถึงหลักการและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ (SUWANPRADIT, Y. ,2020) ซึ่งรวมถึงการศึกษาเรื่องการบริหารทรัพยากร การวางแผน การตลาด การเงิน และด้านการบริหารความเสี่ยง การศึกษาแบบนี้ช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้และความเข้าใจที่มีคุณภาพ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพธุรกิจหรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในวงการธุรกิจอย่างยั่งยืน

การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมต้องพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ตลาดเป้าหมาย, ความสามารถในการจัดการทรัพยากร, และความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการ ยิ่งทรัพยากรของธุรกิจมีข้อจำกัดหรือความสามารถที่จำกัดเท่าไร ก็จะมีผลต่อการเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมควรพิจารณาความชัดเจนในเป้าหมายของธุรกิจ และการวิเคราะห์ ความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถประสบความสำเร็จในตลาดได้อย่างเหมาะสม

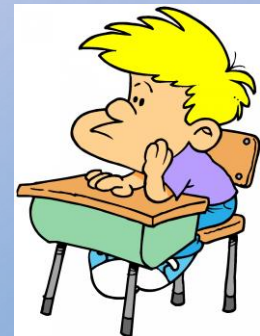
แนวคิดของการเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

1. **ร้านอาหารและเครื่องดื่ม:** ธุรกิจนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความชอบในการทำอาหารและเสนอประสบการณ์อาหารที่ดีแก่ลูกค้า โดยสามารถใช้ทรัพยากรครัวและความชำนาญในการทำอาหารเพื่อสร้างร้านอาหารที่ประสบความสำเร็จได้ (ฐิตาภรณ์ เป้าน้อย, & ธนารักษ์ เหล่าสุทธิ, 2023)
2. **ธุรกิจออนไลน์ (ONLINE BUSINESS):** การเปิดธุรกิจออนไลน์เหมาะสำหรับผู้ที่มีความชำนาญใน การใช้เทคโนโลยีและการตลาดออนไลน์ เช่น การขายสินค้าผ่านเว็บไซต์ออนไลน์, การให้บริการด้านการตลาดออนไลน์, หรือการเปิดร้านค้าออนไลน์ **การเปิดร้านค้าออนไลน์ (E-COMMERCE):** การเปิดร้านค้าออนไลน์เหมาะสำหรับผู้ที่มีความชำนาญในการการตลาดออนไลน์และการขายสินค้าผ่านเว็บไซต์ (อัศรา ประเสริฐสิน, & วรรณญา รุมแสง., 2020)

แนวคิดของการเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

3. **บริการคำแนะนำและการเตรียมการศึกษา (CONSULTING AND EDUCATIONAL SERVICES):** การให้บริการคำแนะนำและการเตรียมการศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ, การเปิดคอร์สออนไลน์, หรือการจัดอบรมและสัมมนา
4. **การบริการด้านสุขภาพและความงาม (HEALTH AND BEAUTY SERVICES):** การเปิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพและความงามเหมาะสำหรับผู้ที่มีความชำนาญในการให้บริการด้านสุขภาพและความงาม เช่น การเปิดสปา, ร้านเสริมสวย, หรือคลินิกความงาม
5. **ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (REAL ESTATE BUSINESS):** การลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เหมาะสำหรับผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านอสังหาริมทรัพย์ เช่น การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์พาณิชย์หรือที่อยู่อาศัย

แนวคิดของการเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

6. การบริการด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว (TRAVEL AND TOURISM SERVICES): การเปิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวเหมาะสำหรับผู้ที่มีความชื่นชอบในการเดินทางและการสร้างประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว

7. การบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (INFORMATION TECHNOLOGY SERVICES): การเปิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น บริการโฮสต์เว็บไซต์, บริการพัฒนาซอฟต์แวร์

8. ธุรกิจการศึกษา (EDUCATION BUSINESS): การเปิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านการศึกษา เช่น การเปิดสถาบันการศึกษาเสริมทักษะ, การให้บริการเรียนการสอนออนไลน์

แนวคิดของการเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

9. การผลิตสินค้าไบโอเทคโนโลยี (BIOTECHNOLOGY MANUFACTURING): การลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เช่น การผลิตยา, อาหารเสริม, หรือผลิตภัณฑ์เพื่อการแพทย์

โดยต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ เช่น ตลาดเป้าหมาย, ความสามารถในการจัดการทรัพยากร, และความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการ หลายประเภทของธุรกิจมีลักษณะและกลยุทธ์ที่แตกต่างกัน

เทคนิค การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

1. การวิเคราะห์ตลาด: การศึกษาและวิเคราะห์ตลาดเป้าหมายเพื่อทำความเข้าใจถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้า เช่น การศึกษาการแข่งขันในตลาด, การสำรวจความต้องการของลูกค้า, และการวิเคราะห์แนวโน้มของตลาด
2. การประเมินทรัพยากร: การตรวจสอบและประเมินทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร เช่น ความชำนาญของพนักงาน, ทรัพย์สิน, และทุนการเงิน เพื่อดูว่าสามารถนำไปใช้ในธุรกิจประเภทใดได้บ้าง
3. การวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญ: การตรวจสอบความเชี่ยวชาญและความสามารถของผู้ประกอบการและทีมงาน เพื่อให้เลือกธุรกิจที่ตรงกับความชำนาญและความสามารถขององค์กร

**Digital
Marketing**
Strategies Focused on Increasing The
Reach & Visibility of Your Business.

เทคนิค การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

- 4.การวิเคราะห์ความสามารถในการทำงาน: การทำความเข้าใจถึงวิสัยทัศน์และเป้าหมายของธุรกิจ เพื่อเลือกประเภทธุรกิจที่สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจและเป้าหมายในระยะยาว
- 5.การวิเคราะห์กลยุทธ์: การพิจารณากลยุทธ์ทางธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจ เช่น กลยุทธ์ในการแข่งขัน, กลยุทธ์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์, หรือกลยุทธ์ในการตลาด
- 6.การวิเคราะห์ความเสี่ยง: การประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจที่สนใจ เพื่อทำความเข้าใจและจัดการกับความเสี่ยงในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทคนิค การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจ

7. การวิเคราะห์การเงิน: การทำความเข้าใจถึงโครงสร้างการเงินของธุรกิจ เช่น ความสามารถในการทำกำไร, การบริหารจัดการเงิน, และความเสี่ยงทางการเงิน

รูปแบบการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม

การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมักจะมีลักษณะที่แตกต่างจากบริษัทใหญ่ๆ โดยมักจะมีโครงสร้างแบบแนวนอนที่ไม่ซับซ้อนมาก เป็นไปได้ที่ผู้ประกอบการจะมีบทบาทหลากหลาย และมักจะมีการตัดสินใจที่รวดเร็วและยืดหยุ่นมากขึ้น รูปแบบการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถเริ่มต้นได้ด้วยธุรกิจขนาดเล็กและเพิ่มขนาดขึ้นเมื่อมีความสำเร็จ

รูปแบบการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม

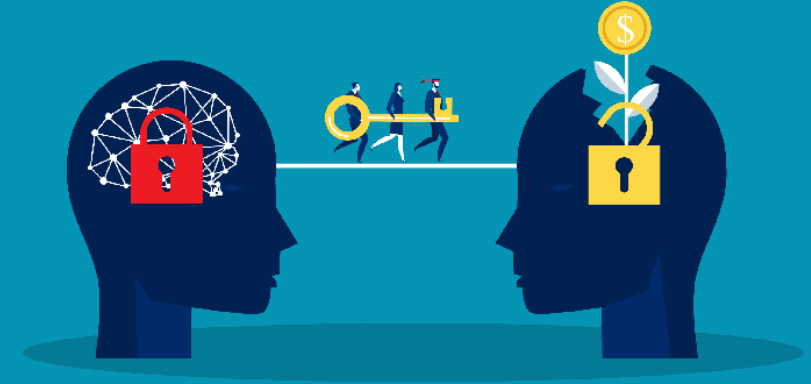
- การทำงานในขอบเขตท้องถิ่น: ธุรกิจขนาดย่อมมักเริ่มต้นด้วยการให้บริการหรือการผลิตสินค้าในพื้นที่ท้องถิ่น ซึ่งอาจมีการให้บริการหรือผลิตสินค้าที่เฉพาะเจาะจงตามความต้องการของลูกค้าในพื้นที่นั้นๆ
- การมีความยืดหยุ่น: ธุรกิจขนาดย่อมมักมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการปรับเปลี่ยนแผนธุรกิจ การตัดสินใจสามารถทำได้รวดเร็วโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการที่ซับซ้อนมาก
- การบริการลูกค้าที่กำลังพยายามสร้างความสัมพันธ์: ธุรกิจขนาดย่อมมักมีโอกาสด้านการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจช่วยในการสร้างฐานลูกค้าที่มั่นคงและช่วยส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ๆ

รูปแบบการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม

- การดำเนินธุรกิจที่มีรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีขนาดเล็ก: ธุรกิจขนาดย่อมมักจะมีรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีขนาดเล็กกว่าบริษัทใหญ่ ซึ่งส่งผลให้การจัดการเงินสดและการวางแผนการเงินมักเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น
- การใช้เทคโนโลยี: การใช้เทคโนโลยีเพื่อประสานงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจมักเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับธุรกิจขนาดย่อม เทคโนโลยีที่ใช้งานได้ง่ายและมีราคาไม่แพงมักนำเข้ามาใช้ในการช่วยให้ธุรกิจเติบโตได้

ความสำคัญของธุรกิจขนาดย่อม

1. สร้างงาน: ธุรกิจขนาดย่อมมักเป็นตัวสร้างงานและมีส่วนสำคัญในการลดอัตราการว่างงานในชุมชนหรือท้องถิ่น การมีงานทำมักช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น
2. สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูกค้า: ธุรกิจขนาดย่อมมักสามารถสร้างความสัมพันธ์และการติดต่อกับลูกค้าให้มากขึ้น เนื่องจากมีความยืดหยุ่นในการให้บริการและการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า
3. สร้างนวัตกรรม: บางครั้งธุรกิจขนาดย่อมมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีผลกระทบในตลาด การที่ธุรกิจมีขนาดเล็กอาจทำให้ง่ายต่อการนำเสนอและทดสอบความสามารถของนวัตกรรมใหม่

ความสำคัญของธุรกิจขนาดย่อม

4. สร้างความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อตลาด: ธุรกิจขนาดย่อมมักมีความยืดหยุ่นที่สูงในการปรับเปลี่ยนแผนธุรกิจตามเป้าหมายของตลาด ซึ่งทำให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. สร้างความเชื่อมโยงในชุมชน: ธุรกิจขนาดย่อมมักเป็นส่วนสำคัญของชุมชนท้องถิ่น โดยการสร้างความเชื่อมโยงและการร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนสามารถช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้

ประเภทของธุรกิจขนาดย่อม

1. ธุรกิจบริการ: เช่น ร้านอาหารและกาแฟ, การบริการทำผม, ร้านสปา, บริการด้านการศึกษาหรือการปรึกษา เป็นต้น
2. ธุรกิจการค้า: ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นร้านค้าปลีกและส่ง และอาจมีการค้าส่งออกหรือนำเข้าสินค้า
3. ธุรกิจผลิต: ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นการผลิตสินค้าที่บรรจุและจัดจำหน่ายในพื้นที่ท้องถิ่น หรือการผลิตสินค้าเฉพาะที่จำหน่ายออนไลน์หรือทางการค้าอิเล็กทรอนิกส์
4. ธุรกิจบ้านหรือกลุ่มบ้าน: เช่น การผลิตสินค้าหรือบริการที่มีขนาดเล็กและให้บริการในพื้นที่ท้องถิ่น อาจเป็นการผลิตอาหารที่บ้าน, การทำของหวาน, หรือการผลิตสินค้าหัตถ์เป็นต้น

ประเภทของธุรกิจขนาดย่อม

5. ธุรกิจออนไลน์: ซึ่งสามารถทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการออนไลน์ เช่น การขายสินค้าผ่านเว็บไซต์ออนไลน์, การให้บริการด้านการเรียนออนไลน์, หรือการจัดการอีเวนต์ออนไลน์ เป็นต้น
6. ธุรกิจสร้างสรรค์: ซึ่งอาจเป็นการผลิตสินค้าหรือบริการที่มีความเป็นเอกลักษณ์และน่าสนใจ เช่น การผลิตสินค้าศิลปะ, การออกแบบสินค้า, หรือการให้บริการท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์พิเศษ

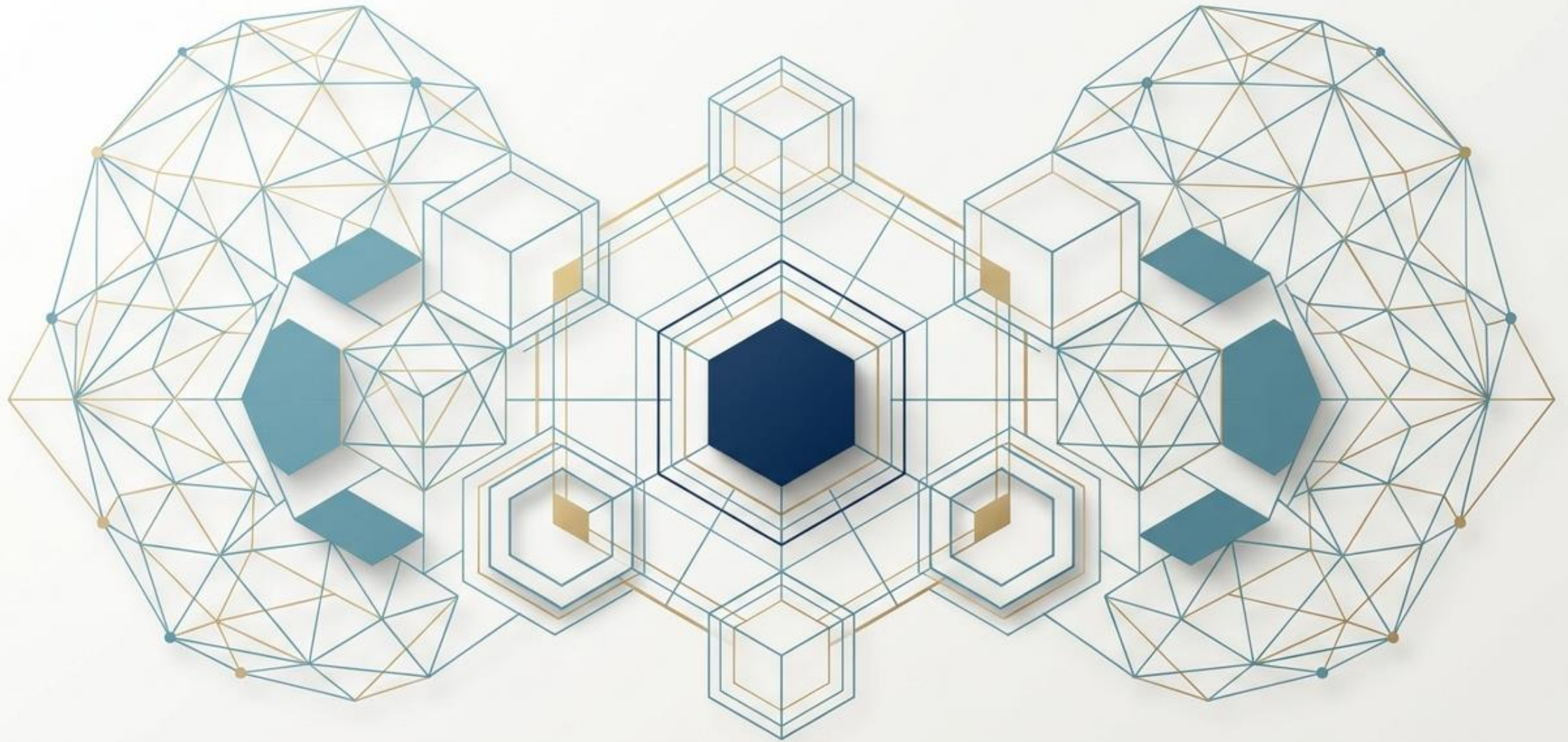
การจัดการเงินทุนขั้นแรกของธุรกิจขนาดย่อม

1. การกำหนดแผนธุรกิจและงบประมาณ: การกำหนดแผนธุรกิจช่วยให้คุณเข้าใจเป้าหมายของธุรกิจและวิธีที่คุณจะบรรลุมัน จากนั้นให้สร้างงบประมาณที่ระบุรายได้และค่าใช้จ่ายของธุรกิจ เพื่อให้สามารถติดตามและควบคุมการใช้จ่ายได้
2. การจัดเก็บเงินทุนเริ่มต้น: ก่อนที่ธุรกิจจะเริ่มดำเนินงาน คุณควรมีทุนเริ่มต้นเพียงพอที่จะรองรับค่าใช้จ่ายพื้นฐาน เช่น ค่าเช่า, ค่าจ้างพนักงานเบื้องต้น, และค่าใช้จ่ายการดำเนินธุรกิจในช่วงแรก
3. การจัดการการเงินและบัญชี: สร้างระบบบัญชีที่มีระเบียบและชัดเจน เพื่อการติดตามรายได้และค่าใช้จ่ายของธุรกิจ และประเมินผลกำไรและขาดทุนอย่างเป็นระยะเวลา

การจัดการเงินทุนขั้นแรกของธุรกิจขนาดย่อม

4. การจัดการความเสี่ยง: คุณต้องสำรวจและประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและสร้างแผนการจัดการเมื่อเกิดความเสี่ยง
5. การเลือกการลงทุนที่เหมาะสม: ในการเติบโตและขยายธุรกิจ คุณอาจต้องลงทุนในทรัพย์สินหรือเทคโนโลยีใหม่ เลือกการลงทุนที่เหมาะสมและมีความเสี่ยงต่ำกว่ามักเป็นสิ่งสำคัญ
6. การวางแผนการเงินระยะยาว: ไม่เพียงแต่ต้องมีแผนการเงินระยะสั้น เช่น งบประมาณปีหน้า แต่ยังต้องมีแผนเพื่อการเงินระยะยาว เพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตและพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

พิมพ์เขียวแห่งการเติบโต

ถอดรหัสโครงสร้างธุรกิจที่กำหนดชะตากรรมทางการเงิน ความเสี่ยง และธรรมาภิบาล

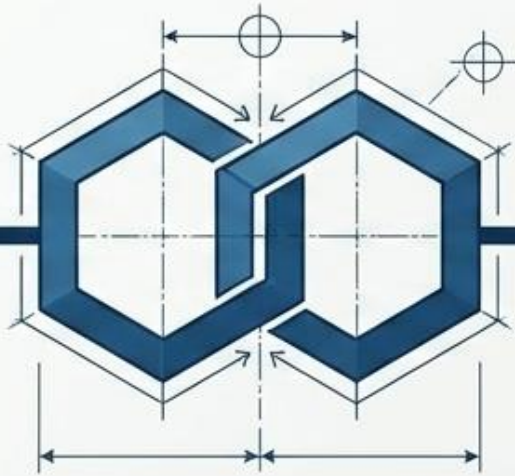
โครงสร้างธุรกิจคือเครื่องกำหนดพฤติกรรมการเติบโต

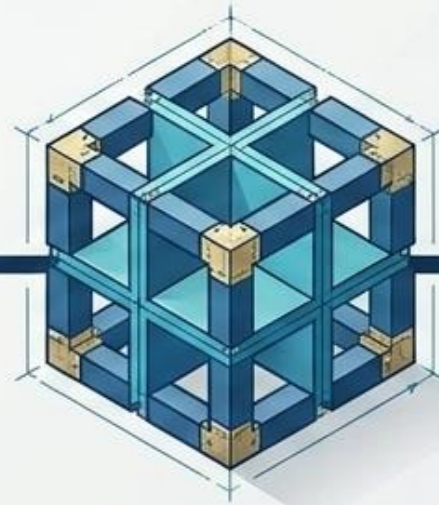
4 ระดับของวิวัฒนาการองค์กร

1. เจ้าของคนเดียว
ทุนส่วนตัว, เสี่ยงสูงสุด

2. ห้างหุ้นส่วน
ทุนกลุ่ม, แบ่งปันความเสี่ยง

3. บริษัทจำกัด
ทุนผู้ถือหุ้น, ความรับผิดชอบจำกัด

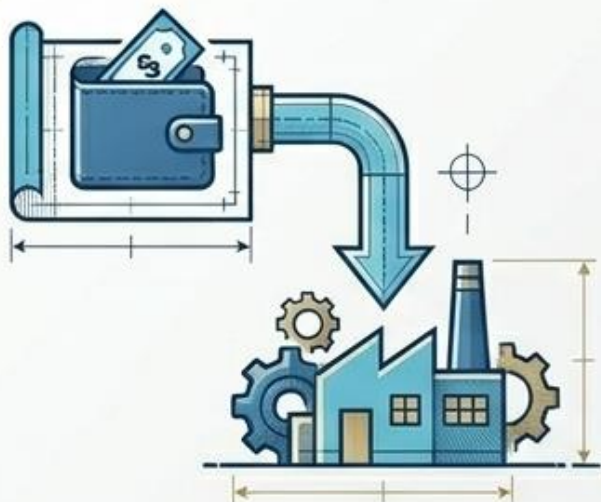

4. บริษัทมหาชน
ตลาดทุนมหาศาล, เครื่องมือซับซ้อน

ระดับที่ 1: กิจการเจ้าของคนเดียว

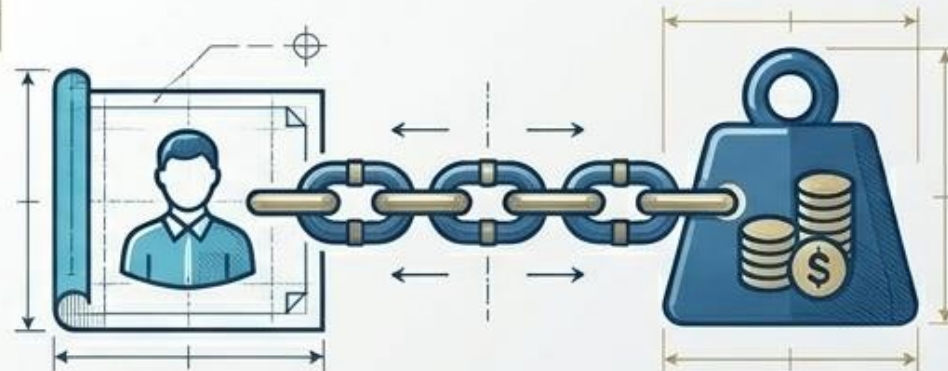
การจัดการเงินทุน

ใช้เงินทุนส่วนตัวหรือกู้ยืมในนามบุคคล

ผลกระทบ: จำกัดการเติบโต
การเข้าถึงทุนภายนอกทำได้ยาก

ความเสี่ยงและการผูกพัน

ไม่มีระบบแยกทางกฎหมายระหว่างบุคคลและธุรกิจ

ผลกระทบ: ความเสี่ยงส่วนบุคคลสูงที่สุด
เจ้าของรับผิดชอบหนี้สินอย่างไร้ขีดจำกัด

ระดับที่ 2: ห้างหุ้นส่วน

ข้อได้เปรียบ:
การจัดหาเงินทุน

ใช้เงินทุนจากหุ้นส่วน
ทำให้เพิ่มทุนได้มากกว่า
กิจการเจ้าของคนเดียว

จุดเปราะบาง:
ความเสี่ยงและธรรมาภิบาล

แบ่งกำไร-ขาดทุนตามสัดส่วน
ใช้ความเบ็ดเตล็ดตามสัดส่วน
แต่มีความเสี่ยงสูงจากความ
ขัดแย้งระหว่างหุ้นส่วน
ขึ้นอยู่กับข้อตกลงเป็นหลัก

ระดับที่ 3: บริษัทจำกัด

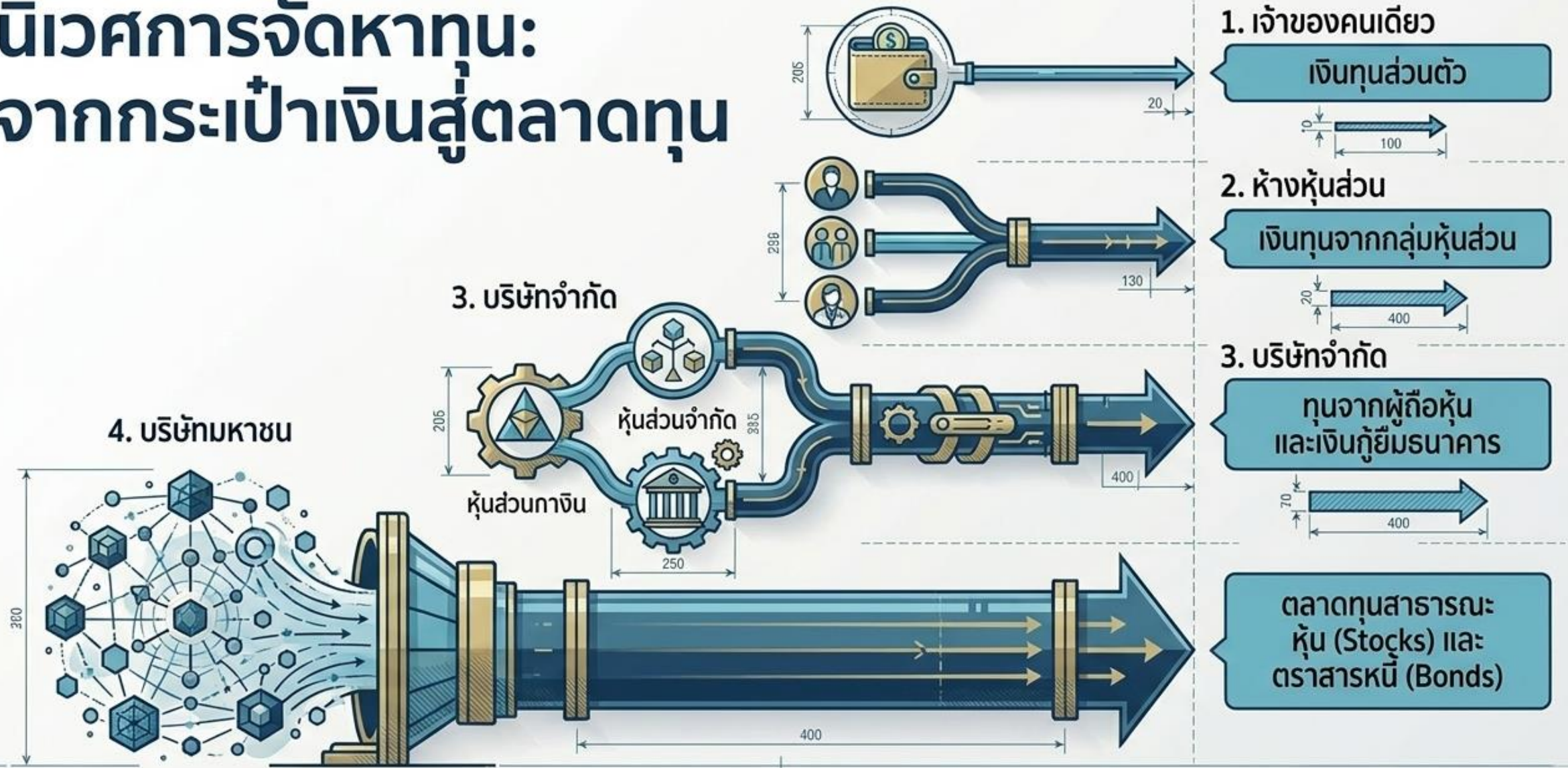
เงื่อนไขสำคัญ: ต้องจัดการโครงสร้างเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมระบบบัญชีและการตรวจสอบที่เข้มงวด

ระดับที่ 4: บริษัทมหาชนจำกัด

นิเวศการจัดหาทุน: จากกระเป๋าเงินสู่ตลาดทุน

บทสรุป: การเติบโตของธุรกิจต้องการการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อยๆ ตามขนาดและความซับซ้อนขององค์กร

วิวัฒนาการการเกราะป้องกันความเสี่ยง

ธุรกิจเล็ก
(Sole Prop / Partnership)

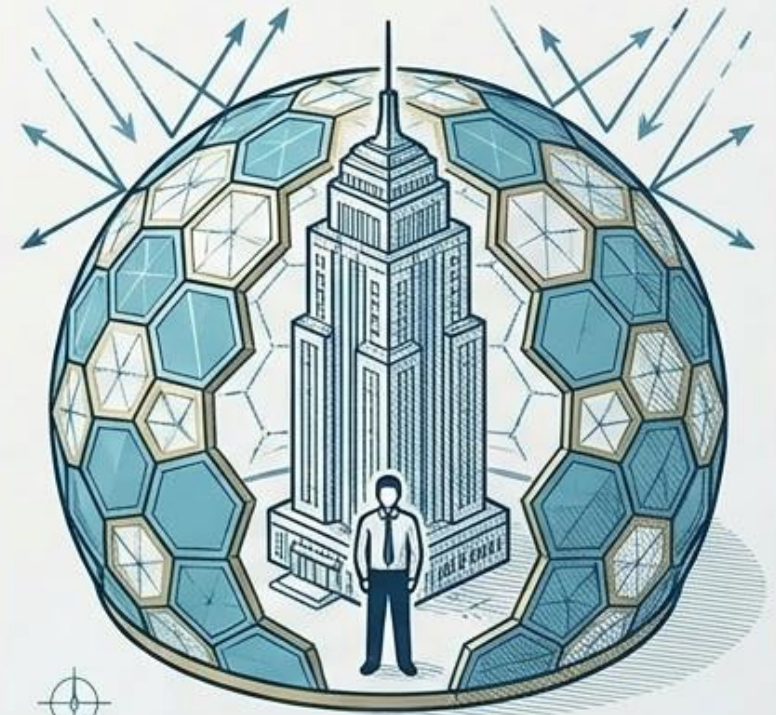
ความเสี่ยงส่วนบุคคลสูง
เจ้าของรับผลกระทบโดยตรงทั้งหมด

บริษัทจำกัด
(Limited Company)

ความเสี่ยงถูกจำกัดไว้
แค่สัดส่วนของหุ้นที่ถือครอง

บริษัทมหาชน
(Public Company)

ใช้เครื่องมือทางการเงินขั้นสูง
เช่น Hedging และ Derivatives
เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

พีระมิดแห่งธรรมาภิบาล และการกำกับดูแล

สรุปมิติทางการเงินและโครงสร้าง (Master Diagnostic Matrix)

	เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัทจำกัด	บริษัทมหาชน
การจัดหาเงินทุน	 เงินทุนส่วนตัว	 เงินทุนจากหุ้นส่วน	 หุ้นส่วนจำกัด, กู้ยืม	 ตลาดทุน (หุ้น, ตราสารหนี้)
การบริหารความเสี่ยง	 เจ้าของรับผิดชอบ ทั้งหมด	 ความเสี่ยงแบ่ง ตามสัดส่วน	 ความเสี่ยงจำกัดตามหุ้น	 ใช้เครื่องมือทางการเงิน (Hedging)
ธรรมาภิบาล	 ไม่มีระบบแยก	 ข้อตกลงหุ้นส่วน	 ระบบตรวจสอบ เข้มงวด	 ธรรมาภิบาลเข้มงวด ระดับสาธารณะ

สมการความสมดุลทางธุรกิจ

บทสรุป: การเข้าถึงทุนที่ไร้ขีดจำกัด แลกมาด้วยภาระด้านธรรมาภิบาลที่สูงสุด แต่คือหนทางเดียวที่ช่วยลดลือความเสี่ยงส่วนบุคคลให้กลายเป็นศูนย์

สรุป

การเน้นการศึกษาและความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการประกอบธุรกิจ โดยการศึกษาแบบธุรกิจเน้นการศึกษาเกี่ยวกับด้านธุรกิจอย่างละเอียด เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจในด้านต่างๆ เช่น การบริหารจัดการ การตลาด และการเงิน ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีความพร้อมใน การเข้าสู่วงการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน การเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับเป้าหมายและทรัพยากรของธุรกิจมีความสำคัญอย่างมากในการกำหนดเส้นทางการดำเนินธุรกิจ ซึ่งการวิเคราะห์ความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่จะช่วยให้สามารถเลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมและมีโอกาสประสบความสำเร็จในตลาดได้อย่างเหมาะสม

ศึกษาเพิ่มเติม

- [HTTPS://YOUTU.BE/GV6WHYE_AVQ](https://youtu.be/GV6WHYE_AVQ)
- [HTTPS://YOUTU.BE/0TQGD1STSYU](https://youtu.be/0TQGD1STSYU)

B U S I N E S S

บทที่ 3

ประเภทของธุรกิจ

- การวิเคราะห์และการจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ
 - การจำแนกประเภทของธุรกิจ
- ธุรกิจทางการเงินในโลกทศวรรษที่ 21
- ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ
- งบแสดงฐานะทางการเงิน
 - งบกระแสเงินสด งบกำไรขาดทุน การวิเคราะห์กรณีศึกษา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

- นักศึกษาสามารถจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ
- นักศึกษาสามารถระบุธุรกิจทางการเงินในโลกทศวรรษที่ 21
- นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ
- นักศึกษาสามารถวิเคราะห์งบแสดงฐานะทางการเงิน
 - งบกระแสเงินสด งบกำไรขาดทุน การวิเคราะห์กรณีศึกษา

การวิเคราะห์และการจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ

- การวิเคราะห์และการจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเข้าใจโครงสร้างและลักษณะของธุรกิจในตลาด เมื่อทราบถึงลักษณะของธุรกิจแต่ละประเภท เช่น ธุรกิจอุตสาหกรรม, ธุรกิจบริการ, หรือธุรกิจออนไลน์ เราสามารถวิเคราะห์กลยุทธ์ทางธุรกิจที่เหมาะสมในแต่ละประเภท และการเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพในการแข่งขันในตลาด

การวิเคราะห์

Strengths

Weaknesses

Opportunities

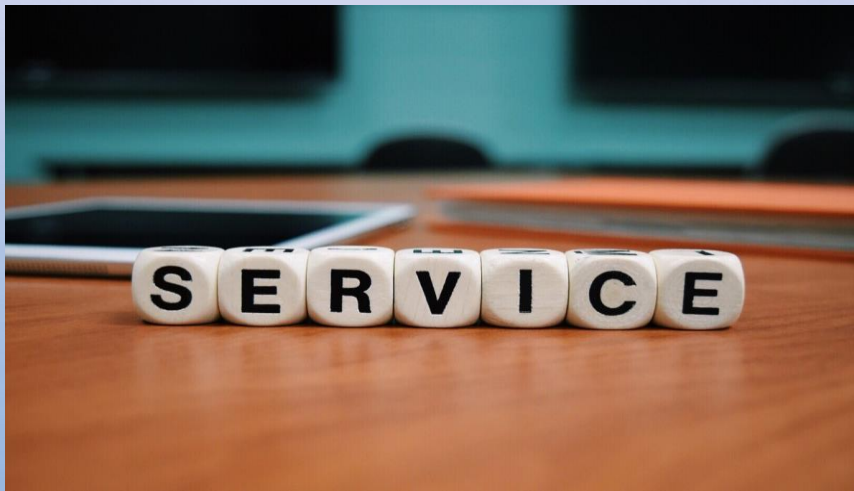
Threats

- **STRENGTHS (ข้อได้เปรียบ):** การจำแนกและบ่งชี้ปัจจัยหรือคุณสมบัติที่เป็นข้อได้เปรียบของธุรกิจ เช่น ความเชี่ยวชาญทางด้านบุคลากร, ความเป็นเลิศในการผลิตสินค้าหรือบริการ, และชื่อเสียงที่ดีในตลาด
- **WEAKNESSES (ข้อเสีย):** การพิจารณาปัจจัยหรือความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขภายในองค์กร เช่น ข้อจำกัดในการจัดการทรัพยากร, ข้อบกพร่องในการบริหารจัดการทางการเงิน, หรือข้อบกพร่องในโครงสร้างองค์กร
- **OPPORTUNITIES (โอกาส):** การสำรวจและระบุโอกาสที่อาจเกิดขึ้นจากสภาวะภายนอกที่เป็นไปได้ เช่น การเปิดตลาดใหม่, การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมการประกอบการ, หรือแนวโน้มใหม่ในพฤติกรรมของผู้บริโภค
- **THREATS (อุปสรรคหรือความเสี่ยง):** การจัดลำดับและการวิเคราะห์ปัจจัยหรือสถานการณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคหรือเสี่ยงต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น การแข่งขันที่เข้มงวด, การเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยี, หรือความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติ

การจำแนกประเภทของธุรกิจ

ประเภทตามลักษณะและลักษณะของกิจการ

- **ธุรกิจอุตสาหกรรม (INDUSTRIAL BUSINESS):** ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าต่างๆ โดยมีการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีในการผลิต เช่น โรงงานผลิตยา, โรงงานผลิตรถยนต์, หรือโรงงานผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า
- **ธุรกิจบริการ (SERVICE BUSINESS):** ธุรกิจที่ให้บริการต่างๆ แก่ลูกค้าโดยไม่ผลิตสินค้า เช่น บริการที่จองโรงแรม, บริการทำเล็บ, หรือบริการที่จัดงานแต่งงาน
- **ธุรกิจค้าปลีก (RETAIL BUSINESS):** ธุรกิจที่ขายสินค้าตรงต่อผู้บริโภคในปริมาณเล็กหรือปริมาณใหญ่ โดยส่วนใหญ่จะขายสินค้าในร้านค้าหรือออนไลน์ เช่น ร้านเสื้อผ้า, ร้านสะดวกซื้อ, หรือร้านขายอุปกรณ์กีฬา

- **ธุรกิจออนไลน์ (ONLINE BUSINESS):** ธุรกิจที่ดำเนินการผ่านช่องทางออนไลน์ โดยการขายสินค้าหรือบริการผ่านเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน เช่น การขายสินค้าในเว็บไซต์ออนไลน์, บริการโฮสต์เว็บไซต์, หรือบริการด้านการตลาดออนไลน์
- **ธุรกิจการเงิน (FINANCIAL BUSINESS):** ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการเงิน เช่น ธนาคาร, บริษัทประกันภัย, หรือบริษัทหลักทรัพย์
- **ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (REAL ESTATE BUSINESS):** ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ-ขาย หรือให้เช่าที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ เช่น การพัฒนาโครงการที่ดิน, การขายบ้านหรือคอนโดมิเนียม, หรือ การให้เช่าสำนักงาน

- ธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการโรงแรม (TOURISM AND HOSPITALITY BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในด้านการท่องเที่ยวและการต้อนรับผู้เดินทาง เช่น โรงแรม, รีสอร์ท, บริการท่องเที่ยว
- ธุรกิจการศึกษา (EDUCATION BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านการศึกษา เช่น โรงเรียน, มหาวิทยาลัย, หรือสถาบันการศึกษาเสริมทักษะ
- ธุรกิจสื่อสารมวลชน (MEDIA BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและกระจายสื่อสาร เช่น สำนักข่าว, รายการทีวี, หรือหนังสือพิมพ์

- ธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (INFORMATION TECHNOLOGY AND COMMUNICATION BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและให้บริการในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น บริษัทโทรคมนาคม, บริษัทซอฟต์แวร์, หรือบริษัทเทคโนโลยีดิจิทัล

ทศวรรษที่ 21, มีการพัฒนาธุรกิจใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมและตลาด ดังนั้น ประเภทของธุรกิจในทศวรรษที่ 21 อาจประกอบด้วย:

- ธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (DIGITAL TECHNOLOGY BUSINESS): ธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ รวมถึงธุรกิจด้านซอฟต์แวร์, เว็บไซต์, แอปพลิเคชันมือถือ, การพัฒนาระบบปฏิบัติการ และการบริการคลาวด์
- ธุรกิจการแพทย์และดูแลสุขภาพ (HEALTHCARE AND WELLNESS BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านการแพทย์และดูแลสุขภาพ รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์, การให้บริการด้านการรักษาโรค, การผลิตอุปกรณ์การแพทย์, และธุรกิจสปาและสุขภาพ
- ธุรกิจพลังงานทดแทน (RENEWABLE ENERGY BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์, พลังงานลม, และพลังงานไบโอมาสส์

- ธุรกิจการค้าออนไลน์ (E-COMMERCE BUSINESS): ธุรกิจที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการซื้อขายสินค้าและบริการ รวมถึงการค้าปลีกและค้าส่งออนไลน์
- ธุรกิจการศึกษาออนไลน์ (ONLINE EDUCATION BUSINESS): ธุรกิจที่ให้บริการการศึกษาและการอบรมผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น การให้บริการคอร์สออนไลน์, แพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบออนไลน์
- ธุรกิจการเดินทางและการท่องเที่ยว (TRAVEL AND TOURISM BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว รวมถึงการให้บริการโรงแรม, การเช่ารถ, และการจัดทัวร์

LOGISTICS

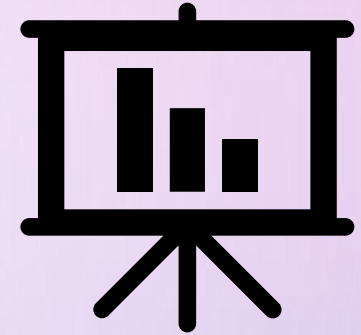
- ธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ (TRANSPORTATION AND LOGISTICS BUSINESS): ธุรกิจที่ให้บริการด้านการขนส่งสินค้าและบริการโลจิสติกส์ เช่น การขนส่งสินค้าทางอากาศ, ทางน้ำ, ทางถนน, และการจัดการคลังสินค้า
- ธุรกิจการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE MANUFACTURING BUSINESS): ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายสินค้าอาหารและเครื่องดื่ม เช่น อาหารสำเร็จรูป, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์, และเครื่องดื่มไม่แอลกอฮอล์
- ธุรกิจการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (REAL ESTATE DEVELOPMENT BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและขายอสังหาริมทรัพย์ เช่น การสร้างโครงการอพาร์ทเมนต์, โครงการที่ดินพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก, และโครงการบ้านพักอาศัย

- ธุรกิจการประมงและการเกษตร (FISHING AND AGRICULTURE BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประมงและการเกษตร เช่น การประมงสัตว์น้ำ, การปลูกพืชผล, และการผลิตพลังงานจากพืชผลและสัตว์เลี้ยง

ธุรกิจทางการเงินในโลกทศวรรษที่ 21

- ธนาคารดิจิทัล (DIGITAL BANKING): การให้บริการทางการเงินผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น การโอนเงินผ่านแอปพลิเคชันมือถือ, การจัดการบัญชีออนไลน์, และการใช้งานบริการการเงินผ่านเว็บไซต์
- บริการการเงินทางอินเทอร์เน็ต (ONLINE FINANCIAL SERVICES): การให้บริการการเงินผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต เช่น การลงทุนออนไลน์, การจัดการกองทุนรวมออนไลน์, และการให้บริการสินเชื่อออนไลน์
- ธุรกิจการเข้าร่วมการเงิน (FINTECH BUSINESS): ธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงและประสิทธิภาพในการให้บริการการเงิน เช่น บริการการเงินดิจิทัล, การให้บริการเงินกู้ และการชำระเงินออนไลน์

ธุรกิจทางการเงินในโลกทศวรรษที่ 21

- ธุรกิจการสร้างและใช้งานสกุลเงินดิจิทัล (DIGITAL CURRENCY BUSINESS): ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและใช้งานสกุลเงินดิจิทัล เช่น บริการการแลกเปลี่ยนสกุลเงินดิจิทัล, การจัดการกระเป๋าเงินดิจิทัล, และการพัฒนาเทคโนโลยีบล็อกเชนสำหรับการใช้งานในธุรกิจการเงิน
- บริการการเงินที่มีหลักการทำธุรกรรมแบบไม่ใช้เงินสด (CASHLESS TRANSACTION SERVICES): การให้บริการการเงินที่ไม่ใช้เงินสด เช่น การใช้บัตรเครดิตและบัตรเดบิต, การใช้พร้อมเพย์, และการใช้งานการโอนเงินผ่านโทรศัพท์มือถือ

ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ

การวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
ลักษณะพื้นฐานของธุรกิจและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สามารถจำแนกประเภทของธุรกิจได้อย่าง
ชัดเจนและเข้าใจถึงความต้องการของตลาด

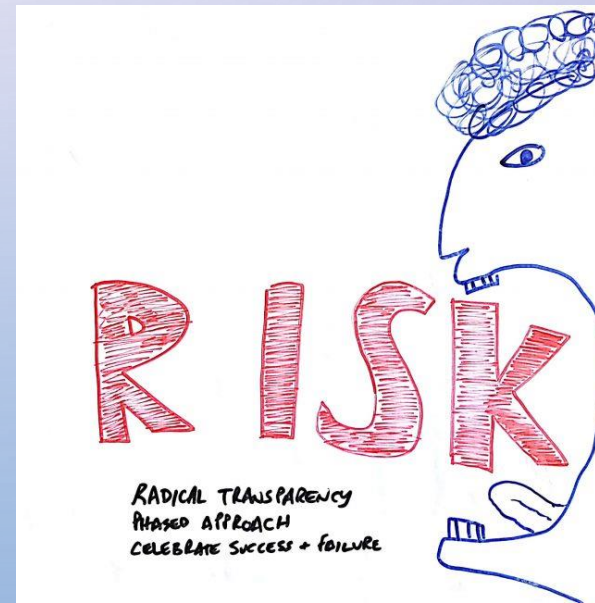
ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ

- **การสำรวจลักษณะพื้นฐานของธุรกิจ:** การศึกษาลักษณะพื้นฐานของธุรกิจเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ของธุรกิจ เช่น กลยุทธ์การตลาด, โครงสร้างองค์กร, และผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ให้บริการ
- **การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางธุรกิจ:** การทำความเข้าใจถึงกลยุทธ์ที่ธุรกิจนั้นใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อเห็นภาพรวมเกี่ยวกับทิศทางและแผนการดำเนินธุรกิจขององค์กร
- **การวิเคราะห์ตลาดและผู้ต้องการ:** การศึกษาตลาดและผู้บริโภคเพื่อเข้าใจความต้องการและความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการสำรวจตลาดและการวิเคราะห์คู่แข่งของธุรกิจ

ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ

- **การวิเคราะห์ความสามารถและความเสี่ยง:** การประเมินความสามารถในการดำเนินธุรกิจและการจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการทำความเข้าใจถึงแรงจูงใจและข้อจำกัดของธุรกิจ
- **การวิเคราะห์กลยุทธ์การทำงาน:** การตรวจสอบและปรับปรุงกลยุทธ์การทำงานเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการแข่งขันและความเปลี่ยนแปลงในตลาด

วัตถุประสงค์ของการจัดการการเงินสำหรับผู้ประกอบการ

- เพื่อจัดการสภาพคล่อง (**LIQUIDITY MANAGEMENT**) การจัดการเงินสดที่กิจการมีอยู่ สามารถจัดหาได้ในอนาคตอันใกล้เพื่อนำไปชำระหนี้ ภาระผูกพัน
- เพื่อจัดการการเติบโต (**GROWTH MANAGEMENT**) การจัดการการเงินในระยะยาว เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างทางการเงิน เพื่อสินทรัพย์เพิ่มขึ้นเพื่อให้กิจการธุรกิจเติบโตในระยะยาว
- เพื่อจัดการความเสี่ยง (**RISK MANAGEMENT**) การจัดการสินทรัพย์หนี้สินที่มีความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่กิจการยอมรับได้ เช่นอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน อัตราภาวะเงินเฟ้อ การลดภัยคุกคามจากความเสี่ยงเรียกว่า (**HEDGING**)

ระบบการเงิน (FINANCIAL SYSTEM)

- ระบบการเงิน เป็นระบบซึ่งเงินทุนได้เคลื่อนย้ายจากผู้ที่มีเงินทุนส่วนเกินไปยังผู้ที่ขาดแคลน และต้องการใช้เงินทุน
- เป็นระบบที่อำนวยความสะดวกในการโอนหรือเปลี่ยนมือของสินทรัพย์ทางการเงินจากหน่วยเศรษฐกิจหนึ่งไปยังอีกหน่วยเศรษฐกิจหนึ่ง และสินทรัพย์ทางการเงินนั้นอาจจะออกโดยหน่วยธุรกิจ สถาบันการเงิน หรือรัฐบาล ทั้งนี้เป็นการจัดสรรเงินทุนจากหน่วยเศรษฐกิจที่เกินดุลไปยังหน่วยเศรษฐกิจที่ขาดดุล

(ลีปภาส พรสุขสว่าง , 2553)

องค์ประกอบของระบบการเงิน

- ผู้ระดมเงินทุน (**INVESTORS**) ผู้ที่ต้องการเงินทุน หรือผู้ที่ขาดแคลนเงินทุน (**DEFICIT AGENTS**) ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจ รัฐบาล ครั้วเรือน ผู้ระดมเงินทุนคือผู้ประกอบการธุรกิจ รัฐบาล (**DEMAND OF CAPITAL**)
- ผู้ให้ใช้เงินทุน (**SAVERS**) ผู้ออมเงินทุนหรือผู้ที่มีเงินทุนส่วนเกิน (**SURPLUS AGENTS**) ประกอบด้วยครั้วเรือน ผู้ประกอบการธุรกิจ รัฐบาล ผู้ให้ใช้เงินทุนนี้ เรียกว่า (**SUPPLY OF CAPITAL**)

องค์ประกอบของระบบการเงิน

- ตัวกลางทางการเงิน (**FINANCIAL INTERMEDIARIES**) หมายถึงช่องทางที่อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างผู้ระดมเงินทุน และ ผู้ให้ใช้เงินทุน ประกอบด้วย
 - ตลาดการเงิน (**FINANCIAL MARKET**) ตลาดสินค้าและบริการ จะเป็นตลาดระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย โดยจะทำการแลกเปลี่ยนกันระหว่าง สินค้าและบริการกับเงิน ซึ่งแตกต่างกับตลาดการเงิน เนื่องจาก ตลาดการเงินจะเป็นแหล่งหรือศูนย์รวมการสื่อสารระหว่างผู้ที่มีเงินทุนเหลือ(ผู้มีเงินออม) กับ ผู้ต้องการเงินทุน โดยมีตัวกลางคือเงินทุน นั่นเอง
 - สถาบันการเงิน (**FINANCIAL INSTITUTION**) องค์การทางการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เช่น ธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ

ประเภทของตลาดการเงิน

แบ่งตามระยะเวลาของเครื่องมือทางการเงิน

- ตลาดเงิน (**MONEY MARKETS**) เป็นตลาดการซื้อขายเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุสั้น ไม่เกิน 1 ปี เช่น ตั๋วเงิน บัตรเงินฝาก เช็คลงวันที่ล่วงหน้า
- ตลาดทุน (**CAPITAL MARKETS**) เป็นตลาดการซื้อขายเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุยาว หรือเกินกว่า 1 ปี เช่น หุ้นกู้ พันธบัตร หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ

ประเภทของตลาดการเงิน

แบ่งตามเกณฑ์ผู้ออกเครื่องมือทางการเงินได้รับเงินทุน

- ตลาดแรก (**PRIMARY MARKETS**) เป็นตลาดที่ผู้ต้องการเงินทุนออกจำหน่ายเครื่องมือทางการเงินใหม่เป็นครั้งแรกได้รับเงินทุนโดยตรงจากผู้มีเงินทุน เรียกว่า การเสนอขายต่อประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรก (**INITIAL PUBLIC OFFERING : IPO**) หรือการเสนอขายต่อผู้ลงทุนแบบเฉพาะเจาะจง (**PRIVATE PLACEMENT : PP**)
- ตลาดรอง (**SECONDARY MARKETS**) เป็นตลาดการซื้อขายหรือผู้ลงทุนและผู้ขายหรือผู้ถือเครื่องมือทางการเงินต้องการเปลี่ยนมือกันถือเครื่องมือทางการเงิน โดยไม่ต้องรอให้ครบอายุ เพื่อเพิ่มสภาพคล่อง บางที่เรียกตลาดค้าหลักทรัพย์ (**TRADING MARKETS**)

ประเภทของตลาดการเงิน

แบ่งตามประเภทหรือสถานภาพของผู้ถือสินทรัพย์ทางการเงิน

- ตลาดตราสารหนี้ (**DEBT MARKETS**) เป็นตลาดการเงินที่มีสินทรัพย์ทางการเงินประเภทตราสารหนี้ผู้ถือสินทรัพย์ทางการเงินมีสถานภาพเป็นเจ้าหนี้ของธุรกิจผู้ออกสินทรัพย์ทางการเงินจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยและกำไรจากขาย ตราสารหนี้ เช่นตั๋วเงิน หุ้นกู้ พันธบัตร
- ตลาดตราสารทุน (**EQUITY MARKETS**) เป็นตลาดการเงินที่มีสินทรัพย์ทางการเงินประเภทตราสารทุนผู้ถือสินทรัพย์ทางการเงินมีสถานภาพเป็นเจ้าของธุรกิจผู้ออกสินทรัพย์ทางการเงินจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผลและกำไรจากขายตราสารทุน เช่นหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ
- ตลาดตราสารอนุพันธ์ (**DERIVATIVE MARKETS**) เป็นตลาดการเงินที่มีสินทรัพย์ทางการเงินประเภทตราสารอนุพันธ์ เช่นใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้น (**WARRANT**) สัญญาแลกเปลี่ยนหรือสวอป(**SWAP CONTRACT**) สัญญาล่วงหน้าหรือฟอร์เวิร์ด (**FORWARD CONTRACT**)

ประเภทของตลาดการเงิน

แบ่งตามระยะเวลาที่ส่งมอบและชำระราคาสินทรัพย์ทางการเงิน

- ตลาดซื้อขายทันที (**SPOT MARKETS/ CASH MARKETS**) เป็นตลาดการเงินที่ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงซื้อขายกันได้และเกิดสัญญาขึ้นแล้ว ผู้ขายต้องส่งมอบสินทรัพย์ทางการเงินทันทีให้ผู้ซื้อ และผู้ซื้อต้องชำระราคาแก่ผู้ขายทันทีพร้อมกัน มีการตรวจสอบบัญชีการโอนกรรมสิทธิ์และการรับจ่ายเงิน ทำให้ใช้เวลา **2-3** วัน
- ตลาดซื้อขายล่วงหน้า (**FUTURE MARKETS**) เป็นตลาดการเงินที่ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงซื้อขายกันได้ในวันนี้และเกิดสัญญาขึ้นแล้ว แต่การส่งมอบสินทรัพย์และชำระราคาขายจะเกิดขึ้นในอนาคตตามเวลา เช่น **3** เดือน **6** เดือน หรือ **1** ปีข้างหน้า เช่นสัญญา **future contract** สัญญาซื้อขายล่วงหน้าเงินตราต่างประเทศ

ประเภทของตลาดการเงิน

แบ่งตามโครงสร้างตลาด

- ตลาดที่เป็นทางการ (**ORGANIZED MARKETS**) เป็นตลาดการเงินที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ
แน่นอน มีหน่วยงานทำหน้าที่กำกับดูแลตลาด เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม
เอไอ (**MARKET FOR ALTERNATIVE INVESTMENT**)
- ตลาดที่ไม่เป็นทางการ (**OVER THE COUNTER MARKETS : OTC**) เป็นตลาดการเงินที่ไม่
จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ผู้ซื้อผู้ขายติดต่อกันโดยตรง ผ่านเครื่องมือสื่อสาร เช่น ระบบอินเทอร์เน็ต
โทรศัพท์ โดยตกลงต่อรองราคากันเองเป็นการซื้อขายในตลาดซื้อขายตรง

ตัวอย่างของการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจ เช่น ธุรกิจร้านอาหาร และกาแฟ

- การสำรวจลักษณะพื้นฐานของธุรกิจ: ธุรกิจร้านอาหารและกาแฟมีลักษณะพื้นฐานเป็นการให้บริการอาหารและเครื่องดื่มในสถานที่สบายๆ มักมีกลยุทธ์ในการสร้างประสบการณ์ให้กับลูกค้า โดยการให้บริการอาหารคุณภาพและบรรยากาศที่เป็นสัญลักษณ์ของกิจการ
- การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางธุรกิจ: กลยุทธ์ของธุรกิจร้านอาหารและกาแฟอาจเน้นการสร้างความหลากหลายในเมนู หรือการให้บริการสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการและไลฟ์สไตล์ที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสร้างความแตกต่างในการแข่งขัน
- การวิเคราะห์ตลาดและผู้ต้องการ: การศึกษาตลาดและการวิเคราะห์ลูกค้าเป็นสำคัญในธุรกิจร้านอาหารและกาแฟ เพื่อทำความเข้าใจถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าในสถานที่ดังกล่าว

- การวิเคราะห์ความสามารถและความเสี่ยง: การวิเคราะห์ความสามารถในการจัดการความเสี่ยง เช่น การทำความเข้าใจถึงภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความแข็งแกร่งของคู่แข่งในตลาดและความเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการบริโภค
- การวิเคราะห์กลยุทธ์การทำงาน: การปรับปรุงกลยุทธ์การทำงาน เช่น การพัฒนาเมนูใหม่ การเปลี่ยนแปลงการบริการ หรือการพัฒนาบรรยากาศในร้าน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของตลาด

นอกจากนี้ ผู้บริหารควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานะการเงินของธุรกิจและทำการตัดสินใจทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวิเคราะห์ทางการเงินมักจะรวมถึงด้านต่างๆ เช่น:

- **การวิเคราะห์สถานะการเงินปัจจุบัน:** การตรวจสอบรายงานการเงินเพื่อทำความเข้าใจถึงสถานะการเงินปัจจุบันของธุรกิจ เช่น รายได้รวม, ค่าใช้จ่าย, กำไรขาดทุน, และสภาพคล่องทางการเงิน
- **การวิเคราะห์รายได้และรายจ่าย:** การสำรวจและการวิเคราะห์รายได้และรายจ่ายของธุรกิจ เพื่อทำความเข้าใจถึงการสร้างรายได้และการใช้จ่ายในธุรกิจ

- **การวิเคราะห์ความสามารถในการจ่ายหนี้:** การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถในการจ่ายหนี้และการบริหารจัดการเงินในธุรกิจ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาวะหนี้สินที่ไม่สามารถจ่ายได้
- **การวิเคราะห์อัตราผลกำไรและกำไรขาดทุน:** การตรวจสอบและการวิเคราะห์อัตราผลกำไรและกำไรขาดทุน เพื่อทำความเข้าใจถึงประสิทธิภาพของธุรกิจในการทำกำไรหรือขาดทุน
- **การวิเคราะห์ทางการเงินอื่นๆ:** การสำรวจและการวิเคราะห์ด้านการเงินอื่นๆ เช่น การวิเคราะห์ฐานลูกค้า, การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน, และการวิเคราะห์ความต้องการทางการเงินสำหรับการขยายธุรกิจในอนาคต

งบแสดงฐานะทางการเงิน

- งบแสดงฐานะทางการเงินหรืองบดุล (**BALANCE SHEET**) เป็นเอกสารที่แสดงสถานะการเงินของธุรกิจในขณะที่ถูกกำหนด เป็นการสรุปทรัพย์สิน, หนี้สิน, และทุนของธุรกิจในขณะเดียวกัน ซึ่งสามารถแบ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินที่สมบูรณ์ โดยปกติจะแบ่งออกเป็นส่วนๆ

งบแสดงฐานะทางการเงิน

Current assets		
Inventory of raw materials	18,000	
Inventory of finished goods	28,000	
Trade debtors	34,000	
Total current assets		80,000
Fixed assets		
Freehold land and buildings	245,000	
Plant and machinery	127,000	
Delivery vehicles	54,000	
Total fixed assets		426,000
Total assets		506,000
Current liabilities		
Bank Overdraft	22,000	
Trade creditors	23,000	
Total current liabilities		45,000
Non-current liabilities		
Loan from SAP	100,000	
Total non-liabilities		145,000
Net Assets		361,000
Equity		361,000

รวมทรัพย์สินและหนี้สินจะต้องรวมแล้ว
เป็นจำนวนเงินที่เท่ากัน ซึ่งในตัวอย่างนี้เป็น
เช่นกัน แสดงให้เห็นว่าธุรกิจมีสภาพคล่อง
ทางการเงินดีและสามารถชำระหนี้สินได้โดย
ไม่มีปัญหาในระยะสั้น

506,000

3 ส่วนประกอบของ “งบดุล”

สินทรัพย์รวม = หนี้สินรวม + ส่วนผู้ถือหุ้น

“สินทรัพย์หมุนเวียน” คือ สินทรัพย์ที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ใน 1 ปี
ถ้านานกว่า 1 ปี เรียก “สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน”

“หนี้สินหมุนเวียน” คือ หนี้ที่ต้องจ่ายใน 1 ปี
“หนี้สินไม่หมุนเวียน” คือ หนี้ครบกำหนดจ่ายนานกว่า 1 ปีนั่นเอง

ส่วนของผู้ถือหุ้น หรือ ส่วนของเจ้าของ หรือ ทุน หรือ มูลค่าทางบัญชี

สินทรัพย์รวม

สินทรัพย์หมุนเวียน

- เงินสด
- ลูกหนี้การค้า
- สินค้าคงเหลือ
- เงินลงทุนระยะสั้น

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

- เงินลงทุนระยะยาว
- เงินลงทุนบริษัทร่วม/บริษัทย่อย
- อาคาร ที่ดิน อุปกรณ์

หนี้สินรวม

หนี้สินหมุนเวียน

- เงินเบิกเกินบัญชี
- เจ้าหนี้การค้า
- หนี้ระยะสั้น

หนี้สินไม่หมุนเวียน

- หนี้ระยะยาว

ส่วนของผู้ถือหุ้น

- ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว
- ส่วนเกินมูลค่าหุ้น
- กำไรสะสม (จัดสรรและยังไม่ได้จัดสรร)

งบดุลไว้บอกฐานะ
ความมั่นคงของฐานะทาง
การเงินของกิจการ

อัตราส่วนดูหนี้สิน

อัตราส่วน D/E

= หนี้สินรวม
ส่วนผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนสภาพคล่อง

= สินทรัพย์หมุนเวียน
หนี้สินหมุนเวียน

อัตราส่วนดูการ
ใช้สินทรัพย์
และทุน

ROE (%) ยิ่งสูง ยิ่งดี

= กำไรสุทธิ x100
ส่วนผู้ถือหุ้น

ROA (%) ยิ่งสูง ยิ่งดี

= กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี x100
สินทรัพย์รวม

Total asset turnover (เท่า): การนำสินทรัพย์ไปก่อให้เกิดรายได้

= รายได้
สินทรัพย์รวม

งบกระแสเงินสด

- งบกระแสเงินสด (**CASH FLOW STATEMENT**) เป็นเอกสารที่แสดงรายรับและรายจ่ายของธุรกิจในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อวัดประสิทธิภาพในการสร้างเงินสดและใช้เงินสด โดยแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้:
 - กิจกรรมด้านกำไร (*OPERATING ACTIVITIES*)
 - กิจกรรมด้านลงทุน (*INVESTING ACTIVITIES*)
 - กิจกรรมด้านการจัดหาเงินทุน (*FINANCING ACTIVITIES*)

งบกระแสเงินสด (แบบทางตรง)
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2564

กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (CFO)

เงินสดรับ

เงินสดรับจากลูกค้า 600,000

เงินสดรับจากค่าเช่า 5,000

รวมเงินสดรับ 605,000

เงินสดจ่าย

เงินสดจ่ายค่าสินค้า (300,000)

เงินสดจ่ายค่าเบี้ยประกันภัย (18,000)

เงินสดจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่น (22,000)

รวมเงินสดจ่าย (340,000)

เงินสดสุทธิได้มาในกิจกรรมดำเนินงาน 265,000

โดยการรวบรวมกิจกรรมทั้งหมดนี้เข้าด้วยกันจะช่วยให้เราเห็นภาพรวมของกระแสเงินสดที่เข้ามาและออกไปจากธุรกิจ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้บริหารธุรกิจสามารถวิเคราะห์และวางแผนการใช้เงินสดให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจและการเติบโตในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งบกำไรขาดทุน

งบกำไรขาดทุน (INCOME STATEMENT) เป็นเอกสารทางการเงินที่แสดงรายได้และค่าใช้จ่ายของธุรกิจในช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อวัดประสิทธิภาพของธุรกิจในการทำกำไรหรือขาดทุน โดยมักแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

- รายได้: รายได้จากการขายสินค้าหรือบริการหลักของธุรกิจ
- ต้นทุนขาย (COST OF GOODS SOLD): ค่าใช้จ่ายในการผลิตหรือจัดหาสินค้าที่ขาย เช่น ค่าวัตถุดิบ, ค่าแรงงานผลิต
- กำไรขาย (GROSS PROFIT): รายได้รวมจากการขายสินค้าหรือบริการหักด้วยต้นทุนขาย
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ (OPERATING EXPENSES): ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประจำวันของธุรกิจ เช่น ค่าเช่า, ค่าจ้างพนักงาน, ค่าโฆษณา
- กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินธุรกิจ (OPERATING INCOME OR LOSS): กำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมธุรกิจหลักหลังหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ
- รายได้/ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (OTHER INCOME/EXPENSES): รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมธุรกิจหลัก เช่น รายได้จากดอกเบี้ย, ค่าธรรมเนียมทางกฎหมาย
- กำไรหรือขาดทุนสุทธิ (NET INCOME OR LOSS): กำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นหลังหักค่าใช้จ่ายทั้งหมด

งบกำไรขาดทุน - จำแนกตามหน้าที่

แบบหลายชั้น

บริษัท อบรมง่าย ๆ ได้ที่บ้าน จำกัด

งบกำไรขาดทุน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564

หน่วย : พันบาท

หมายเหตุ	2564	2563
รายได้จากการขายสินค้า	4,500	4,000
รายได้จากการให้บริการ	2,000	1,000
ต้นทุนขาย	2,200	2,000
ต้นทุนการให้บริการ	1,000	500
กำไร (ขาดทุน) ขั้นต้น	3,300	2,500
รายได้อื่น	100	10
กำไร (ขาดทุน) ก่อนค่าใช้จ่าย	3,400	2,510
ค่าใช้จ่ายในการขาย	500	300
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	100	100
ค่าใช้จ่ายอื่น	50	50
รวมค่าใช้จ่าย	650	450
กำไร (ขาดทุน) ก่อนต้นทุนทางการเงินและ		
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	2,750	2,060
ต้นทุนทางการเงิน	1,000	1,000
กำไร (ขาดทุน) ก่อนค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	1,750	1,060
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	377	233
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	1,373	827

งบกำไรขาดทุน

กำไร(ขาดทุน) = รายได้ - รายจ่าย

สรุป

การวิเคราะห์และการจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเข้าใจและจำแนกประเภทของธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สามารถสรุปแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนการวิเคราะห์ธุรกิจตามลักษณะและกลยุทธ์ทางธุรกิจรวมถึงการสำรวจลักษณะพื้นฐานของธุรกิจ, การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางธุรกิจ, การวิเคราะห์ตลาดและผู้ต้องการ, การวิเคราะห์ความสามารถและความเสี่ยง, และการวิเคราะห์กลยุทธ์การทำงาน

การวิเคราะห์กรณีศึกษา

ให้นักศึกษาค้นหางบการเงินของ
บริษัทใดก็ได้และนำมาวิเคราะห์
สถานะทางการเงินเบื้องต้น

- [HTTPS://YOUTU.BE/HCPHBBOPITI](https://youtu.be/HCPHBBOPITI)
- [HTTPS://YOUTU.BE/BNFM9JOJXIM](https://youtu.be/BNFM9JOJXIM)
- [HTTPS://YOUTU.BE/HCPHBBOPITI?SI=WRMCW71KULNXTP78](https://youtu.be/HCPHBBOPITI?SI=WRMCW71KULNXTP78)

บทที่ 4

การนำเครื่องมือทางการเงิน มาใช้ในการบริหารด้านสินทรัพย์

- การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ
- เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์
 - อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง
 - อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

- นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ
- นักศึกษาได้เรียนรู้เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์
- นักศึกษาสามารถวิเคราะห์อัตราส่วนวัดสภาพคล่องและอัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์

การนำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการบริหารด้านสินทรัพย์

- การนำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการบริหารด้านสินทรัพย์เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง ซึ่งการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีในองค์กร เพื่อวางแผนกลยุทธ์ในการใช้สินทรัพย์อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ

- การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถทราบถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีอยู่ในองค์กรได้อย่างชัดเจน กระบวนการนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์สินทรัพย์ที่มีในธุรกิจเพื่อให้เข้าใจถึงค่าเสียหายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการจัดการสินทรัพย์ให้เหมาะสมกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ เช่น การลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการบำรุงรักษาสินทรัพย์

วิธีการการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ (ต่อ)

- **การวิเคราะห์สินทรัพย์ที่มีอยู่:** การวิเคราะห์ลักษณะและคุณลักษณะของสินทรัพย์ที่มีในธุรกิจ เช่น ค่าบัญชี, ค่าตลาด, และการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ในเวลาต่างๆ
- **การวิเคราะห์ความเสี่ยง:** การพิจารณาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ เช่น ความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินทรัพย์, ความเสี่ยงในการล่มสลายของตลาด, และความเสี่ยงทางการเงิน
- **การจัดการสินทรัพย์:** การวางแผนและการดำเนินการในการจัดการสินทรัพย์เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ เช่น การลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา, การนำสินทรัพย์มาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจ

- **การวิเคราะห์และการติดตามผล:** การตรวจสอบผลการดำเนินงานของการจัดการสินทรัพย์ และการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจในระยะยาว
- **การวิเคราะห์การเงิน:** การทำความเข้าใจถึงโครงสร้างการเงินของธุรกิจ เช่น ความสามารถในการทำกำไร, การบริหารจัดการเงิน, และความเสี่ยงทางการเงิน
- **การตอบสนองต่อเปลี่ยนแปลง:** การปรับปรุงและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการจัดการสินทรัพย์เพื่อรับมือกับเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่อาจมีผลกระทบต่อธุรกิจ

ตัวอย่างการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจของร้านค้าปลีกเสื้อผ้า

- การวิเคราะห์สินทรัพย์ที่มีอยู่: ร้านค้าปลีกเสื้อผ้ามีสินทรัพย์ที่สำคัญอยู่ในรูปแบบของสต็อกสินค้า โดยเช่นในเดือนมกราคม ร้านค้ามีสินค้าคงเหลือมูลค่า 500,000 บาท และมีเงินสดในธนาคารอีก 100,000 บาท
- การวิเคราะห์ความเสี่ยง: ความเสี่ยงสำคัญในธุรกิจนี้คือความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินค้า การเสี่ยงในการสูญเสียสินค้าจากการถูกขโมยหรือเสื่อมสภาพ และความเสี่ยงในการลงทุนในสินทรัพย์ใหม่ เช่น การลงทุนในสต็อกสินค้าใหม่ที่มีความนิยมในตลาด

ตัวอย่างการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจของร้านค้าปลีกเสื้อผ้า(ต่อ)

- การจัดการสินทรัพย์: เพื่อลดความเสี่ยงในการเสื่อมค่าของสินค้า, ร้านค้าอาจใช้กลยุทธ์เช่นการจัดโปรโมชั่นเพื่อส่งเสริมการขายสินค้าเก่า, การตรวจสอบสต็อกสินค้าเป็นประจำเพื่อป้องกันการขาดสินค้าหรือสต็อกสินค้าเกินมาก และการลงทุนในระบบรักษาคลังสินค้าเพื่อให้การจัดเก็บสินค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างการวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจของร้านค้าปลีกเสื้อผ้า(ต่อ)

- การวิเคราะห์และการติดตามผล: ในท้ายที่สุด ร้านค้าจะต้องตรวจสอบรายงานสต็อกสินค้าเพื่อติดตามปริมาณของสินค้าที่ขายได้, การวิเคราะห์ข้อมูลการขายเพื่อทราบว่าสินค้าไหนขายดีและสินค้าไหนไม่ได้ดี, และปรับกลยุทธ์การจัดการสินทรัพย์ต่อไปในลักษณะที่เหมาะสม
- การวิเคราะห์การเงิน: โดยการตรวจสอบรายได้และค่าใช้จ่ายจากการขายสินค้า, การบำรุงรักษาสินทรัพย์, และกำไรที่ได้จากการขายสินค้า เพื่อให้การเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจทางธุรกิจ

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์

1. **ระบบบัญชีและรายงานการเงิน:** เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการบันทึกข้อมูลการเงินของธุรกิจและสร้างรายงานทางการเงินที่ชัดเจน เช่น งบการเงิน รายงานกำไรขาดทุน เป็นต้น ที่มีไว้เพื่อให้ผู้บริหารสามารถติดตามและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. **ซอฟต์แวร์บริหารจัดการสินทรัพย์ (ASSET MANAGEMENT SOFTWARE):** เครื่องมือนี้ช่วยในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ทั้งหมดของธุรกิจ รวมถึงการตรวจสอบสถานะและประสิทธิภาพของสินทรัพย์ โดยช่วยให้ผู้บริหารทราบถึงรายละเอียดเพื่อตัดสินใจในการจัดการสินทรัพย์
3. **ระบบ ENTERPRISE RESOURCE PLANNING (ERP):** เป็นระบบซอฟต์แวร์ที่รวมการบริหารจัดการทุกด้านของธุรกิจ เช่น การเงิน, การผลิต, การจัดซื้อ และการขาย เป็นต้น ทำให้มีข้อมูลที่เชื่อถือได้และสอดคล้องกันภายในองค์กร

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์

4. เครื่องมือวางแผนการเงิน (FINANCIAL PLANNING TOOLS): เช่น โปรแกรมวางแผนการเงิน ช่วยในการวางแผนการใช้ทรัพยากรการเงินของธุรกิจ รวมถึงการกำหนดแผนการลงทุน, การจัดสรรงบประมาณ และการวางแผนการเงินย้อนหลัง

5. ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง (RISK MANAGEMENT SYSTEMS): เครื่องมือนี้ช่วยในการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ของธุรกิจ และช่วยในการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบบัญชีและรายงานการเงิน

1. การบัญชีการเงิน (FINANCIAL ACCOUNTING): ระบบบัญชีที่ใช้ในการบันทึกธุรกรรมการเงินของธุรกิจอย่างเป็นระเบียบและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและสมบูรณ์เพื่อใช้ในการรายงานทางการเงินต่างๆ เช่น งบการเงินและรายงานกำไรขาดทุน
2. การบัญชีบริหาร (MANAGERIAL ACCOUNTING): ระบบบัญชีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเงินเพื่อการตัดสินใจภายในองค์กร เช่น การวิเคราะห์ต้นทุน, การวิเคราะห์กำไรขาดทุนแยกตามส่วนงาน, และการวิเคราะห์ผลกระทบทางการเงินจากกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ

ระบบบัญชีและรายงานการเงิน (ต่อ)

3. รายงานการเงิน (FINANCIAL REPORTING): ระบบที่ใช้ในการสร้างรายงานทางการเงินต่างๆ ซึ่งรวมถึงงบการเงินที่เป็นผลลัพธ์จากการบัญชีแบบเดิมและบัญชีวิสาหกิจ รวมถึงการสร้างรายงานสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เช่น ผู้ถือหุ้น, หน่วยงานกำกับดูแล, และบริษัทร่วมลงทุน
4. การจัดทำงบกระแสเงินสด (CASH FLOW STATEMENT): ระบบที่ช่วยในการวิเคราะห์และรายงานการเคลื่อนไหวของเงินสดและส่วนของเงินสดในธุรกิจ ที่มีความสำคัญในการประเมินความสามารถในการจ่ายหนี้ และการดำเนินกิจกรรมธุรกิจในระยะยาว

ความแตกต่าง

- การบัญชีการเงิน (FINANCIAL ACCOUNTING) หมายถึง การจัดทำบัญชีและการรายงานทางการเงินของกิจการที่จัดทำภายใต้กฎเกณฑ์หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือมาตรฐานบัญชี ให้แก่ผู้ใช้งบการเงินภายนอกกิจการ เพื่อใช้ประกอบการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจในการดำเนินการต่างๆ
- การบัญชีบริหาร (MANAGERIAL ACCOUNTING) หมายถึง การจัดทำบัญชี และรายงานทางการเงินของส่วนงานต่างๆ ในองค์กรให้แก่ฝ่ายบริหารของกิจการเพื่อใช้ในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ การจัดทำข้อมูลทางบัญชีจะทำตามความเหมาะสม และตามความต้องการของฝ่ายบริหาร

ซอฟต์แวร์บริหารจัดการสินทรัพย์

ซอฟต์แวร์สำหรับการบริหารจัดการสินทรัพย์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตาม จัดการ และปรับปรุงสินทรัพย์ของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดวงจรชีวิตของสินทรัพย์

1. การติดตามสินทรัพย์: ซอฟต์แวร์ช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตามที่ตั้ง สถานะ และเงื่อนไขของสินทรัพย์ของพวกเขาได้อย่างแม่นยำในเวลาจริง โดยใช้เทคโนโลยีเช่น RFID, บาร์โค้ด หรือ GPS ตัวอย่างเช่น ASSET PANDA, EZOFFICEINVENTORY, และ UPKEEP.

2. การบำรุงรักษาสินทรัพย์: เครื่องมือเหล่านี้ช่วยในการกำหนดกำหนดการ ติดตาม และจัดการกิจกรรมการบำรุงรักษาสินทรัพย์เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและลดเวลาไม่มีการใช้งาน ตัวอย่างเช่น FIIX, MAINTENANCE CONNECTION, และ LIMBLE CMMS.

- **การจัดการสินทรัพย์ในคลังสินค้า:** ซอฟต์แวร์ช่วยให้ธุรกิจเก็บรักษาสินค้าที่แม่นยำของสินค้าสินทรัพย์ของพวกเขา รวมถึงรายละเอียดเช่น ปริมาณ ราคา และการเสื่อมสภาพ ตัวอย่างเช่น SORTLY, EZOFFICEINVENTORY, และ ASSETCLOUD.
- **การจัดการวงจรชีวิตของสินทรัพย์:** เครื่องมือเหล่านี้ช่วยในการจัดการสินทรัพย์ตลอดวงจรชีวิต ตั้งแต่การจัดหา จนถึงการจัดจำหน่าย รวมถึงการจัดซื้อ การใช้งาน การบำรุงรักษา และการเกษียณตัวอย่างเช่น IBM MAXIMO, SAP ASSET INTELLIGENCE NETWORK, และ INFOR EAM.

ระบบ ENTERPRISE RESOURCE PLANNING

เป็นโซลูชันซอฟต์แวร์ที่รวมคุณสมบัติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรภายในองค์กรในรูปแบบเดียวกัน โดยมุ่งเน้นไปที่การอัปเดตข้อมูลแบบเรียลไทม์ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ ตัวอย่างของโมดูลหลักในระบบ ERP ประกอบไปด้วย:

1. **การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HUMAN RESOURCES MANAGEMENT):** รวมถึงการจัดการข้อมูลพนักงาน เงินเดือน การเครื่องแต่งกาย บริการ HR SELF-SERVICE เป็นต้น
2. **การบริหารจัดการการเงิน (FINANCIAL MANAGEMENT):** การจัดการบัญชีและการเงิน การบริหารการเงินสำหรับการเข้าถึงข้อมูลการเงินและการเข้าถึงข้อมูลการเงิน การจัดทำรายงานการเงิน

ระบบ ENTERPRISE RESOURCE PLANNING

3. การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (SUPPLY CHAIN MANAGEMENT): การจัดการการสั่งซื้อ การจัดส่ง และการจัดการคลังสินค้าเพื่อให้มีการเคลื่อนไหวสินค้าและวัตถุดิบที่เหมาะสม
4. การบริหารจัดการความรู้ (KNOWLEDGE MANAGEMENT): การจัดการข้อมูล ความรู้ และเนื้อหาที่สำคัญขององค์กร
5. การบริหารจัดการการผลิต (MANUFACTURING MANAGEMENT): การวางแผน การควบคุม และการดำเนินการในกระบวนการผลิต
6. การบริหารจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า (CUSTOMER RELATIONSHIP MANAGEMENT): การจัดการข้อมูลลูกค้า การติดตามตลอดวงจรชีวิตของลูกค้า และการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า

เครื่องมือวางแผนการเงิน

เครื่องมือวางแผนการเงิน (FINANCIAL PLANNING TOOLS) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนและการจัดการกับทรัพยากรการเงินของธุรกิจหรือบุคคล เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือวางแผนการเงิน

1. โปรแกรมวางแผนการเงิน : เป็นซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการสร้างและวางแผนงบประมาณทางการเงิน โดยสามารถป้องกันความเสี่ยงและพัฒนาแผนการเงินในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดสรรงบประมาณ : ช่วยในการกำหนดและจัดสรรงบประมาณทางการเงินต่างๆ ให้เหมาะสมกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของธุรกิจ และช่วยในการตรวจสอบและปรับปรุงงบประมาณตามความเปลี่ยนแปลง
3. การวางแผนการลงทุน : ช่วยในการกำหนดแผนการลงทุนที่เหมาะสม โดยพิจารณาความเสี่ยงและผลตอบแทน และช่วยในการเลือกวิธีการลงทุนที่เหมาะสมกับเป้าหมายทางการเงิน
4. การวางแผนการเงินย้อนหลัง : ช่วยในการวิเคราะห์สถานะการเงินในอดีต เพื่อให้เข้าใจความพร้อมทางการเงินและแก้ไขปรับปรุงแผนการเงินในอนาคต

ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง

ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง (RISK MANAGEMENT SYSTEMS) เป็นเครื่องมือหรือกระบวนการที่ใช้ในการระบุ ประเมิน และจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจหรือองค์กร ระบบนี้มุ่งเน้นที่การรับรู้ความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน เช่น ระบบฐานข้อมูลที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง ซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการประเมินความเสี่ยง และเครื่องมือสำหรับการรายงาน ตัวอย่างของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงได้แก่ "RSA ARCHER", "METRICSTREAM", และ "IBM OPENPAGES". การใช้ระบบบริหารจัดการความเสี่ยงช่วยให้ธุรกิจหรือองค์กรสามารถรับมือกับความเสี่ยงในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (LIQUIDITY RATIOS) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจหรือองค์กรในระยะสั้น

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CURRENT RATIO)

- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CURRENT RATIO): วัดความสามารถในการชำระหนี้ที่ครอบคลุมได้ด้วยทรัพย์สินหรือทรัพย์สินที่สามารถหลุดขายได้ในระยะสั้น คำนวณโดยหารสินทรัพย์หมุนเวียน ด้วยหนี้สินทรัพย์สั้น

- สูตร: CURRENT RATIO =

$$\text{Current Ratio} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน (Current Asset)}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน (Current Liabilities)}}$$

- ค่าที่สูงกว่ามักถือว่าดีกว่า เนื่องจากมีความสามารถในการชำระหนี้ได้มากกว่า

ตัวอย่าง

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CURRENT RATIO):

- กำหนดให้สินทรัพย์ทั้งหมด ของธุรกิจเป็น 500,000 บาท
- กำหนดให้หนี้สินทรัพย์สั้นของธุรกิจเป็น 200,000 บาท
- คำนวณอัตราส่วนสัดส่วนปัจจุบัน: $\text{CURRENT RATIO} = 500,000 / 200,000 = 2.5$
- ดังนั้นอัตราส่วนสัดส่วนปัจจุบันของธุรกิจคือ 2.5

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (QUICK RATIO หรือ ACID-TEST RATIO)

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (QUICK RATIO หรือ ACID-TEST RATIO): คืออัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้โดยการนำสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องไปชำระหนี้สินระยะสั้นของบริษัท โดยที่ไม่ต้องขายทรัพย์สินของบริษัทหรือสินค้าคงเหลือในคลังหรือทำการกู้เงินเพื่อมาชำระหนี้สิน ซึ่งเป็นการแสดงสภาพคล่องที่แท้จริงของบริษัทนั้นๆ

- สูตร: QUICK RATIO =

$$\text{Quick Ratio} = \frac{\text{เงินสด} + \text{ลูกหนี้การค้า} + \text{เงินลงทุน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

- ถ้า QUICK RATIO > 1 มากเท่าไร ยิ่งแสดงว่าบริษัทนั้นมีสภาพคล่องที่สูงมากเท่านั้น
- ถ้า QUICK RATIO < 1 มากเท่าไร ยิ่งแสดงว่าบริษัทนั้นมีสภาพคล่องต่ำมากเท่านั้น
 - ค่าที่สูงกว่ามักถือว่าดีกว่า เนื่องจากมีความสามารถในการชำระหนี้ได้เร็วขึ้น

อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ (ASSET MANAGEMENT RATIOS)

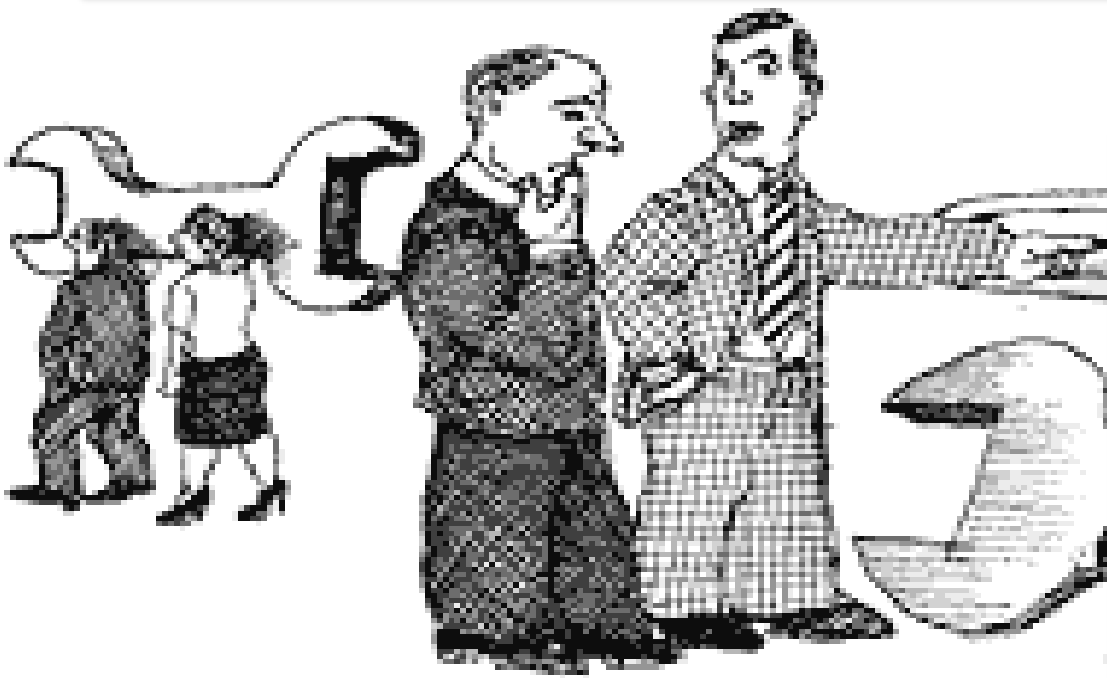
- [HTTPS://WWW.ACCREVO.COM/ARTICLES/ITEM/201?](https://www.accrevo.com/articles/item/201?)

สรุป

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านสินทรัพย์ของธุรกิจมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากสินทรัพย์เป็นทรัพย์สินสำคัญที่มีบทบาทในการสนับสนุนกิจการ การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์ในธุรกิจเป็นกระบวนการที่ธุรกิจต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้เข้าใจถึงโครงสร้างและมูลค่าของสินทรัพย์ การวิเคราะห์และการจัดการสินทรัพย์เช่นนี้มุ่งเน้นไปที่ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้อง ในขณะเดียวกันเครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการสินทรัพย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

การนำเครื่องมือทางการเงิน ในการบริหารด้านหนี้สิน

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านหนี้สิน

- การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ
- วิธีการการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ
- เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน
- อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

➡ นักศึกษาเรียนรู้การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านหนี้สิน

➡ นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ

➡ นักศึกษาเรียนรู้วิธีการการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ

➡ นักศึกษาเรียนรู้เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน และวิเคราะห์อัตราส่วน

การบริหารหนี้สิน

การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ

KEY
WORD

- * การวางแผนการลดหนี้
- * การจัดสรรงบประมาณในการชำระหนี้
- * การสร้างกลยุทธ์ในการจัดการหนี้สินที่เหมาะสมกับภาพรวมและเป้าหมายของธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรการเงิน เพื่อให้ธุรกิจสามารถจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้ กระบวนการนี้มุ่งเน้น การวิเคราะห์สถานะและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้สินของธุรกิจ เพื่อให้เข้าใจถึงระดับความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการจัดการหนี้สินให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น การวางแผนการลดหนี้ การจัดสรรงบประมาณในการชำระหนี้ และการสร้างกลยุทธ์ในการจัดการหนี้สินที่เหมาะสมกับภาพรวมและเป้าหมายของธุรกิจ การนำเครื่องมือทางการเงินเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์และจัดการหนี้สินจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้อย่างเต็มศักยภาพ

วิธีการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สิน

วิเคราะห์สถานะหนี้สิน

การสำรวจและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานะของหนี้สินในธุรกิจ รวมถึงจำนวนเงินที่ค้างชำระ, ระยะเวลาที่ค้างชำระ, และเงื่อนไขการชำระเงิน เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ

วิเคราะห์สถานะหนี้สิน

การกำหนดแผนการใช้งบประมาณในการชำระหนี้ โดยพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้แต่ละรายและการจัดสรรทรัพยากรการเงินเพื่อรองรับการชำระหนี้ที่เกิดขึ้น

การวางแผนการลดหนี้

การกำหนดกลยุทธ์และวิธีการในการลดหนี้ เช่น การเจรจาหนี้, การจัดตั้งแผน การผ่อนชำระ, หรือการจัดทำแผนการส่งเสริมการชำระหนี้

วิธีการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สิน

การติดตามและวิเคราะห์ผล

การติดตามการดำเนินการในการจัดการหนี้สินและวิเคราะห์ผลลัพธ์ของกลยุทธ์และมาตรการที่ดำเนินการ เพื่อปรับปรุงและปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ยกตัวอย่างได้แก่

1. จำนวนหนี้สินค้างชำระในธุรกิจ XYZ ในเดือนมกราคมคือ 500,000 บาท
2. ระยะเวลาการค้างชำระเฉลี่ยของธุรกิจ ABC คือ 60 วัน
3. แผนการลดหนี้ของบริษัท DEF คือ จัดตั้งแผนการชำระหนี้ภายใน 6 เดือนด้วยการผ่อนชำระเป็นงวด ๆ
4. ผลการวิเคราะห์การลดหนี้สินที่มีผลต่อกระแสเงินสดของธุรกิจ GHI และมีผลในการลดความเสี่ยงทางการเงินลงในระยะยาว

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน คือ เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สินรวมถึง

1. ระบบบัญชีและรายงานการเงิน : ช่วยในการบันทึกและสร้างรายงานเกี่ยวกับหนี้สินของธุรกิจ เช่น รายงานสถานะหนี้สิน, รายงานการชำระหนี้, และรายงานความสามารถในการชำระหนี้

2. ซอฟต์แวร์บริหารจัดการหนี้สิน : ช่วยในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินทั้งหมดของธุรกิจ เช่น สินเชื่อ, บัตรเครดิต, และเงินกู้ พวกเขาช่วยในการติดตามสถานะของหนี้สินและช่วยในการวางแผนการชำระหนี้

3. ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง : ช่วยในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สิน และช่วยในการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ

4. เครื่องมือวางแผนการเงิน : ช่วยในการวางแผนการชำระหนี้และการกำหนดงบประมาณในการชำระหนี้ เพื่อช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพทางการเงิน (Silda, C. D., & Bacasmot, J. B., 2023)

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน

โดยเครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจสามารถติดตามและวิเคราะห์สถานะของหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดการหนี้สินในลักษณะที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจนั้น ๆ อีกทั้งยังช่วยให้ธุรกิจมี ความเสถียรทางการเงิน และสามารถวางแผนการเงินในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Shang, M., Okorie, U. E., Hang, Y., Jin, X., & Ufua, D. E., 2023)

ตัวอย่างเครื่องมือการเงินแต่ละอย่างที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการหนี้สิน

ระบบบัญชีและ
รายงานการเงิน

(Accounting and Financial
Reporting System)

ซอฟต์แวร์บริหาร
จัดการหนี้สิน

(Debt Management
Software)

ระบบบริหาร
จัดการความเสี่ยง

(Risk Management
Systems)

เครื่องมือวางแผน
การเงิน

(Financial Planning Tools)

ระบบบัญชีและรายงานการเงิน

(Accounting and Financial Reporting System)

บริษัทใช้ซอฟต์แวร์บัญชี เช่น QuickBooks หรือ Xero เพื่อติดตามธุรกรรมทางการเงินทั้งหมดของตน รวมถึงบัญชีเงินสดเข้าและเงินสดออก ด้วยระบบเหล่านี้ บริษัทสามารถสร้างรายงานการเงินที่ละเอียด เช่น งบทดลองการเงิน, งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด โดยการวิเคราะห์รายงานเหล่านี้ บริษัทสามารถตรวจสอบระดับหนี้สินและสุขภาพการเงินของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซอฟต์แวร์บริหารจัดการหนี้สิน

(Debt Management Software)

บริษัทขนาดกลางใช้ซอฟต์แวร์การจัดการหนี้เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหนี้สิน ซอฟต์แวร์ช่วยให้ทีมการเงินติดตามหนี้สินต่างๆ เช่น สินเชื่อ, วงเงินเครดิต, และการชำระเงินให้ผู้ขาย นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติที่ช่วยในการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ย, การชำระเงินผ่อน, และกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ (Ramasubbu, N., & Kemerer, C., 2018)

ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง

(Risk Management Systems)

บริษัทมัลตินาชิโอน์นำซอฟต์แวร์การจัดการความเสี่ยงเพื่อประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินของตน ซอฟต์แวร์ช่วยในการระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย, ความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงค่าเงิน, และความเสี่ยงในการชำระหนี้ โดยขึ้นอยู่กับการประเมินเหล่านี้ บริษัทสามารถพัฒนากลยุทธ์ในการลดความเสี่ยง เช่น การแยกประเภทหนี้หรือการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน

เครื่องมือวางแผนการเงิน

(Financial Planning Tools)

เจ้าของกิจการขนาดเล็กใช้ซอฟต์แวร์วางแผนการเงินเพื่อสร้างแผนการชำระหนี้ ซอฟต์แวร์ช่วยให้เจ้าของกิจการป้อนข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินที่มีอยู่, อัตราดอกเบี้ย, และเงื่อนไขการชำระเงิน โดยใช้ข้อมูลเหล่านี้ ซอฟต์แวร์จะสร้างตารางการชำระหนี้และช่วยให้เจ้าของกิจการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมเพื่อชำระหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน

อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน (Debt Ratios or Leverage Ratios) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ช่วยในการประเมินระดับการเป็นหนี้ของธุรกิจหรือองค์กร (ดารินทร์ แซ่จ้ง, 2023) โดยส่วนใหญ่จะมีสามอัตราส่วนหลักคือ:

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว
(Debt-to-Equity Ratio)

อัตราส่วนการทำหนี้
(Debt Ratio)

อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี
(Debt Service Coverage Ratio)

1

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว (DEBT-TO-EQUITY RATIO)

- วัดระดับการเป็นหนี้ของธุรกิจโดยการเปรียบเทียบหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว
- คำนวณโดยการหารหนี้สินรวมต่อทุนเรียกเก็บเอกสารระยะยาว
- สูตร: $\text{DEBT-TO-EQUITY RATIO} = \text{หนี้สินรวม} / \text{ทุนเรียกเก็บเอกสารระยะยาว}$
- ค่าที่สูงกว่ามักถือว่ามีหนี้สินมากเกินไป

2

อัตราส่วนการทำหนี้ (DEBT RATIO)

- วัดระดับการเป็นหนี้ของธุรกิจโดยการเปรียบเทียบหนี้สินกับสินทรัพย์รวม
- คำนวณโดยการหารหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม
- สูตร: $DEBT\ RATIO = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$
- ค่าที่สูงกว่ามักถือว่ามีหนี้สินมากขึ้น

3

อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี (DEBT SERVICE COVERAGE RATIO)

- วัดความสามารถในการชำระหนี้โดยการเปรียบเทียบรายได้กับการชำระหนี้รายปี
- คำนวณโดยการหารรายได้รายปีกับการชำระหนี้รายปี (รวมเงินต้นและดอกเบี้ย)
- สูตร: $\text{DEBT SERVICE COVERAGE RATIO} = \text{รายได้รายปี} / \text{การชำระหนี้รายปี}$
- ค่าที่สูงกว่า 1 แสดงว่าธุรกิจมีความสามารถในการชำระหนี้ที่ดี

ตัวอย่างของอัตราส่วนการบริหารหนี้สินสำหรับธุรกิจขนาดย่อม

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว (Debt-to-Equity Ratio):

สมมติว่าธุรกิจ "บริษัทส่งออกผลิตภัณฑ์ XYZ" มีหนี้สินรวมจากเงินกู้ระยะยาวเป็น 2,000,000 บาท และทุนเรียกเก็บเอกสารระยะยาวเป็น 1,500,000 บาทคำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาว

$$\text{Debt-to-Equity Ratio} = 2,000,000 / 1,500,000 = 1.33$$

ดังนั้นอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนทุนเอกสารระยะยาวของธุรกิจคือ 1.33

อัตราส่วนการทำหนี้ (Debt Ratio):

สมมติว่าธุรกิจ "บริษัทส่งออกผลิตภัณฑ์ XYZ" มีหนี้สินรวมจากเงินกู้ระยะยาวและเงินกู้ระยะสั้นเป็น 2,000,000 บาท และสินทรัพย์รวมของธุรกิจเป็น 4,000,000 บาทคำนวณอัตราส่วนการทำหนี้

$$\text{Debt Ratio} = 2,000,000 / 4,000,000 = 0.5$$

ดังนั้นอัตราส่วนการทำหนี้ของธุรกิจคือ 0.5

อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี (Debt Service Coverage Ratio):

สมมุติว่าธุรกิจ "บริษัทส่งออกผลิตภัณฑ์ XYZ" มีรายได้รายปีจากการขายและบริการเป็น 3,000,000 บาท และการชำระหนี้รายปีเป็น 1,000,000 บาทคำนวณอัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปี

$$\text{Debt Service Coverage Ratio} = 3,000,000 / 1,000,000 = 3$$

ดังนั้น อัตราส่วนความเป็นหนี้ยอดจ่ายต่อรายได้รายปีของธุรกิจคือ 3

สรุป

การบริหารด้านหนี้สินในธุรกิจจำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อช่วยในกระบวนการวิเคราะห์และจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ เครื่องมือเหล่านี้รวมถึงระบบบัญชีและรายงานการเงิน, ซอฟต์แวร์บริหารจัดการหนี้สิน, ระบบบริหารจัดการความเสี่ยง, และเครื่องมือวางแผนการเงิน เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ธุรกิจสามารถตรวจสอบสถานะของหนี้สิน, วางแผนการชำระหนี้, และจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้ธุรกิจสามารถมีความเสถียรทางการเงินและวางแผนการเงินในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 6

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านส่วนของเจ้าของ

การนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้านหนี้สิน

- การวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ

- วิธีการการวิเคราะห์และการจัดการหนี้สินในธุรกิจ

เครื่องมือการเงินที่ช่วยในการจัดการหนี้สิน

- อัตราส่วนการบริหารหนี้สิน

A	B	A+B
1	3	4
2	8	10

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

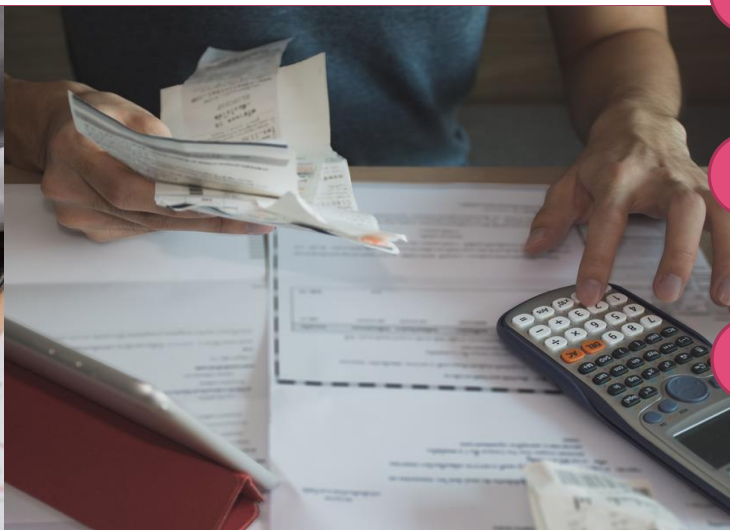
- เพื่อให้เกิดความเข้าใจและบริหารจัดการเงินให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป้าหมายของธุรกิจ
- เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจอัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น และมาร์จิ้น เครื่องมือการประเมินการลงทุน
- เพื่อให้นักศึกษาสามารถเลือกเครื่องมือทางการเงินและปรับกลยุทธ์ทางการเงินได้ทันยุคสมัย
- เพื่อให้รู้ถึงขั้นตอนและรูปแบบในการจ่ายเงินปันผล,การจัดสรรกำไรอย่างถูกต้องรูปแบบธุรกิจ

เครื่องมือทางการเงินยังมีบทบาทสำคัญในการวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผ่านอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับยุทธวิธีทางธุรกิจ นอกจากนี้ เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน เช่น วิธีระยะเวลาคืนทุน (PB), วิธีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย (ARR), วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV), วิธีดัชนีกำไร (PI), และวิธีอัตราผลตอบแทนจากโครงการลงทุน (IRR) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในโครงการต่าง ๆ การวิเคราะห์กรณีศึกษาเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษาเรื่องราวของธุรกิจจริง ๆ โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อทราบปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและการหาทางแก้ไขที่เหมาะสม ในขณะที่ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และ บรรษัท ภิบาล (Corporate Governance) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำให้การบริหารจัดการของธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านนโยบายการเงินปันผล เครื่องมือนี้ช่วยในการกำหนดนโยบายการจ่ายเงินปันผล ประเภทของนโยบายการเงินปันผล ขั้นตอนการจ่ายเงินปันผล และรูปแบบการจ่ายเงินปันผล เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับเจ้าของธุรกิจในบั้นนี้ จะสำรวจและอธิบายเหล่าเครื่องมือทางการเงินและทฤษฎีที่กล่าวถึงข้างต้นอย่างละเอียดเพื่อให้เห็นภาพรวมและความสำคัญของการนำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการบริหารด้านส่วนของเจ้าของธุรกิจ

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจ

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถบริหารการเงินส่วนตัวให้มีประสิทธิภาพ โดยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมุ่งเน้นไปที่การจัดการรายได้ , รายจ่าย, การลงทุน, และการออมเงินให้เหมาะสมกับเป้าหมายและความต้องการของเจ้าของธุรกิจ

กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์

วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน

กำหนดแผนการเงิน

การจัดการรายได้

การวางแผนการลงทุน

การจัดการรายจ่าย

การติดตามและประเมินผล

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจ

กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์

การเริ่มต้นโดยการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน และวัตถุประสงค์ที่ต้องการในอนาคต เช่น การเงิน สะสมสำหรับการเกษียณ, การลงทุนในธุรกิจใหม่, หรือ การเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินส่วนตัว

กำหนดแผนการเงิน

กำหนดแผนการเงินที่เหมาะสมสำหรับเจ้าของ ธุรกิจโดยพิจารณาเป้าหมาย, ความต้องการ, และ สถานการณ์การเงินปัจจุบัน รวมถึงการวางแผนการ ลงทุนและการออมเงิน

การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน

ทำการวิเคราะห์รายได้, รายจ่าย, และสถานการณ์ การเงินปัจจุบันของเจ้าของธุรกิจ เพื่อให้เข้าใจถึง ภาพรวมของสถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเงิน ส่วนบุคคล

การจัดการรายได้

ใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อจัดการรายได้ให้มี ประสิทธิภาพ โดยการวางแผนการเพิ่มรายได้, การออม เงิน, และการลงทุนที่เหมาะสม

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของเจ้าของธุรกิจ

การจัดการรายจ่าย

การตรวจสอบและควบคุมรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายได้ โดยพิจารณาการตัดที่ไม่จำเป็น และการวางแผนการใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพ

การติดตามและประเมินผล

ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนการเงิน และทำการปรับปรุงตามความเหมาะสมต่อไป

การวางแผนการลงทุน

ใช้เครื่องมือการเงินเพื่อวางแผนการลงทุนในทรัพย์สินหรือธุรกิจใหม่ ๆ โดยพิจารณาความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

การใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคล ในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับธุรกิจ

การมีการเงินส่วนบุคคลที่มั่นคงและมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อความเจริญรุ่งเรืองของธุรกิจในทุกๆระยะสั้นและระยะยาว นี่คือนิยามที่เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลสามารถช่วยให้ธุรกิจเจริญเติบโตได้

- 1. การสร้างเงินสะสม :** เจ้าของธุรกิจสามารถใช้เครื่องมือการเงินส่วนบุคคลในการวางแผนการออมเงินและการลงทุนที่เหมาะสม เพื่อสร้างเงินสะสมที่สามารถใช้ในการขยายธุรกิจหรือการลงทุนในโครงการใหม่
- 2. การจัดการหนี้สิน :** การควบคุมการใช้หนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพจะ ช่วยลดความเสี่ยงทางการเงินและค่าใช้จ่ายในระยะยาว โดยมีผลต่อความเสถียรของธุรกิจ
- 3. การวางแผนการเงินส่วนตัว :** การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้เจ้าของธุรกิจมีความมั่นคงในเรื่องการเงิน และสามารถทำให้ เงินกู้ส่วนตัวหรือการลงทุนในธุรกิจเป็นไปอย่างมั่นคง

- 4. การจัดการรายได้:** การเงินส่วนบุคคลที่มีการวางแผนรายได้เหมาะสมสามารถช่วยให้เจ้าของธุรกิจสามารถจัดการรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการลงทุนในการศึกษาและพัฒนาทักษะ หรือการเพิ่มรายได้ที่เสริมธุรกิจใหม่
- 5. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในช่วงเกษียณ:** การเงินส่วนบุคคลที่ดีในช่วงเกษียณสามารถช่วยให้เจ้าของธุรกิจมีความมั่นคงทางการเงินและสามารถเริ่มต้นชีวิตในวัยเกษียณอย่างมั่นคง

อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร

(Profitability Ratios)

เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพของธุรกิจในการสร้างกำไร ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารและนักลงทุนทราบถึงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ และการจัดการกับค่าใช้จ่าย เพื่อสร้างกำไรให้มากที่สุด (Nasution, Y. A., & Yusleny, Y., 2023) นี่คือนิยามของอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร

1. อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิและรายได้ทั้งหมดของธุรกิจซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายและการสร้างกำไร คำนวณได้โดยใช้สูตร

$$\text{Net Profit Margin} = \frac{\text{Net Profit}}{\text{Total Revenue}} \times 100\%$$

2. อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรขั้นต้นและรายได้ทั้งหมดของธุรกิจ ช่วยให้ทราบถึงความสำเร็จในการผลิตสินค้าหรือบริการ คำนวณได้โดยใช้สูตร

$$\text{Gross Profit Margin} = \frac{\text{Gross Profit}}{\text{Total Revenue}} \times 100\%$$

3. อัตรากำไรที่ลงทุน (Return on Investment – ROI): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรและเงินลงทุนที่ลงทุนในธุรกิจ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการใช้ทุนของธุรกิจ คำนวณได้โดยใช้สูตร

$$\text{Gross Profit Margin} = \frac{\text{Gross Profit}}{\text{Total Revenue}} \times 100\%$$

$$\text{ROI} = \frac{\text{Net Profit}}{\text{Total Investment}} \times 100\%$$

4. อัตรากำไรต่อส่วนเงินลงทุนของเจ้าของ (Return on Equity – ROE): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรและส่วนเงินลงทุนของเจ้าของ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพของเจ้าของธุรกิจในการสร้างกำไร คำนวณได้โดยใช้สูตร:

$$ROE = \frac{Net\ Profit}{Owner's\ Equity} \times 100\%$$

5. อัตรากำไรต่อส่วนขาย (Return on Sales – ROS): วัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรและยอดขายของธุรกิจ ช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพของธุรกิจในการสร้างกำไรต่อยอดขาย คำนวณได้โดย

$$ROE = \frac{Net\ Profit}{Owner's\ Equity} \times 100\%$$

$$ROS = \frac{Net\ Profit}{Sales\ Revenue} \times 100\%$$

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

เครื่องมือที่ช่วยให้นักลงทุนหรือผู้จัดการสามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในโครงการได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ โดยรวมมีหลายเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการลงทุน

Net Present Value (NPV): วัดค่าของโครงการลงทุนโดย

พิจารณาเวลาการเงิน จากนั้นนำค่า NPV ไปเปรียบเทียบกับเงินทุนลงทุนเริ่มต้น ถ้า NPV เป็นบวก หมายถึงโครงการมีความคุ้มค่า และถ้าเป็นลบ หมายถึงโครงการไม่คุ้มค่า

Internal Rate of Return (IRR): คืออัตราร้อยละที่ทำให้ค่าของ

NPV เป็นศูนย์ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนี้ที่ค่าเงินลงทุนเท่ากับรายรับทั้งหมด

Payback Period (PB): วัดระยะเวลาที่ใช้ในการคืนเงินลงทุน โดย

นับจากวันที่ลงทุนไปจนถึงเวลาที่รายได้รวมไปถึงต้นทุนเป็นบวกกันแล้ว

Profitability Index (PI): วัดความสัมพันธ์ระหว่างค่าปัจจุบันของ

รายรับกับค่าปัจจุบันของรายจ่าย โดยการนำ NPV มาหารด้วยรายจ่ายเริ่มต้น

Accounting Rate of Return (ARR): วัดความสามารถใน

การทำกำไรของโครงการโดยใช้ค่ากำไรสุทธิและรายได้รวม

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) : Net Present Value

เป็นวิธีการใช้เครื่องมือการเงินเพื่อประเมินค่าของโครงการหรือลงทุนโดยพิจารณาค่าเงินตอนนี้ของรายได้และรายจ่ายตลอดช่วงเวลาโครงการ ซึ่งรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในอนาคตจะถูกปรับลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่เรียกว่าอัตราผลตอบแทนหรือค่าดอกเบี้ยที่มีความเสี่ยง (Discount Rate) เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นของโครงการ รายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในอนาคตจะถูกคำนวณในรูปแบบมูลค่าปัจจุบัน (Present Value) โดยนำจำนวนเงินดังกล่าวไปหารด้วย $(1 + \text{อัตราผลตอบแทน})$ ยกกำลังด้วยจำนวนปีที่เกิดขึ้นในอนาคต

$$NPV = \sum \left(\frac{\text{Cash Flow}}{(1+r)^n} \right) - \text{Initial Investment}$$

โดยที่ :

- Cash Flow คือ รายได้หรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละปี
- r คือ อัตราผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยที่ใช้ประเมินค่าเงินในอนาคต
- n คือ จำนวนปีที่เงินรายได้หรือรายจ่ายเกิดขึ้น
- Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการ

หาก NPV เป็นบวก แสดงว่าโครงการมีความคุ้มค่า และหาก NPV เป็นลบ แสดงว่าโครงการไม่คุ้มค่า

ตัวอย่าง : วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) : Net Present Value

สมมติว่ามีโครงการลงทุนในเครื่องจักรที่มีราคาตั้งแต่ปีที่ 0 ในจำนวน 100,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ปีละ 30,000 บาท เป็นเวลา 5 ปี โดยไม่คำนึงถึงค่าปรับของเงิน ตัวอย่างนี้จะมีการคำนวณ NPV ดังนี้

อัตราผลตอบแทนหรือค่าดอกเบี้ยที่ใช้ในการประเมินค่าเงินในอนาคต r อาจจะเป็นอัตราเฉลี่ยของกำไรที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการหรืออัตราดอกเบี้ยที่ถูกต้องในการเงินธนาคารหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในการลงทุนที่คล้ายคลึงกัน สมมติให้อัตราผลตอบแทน r เท่ากับ 10% (หรือ 0.10) จะได้ว่า

รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 1 คือ	$\frac{30,000}{(1+0.10)^1} = \frac{30,000}{1.10}$	$\approx 27,273.00$ บาท
รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 2 คือ	$\frac{30,000}{(1+0.10)^2} = \frac{30,000}{1.10^2}$	$\approx 24,794.00$ บาท
รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 3 คือ	$\frac{30,000}{(1+0.10)^3} = \frac{30,000}{1.10^3}$	$\approx 22,540.00$ บาท
รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 3 คือ	$\frac{30,000}{(1+0.10)^4} = \frac{30,000}{1.10^4}$	$\approx 20,490.00$ บาท
รายได้ปีละ 30,000 บาท มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่เกิดขึ้นในปีที่ 3 คือ	$\frac{30,000}{(1+0.10)^5} = \frac{30,000}{1.10^5}$	$\approx 18,627.00$ บาท

ดังนั้น NPV จะเท่ากับผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของรายได้ทั้งหมดลบกับเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น ดังนี้:

$$NPV = (27,273.00 + 24,794.00 + 22,540.00 + 20,490.00 + 18,627.00) - 100,000$$

$$NPV \approx (113,724.00) - 100,000$$

$$NPV \approx -13,276.00$$

ในที่นี้ NPV เป็นลบแสดงว่าโครงการนี้ไม่คุ้มค่า เนื่องจากมีค่าเงินปัจจุบันของรายได้ทั้งหมดน้อยกว่าเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

วิธีระยะเวลาคืนทุน (PB) : Payback Period

เป็นวิธีการวัดระยะเวลาที่ใช้ในการคืนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน ซึ่งเป็นการวัดความสามารถในการคืนทุนในระยะเวลาใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงค่าเงินในอนาคต โดย PB คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการคืนทุนที่ลงทุนเริ่มต้นให้กับโครงการ โดยรวมกับเงินลงทุนที่เกิดขึ้นแล้วในแต่ละปีจนกว่าจะได้คืนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นให้ครบ (Poonia, S., Singh, A. K., Singh, D., & Gaur, J. K., 2023)

สูตรสำหรับการคำนวณระยะเวลาคืนทุน (Payback Period – PB) ใช้ในการหาว่าโครงการหรือลงทุนจะใช้เวลาเท่าใดในการคืนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นได้ครบ โดยใช้ข้อมูลรายได้หรือกำไรที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปี

$$PB = \frac{\text{Initial Investment}}{\text{Annual Cash Inflows}}$$

โดยที่ :

Initial Investment คือ จำนวนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

Annual Cash Inflows คือ จำนวนเงินที่ได้รับเป็นรายปีจากโครงการหรือลงทุน

หลังจากที่ได้คำนวณ PB แล้ว ผลลัพธ์จะเป็นจำนวนปีที่ใช้ในการคืนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้น และโครงการหรือลงทุนจะถือว่าคุ้มค่าหรือมีความสมบูรณ์หาก PB ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้

ตัวอย่าง : วิธีระยะเวลาคืนทุน (PB) : Payback Period

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มี Initial Investment ในจำนวน 100,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ที่ปีละ 30,000 บาท โดยไม่คำนึงถึงค่าเงินในอนาคต
ในกรณีนี้:

Initial Investment = 100,000 บาท

Annual Cash Inflows = 30,000 บาท

นำมาคำนวณ PB ได้ดังนี้

$$\frac{100,000}{30,000} \approx 3.33 \text{ years}$$

ดังนั้น PB ของโครงการนี้คือ 3.33 ปี ซึ่งหมายถึงโครงการนี้จะใช้เวลาประมาณ 3.33 ปีในการคืนเงินลงทุนที่ลงทุนเริ่มต้น จะถือว่าคุ้มหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยบริษัทหรือนักลงทุน

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

วิธีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย (ARR) : Average Accounting Rate of Return

เป็นวิธีการที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการทำกำไรของโครงการหรือลงทุนโดยการคำนวณอัตราส่วนของกำไรที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการต่อเนื่องตลอดช่วงเวลาโครงการ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการ

$$ARR = \frac{\text{Average Annual Profit}}{\text{Initial Investment}} \times 100\%$$

โดยที่ :

Average Annual Profit คือ กำไรเฉลี่ยที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปีจากโครงการหรือลงทุน

Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

หลังจากที่ได้คำนวณ ARR แล้ว ผลลัพธ์จะเป็นเปอร์เซ็นต์ของกำไรที่คาดว่าจะได้รับต่อปีเมื่อเปรียบเทียบกับเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการ โครงการหรือลงทุนจะถือว่าคุ้มค่าหรือมีความสมบูรณ์หาก ARR มากกว่าหรือเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ

ตัวอย่าง : วิธีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย (ARR)

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการคำนวณ ARR

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มี Initial Investment ในจำนวน 200,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับกำไรที่คาดว่าเป็นเฉลี่ยปีละ 40,000 บาท
ในกรณีนี้

Average Annual Profit = 40,000 บาท

Initial Investment = 200,000 บาท

นำมาคำนวณ ARR ได้ดังนี้

$$ARR = \frac{40,000}{200,000} \times 100 \%$$

$$ARR = 0.2 \times 100\%$$

$$ARR = 20\%$$

ดังนั้น ARR ของโครงการนี้คือ 20% ซึ่งหมายถึงโครงการนี้จะให้กำไรที่เฉลี่ยปีละ 20% ของเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น
จะถือว่าคุ้มหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยบริษัทหรือนักลงทุน

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

วิธีดัชนีกำไร (PI) : Profitability Index

เป็นเครื่องมือการเงินที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่าของโครงการหรือลงทุน โดยมีการคำนวณโดยนำรายได้ทั้งหมดที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ และหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโครงการ แล้วนำผลลัพธ์มาหารด้วยเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้น

$$PI = \frac{\text{Present Value of Cash Inflows}}{\text{Initial Investment}}$$

โดยที่ :

Present Value of Cash Inflows คือ มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการหรือลงทุน

Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน

PI ที่มากกว่า 1 หมายถึงว่าโครงการหรือลงทุนนั้นมีความคุ้มค่า และ PI ที่น้อยกว่า 1 หมายถึงว่าโครงการหรือลงทุนนั้นไม่คุ้มค่า

ตัวอย่าง : ดัชนีกำไร (PI)

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มี Initial Investment ในจำนวน 500,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ที่มูลค่าปัจจุบันปีละ 100,000 บาท
ในกรณีนี้

Present Value of Cash Inflows = 100,000 บาท

Initial Investment = 500,000 บาท

นำมาคำนวณ PI ได้ดังนี้

$$PI = \frac{100,000}{500,000}$$

$$PI = 0.2$$

ดังนั้น PI ของโครงการนี้คือ 0.2 ซึ่งหมายความว่า โครงการนี้มีความคุ้มค่า ซึ่ง PI ที่มากกว่า 1 จะแสดงถึงความคุ้มค่าของโครงการ ในขณะที่ PI ที่น้อยกว่า 1 จะแสดงว่าโครงการไม่คุ้มค่า

ดังนั้น PI ของโครงการนี้คือ 0.2 ซึ่งหมายความว่า โครงการนี้มีความคุ้มค่า ซึ่ง PI ที่มากกว่า 1 จะแสดงถึงความคุ้มค่าของโครงการ ในขณะที่ PI ที่น้อยกว่า 1 จะแสดงว่าโครงการไม่คุ้มค่า

เครื่องมือการประเมินโครงการลงทุน

วิธีอัตราผลตอบแทนจาก โครงการลงทุน (IRR) : Internal Rate of Return

เป็นวิธีการที่ใช้ในการประเมิน ความสมบูรณ์ของโครงการหรือลงทุน โดยการหาค่าของอัตราผลตอบแทนที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย (ค่าลงทุน) ดังนั้น IRR คือ อัตราผลตอบแทนที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย

1. นำมูลค่าปัจจุบันของรายได้ (หรือกำไร) และค่าลงทุน (ค่าใช้จ่าย) ที่เกิดขึ้นในแต่ละปีของโครงการหรือลงทุนมาใส่ในสมการอัตราผลตอบแทน (IRR):

$$0 = \sum \left(\frac{\text{Cash Inflow}_t}{(1+\text{IRR})^t} \right) - \text{Initial Investment}$$

โดยที่ : Cash Inflow_t คือ รายได้หรือกำไรที่คาดว่าจะได้รับในปีที่ t
Initial Investment คือ จำนวนเงินทุนที่ลงทุนเริ่มต้นในโครงการหรือลงทุน
IRR คือ อัตราผลตอบแทนภายในที่ต้องการหา

วิธีอัตราผลตอบแทนจาก โครงการลงทุน (IRR) : Internal Rate of Return

2. หาค่า IRR ที่ทำให้สมการมีค่าเป็นศูนย์ โดยใช้วิธีการทดลองแบบทวิภาค (Trial and Error method) หรือใช้วิธีการคำนวณแบบตรรกะเชิงเส้น เช่นวิธี Newton-Raphson หรือวิธี Bisection

3. ค่า IRR ที่ได้เป็นค่าที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย

ตัวอย่างการคำนวณ IRR

สมมติว่าการลงทุนในโครงการที่มีค่าลงทุนเริ่มต้น 500,000 บาท และคาดการณ์ว่าโครงการจะทำให้ได้รับรายได้ที่มูลค่าปัจจุบันปีละ 150,000 บาท ในกรณีนี้:

Cash Inflows = 150,000 บาท (รายได้ที่คาดว่าจะได้รับปีละ)

Initial Investment = 500,000 บาท

นำมาใส่ในสมการแล้วใช้วิธีการทดลองแบบทวิภาคหรือวิธีการคำนวณแบบตรรกะเชิงเส้นเพื่อหาค่า IRR โดยที่จะหาค่า IRR ที่ทำให้สมการมีค่าเป็นศูนย์ ดังนี้

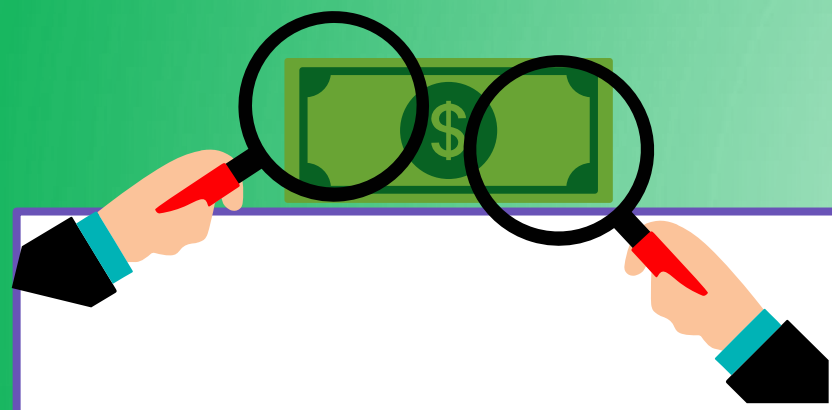
$$0 = \frac{150,000}{(1+IRR)} - 500,000$$

คำตอบของ IRR คือค่าอัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) ที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้เท่ากับมูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย หรือกำไรเท่ากับต้นทุน กล่าวคือ IRR คืออัตราผลตอบแทนที่ทำให้สมการนั้นมีค่าเป็นศูนย์ ซึ่งจะเป็นค่าที่ใช้ในการประเมินความสมบูรณ์ของโครงการ หรือลงทุน

ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่

แนวคิดหรือแนวทางที่ประยุกต์ใช้ในการศึกษาและปฏิบัติงานทางการเงินในยุคปัจจุบัน และการลงทุนในมุมมองที่กว้างขึ้น และมองโลกการเงินในมุมมองที่ซับซ้อนและพิจารณาผลกระทบจากปัจจัยหลากหลายที่อาจมีผลต่อการเงิน เช่น ปัจจัยสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อม และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่มักให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อการจัดการทรัพยากรการเงินที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้งานระบบการเงินดิจิทัล การใช้งานบล็อกเชน (Blockchain) หรือ การใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์และบริหารจัดการการเงิน

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และ บรรษัทภิบาล (Corporate Governance) นอกจากนี้ ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ยังเน้นการศึกษาและการวิจัยเรื่องการเงินอย่างลึกซึ้ง และการพัฒนาเครื่องมือและวิธีการใหม่ๆ เพื่อการบริหารจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

ทฤษฎีตัวแทน (AGENCY THEORY)

เป็นแนวคิดที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของทรัพย์สินหรือเจ้าของธุรกิจ (Principal) กับตัวแทน (Agent) ซึ่งเป็นบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกมอบหมายหรือเสนอชื่อเพื่อดำเนินธุรกิจหรือการดำเนินงานให้แทนเจ้าของ แนวคิดในทฤษฎีตัวแทนสำคัญอยู่ที่การแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของเจ้าของและตัวแทน โดยที่เจ้าของมองหาวิธีในการกำกับติดตาม และควบคุมพฤติกรรมของตัวแทน เพื่อให้ตัวแทนกระทำในทิศทางที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าของ แต่ในขณะเดียวกัน ตัวแทนมักมีจุดสนใจเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพและสิ่งที่สนใจตนเอง เช่น การเพิ่มรายได้ การเพิ่มความเสี่ยงที่ตัวแทนพร้อมรับ หรือการสร้างอำนาจและความสามารถในการตัดสินใจของตนเอง ทฤษฎีตัวแทนมีความสำคัญในการวิเคราะห์และอธิบายพฤติกรรมของตัวแทนในองค์กร รวมถึงการสร้างมีตรฐานการบริหารจัดการและการกำกับดูแลเพื่อให้การทำงานของตัวแทนมีประสิทธิภาพและได้ผลตามเป้าหมายของเจ้าของ โดยในการแก้ไขปัญหาของความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและตัวแทน ทฤษฎีตัวแทนมักจะใช้เครื่องมือหรือมิติต่าง ๆ เช่น ระบบสินบนทุน การชำระค่าตอบแทน หรือการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อกระตุ้นพฤติกรรมที่ดีของตัวแทนและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการดำเนินงานขององค์กร (Muldoon, J., Skorodziyevskiy, V., Gould, A. M., & Joullié, J. E. ,2024).

บรรษัทภิบาล (Corporate Governance)

เป็นระบบหรือกลไกที่ใช้ในการบริหารจัดการบริษัท เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และปรับตัวกับข้อจำกัดและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยระบบบริหารจัดการบริษัทจะรวมถึงโครงสร้างองค์กร กระบวนการตัดสินใจ และการควบคุมที่ดี เพื่อให้สร้างค่าต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1. การกำกับและการควบคุม

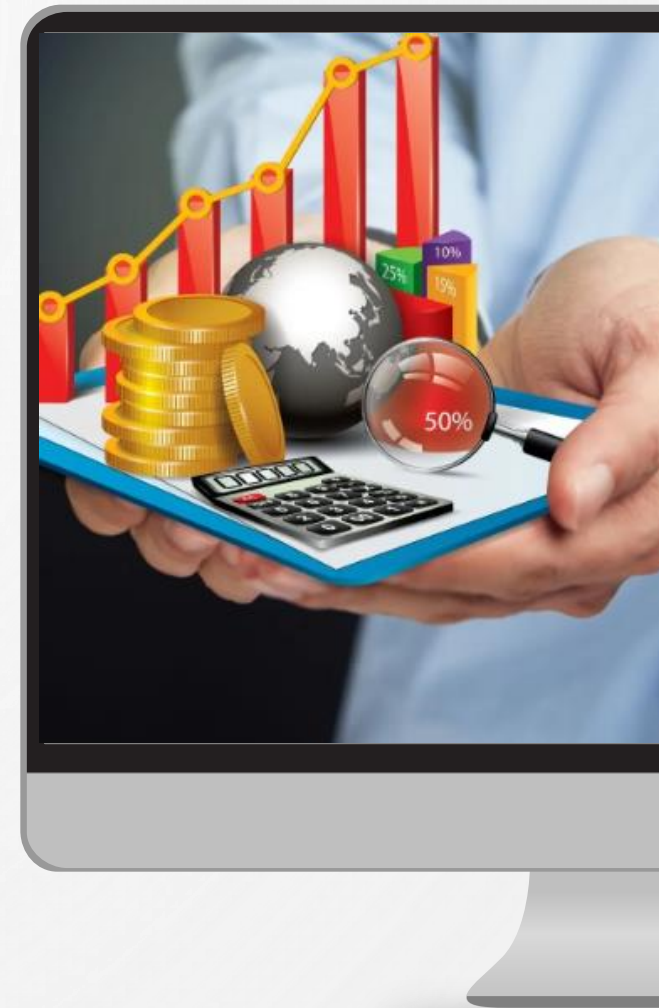
การตั้งคณะกรรมการบริหาร (Board of Directors) และการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจและประสิทธิภาพในการตัดสินใจ และควบคุมการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การตั้งคณะกรรมการบริหาร

การตั้งคณะกรรมการบริหาร (Board of Directors) และการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจและประสิทธิภาพในการตัดสินใจ และควบคุมการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

การมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การดำเนินกิจการอย่างยั่งยืน การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการดำเนินงานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

บรรษัทภิบาล (Corporate Governance)

เป็นระบบหรือกลไกที่ใช้ในการบริหารจัดการบริษัท เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และปรับตัวกับข้อจำกัดและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยระบบบริหารจัดการบริษัทจะรวมถึงโครงสร้างองค์กร กระบวนการตัดสินใจ และการควบคุมที่ดี เพื่อให้สร้างค่าต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

4. การคุ้มครองผู้ลงทุน

การมีมาตรการและกระบวนการเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่จำเป็นให้แก่ผู้ลงทุน

5. การกำหนดนโยบายและกระบวนการการเงิน

การกำหนดนโยบายและกระบวนการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและรอบคอบ

นโยบายเงินปันผล

นโยบายเงินปันผล (Dividend Policy) คือ กลยุทธ์หรือแนวทางที่บริษัทใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแจกเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยการตัดสินใจเหล่านี้มักจะเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของบริษัท สภาพการเงิน และแนวทางในการพัฒนาธุรกิจในอนาคต

- 01** การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบเงินสด - การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบเงินสดถือเป็นวิธีที่พบบ่อยที่สุด โดยบริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปแบบเงินสดในรูปของเงินเฟ้อหรือเงินบาทตราสารเงินตราต่างประเทศ โดยการจ่ายเงินปันผลนี้มักจะเป็นเงินที่เกิดจากกำไรสุทธิที่บริษัทได้ทำกำไรมากกว่าความจำเป็นในการลงทุนในธุรกิจ
- 02** การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบหุ้น - บริษัทก็สามารถเลือกจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปแบบหุ้น โดยการเสนอหุ้นส่วนเป้าหมายใหม่ หรือจ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นเป็นรางวัล
- 03** การปรับนโยบายเงินปันผลในแต่ละช่วงเวลา - บริษัทอาจมีการปรับนโยบายเงินปันผลในแต่ละปี โดยอาจเกิดจากสถานการณ์การเงินของบริษัท ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ หรือความต้องการในการลงทุนในอนาคต
- 04** การสร้างส่วนลดหรือสิทธิพิเศษในการจ่ายเงินปันผล - บางบริษัทอาจจัดการเงินปันผลโดยการสร้างส่วนลดหรือสิทธิพิเศษสำหรับผู้ถือหุ้นที่มีประวัติการถือหุ้นมากกว่าระยะเวลาหนึ่งหรือสำหรับผู้ถือหุ้นที่เป็นส่วนสำคัญของบริษัท

ประเภทนโยบายเงินปันผล

สามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะและวัตถุประสงค์ของบริษัท รวมถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้ถือหุ้น ดังนี้

1

ปรับตามความต้องการของบริษัท

บริษัทจะตัดสินใจเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลขึ้นอยู่กับความต้องการและสภาพการเงินของตนเอง การตัดสินใจเหล่านี้อาจจะครอบคลุมการจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสดหรือหุ้น โดยการปรับนโยบายนี้เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ของบริษัทในแต่ละช่วงเวลา

2

นโยบายเงินปันผลที่ยังคงต่อเนื่อง

บริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในแต่ละปี โดยที่มึนโยบายที่เหมาะสมในการเพิ่มมูลค่าตลาดของหุ้น นักลงทุนที่มองหารายได้ประจำและเสถียรภาพการเงินอาจหันมาสนใจในบริษัทที่มีนโยบายเงินปันผลที่ยังคงต่อเนื่อง

ประเภทนโยบายเงินปันผล

สามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะและวัตถุประสงค์ของบริษัท รวมถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้ถือหุ้น ดังนี้

3

นโยบายเงินปันผลแบบกลไก

ในบางกรณีบริษัทอาจใช้กลไกเฉพาะเพื่อการจ่ายเงินปันผล เช่น การส่งเสริมการลงทุนให้ผู้ถือหุ้นโดยการเสนอส่วนลดในราคาหุ้นใหม่ หรือการจัดการเงินปันผลในรูปแบบของหุ้นทางเลือก

4

นโยบายเงินปันผลตามเป้าหมาย

บริษัทอาจมีเป้าหมายเฉพาะในการจ่ายเงินปันผลในอนาคต โดยอาจเป็นเป้าหมายเพื่อเพิ่มมูลค่าหุ้น การสร้างความมั่นคงในการเงิน หรือส่งเสริมการลงทุนในโครงการพัฒนาต่าง ๆ

5

นโยบายเงินปันผลอย่างอิสระ

บางบริษัทอาจไม่มีนโยบายที่กำหนดในการจ่ายเงินปันผล แต่จะตัดสินใจเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลในแต่ละปีโดยพิจารณาจากสถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการของผู้ถือหุ้น

1. การตัดสินใจและประกาศ : คณะกรรมการบริษัทจะประชุมเพื่อตัดสินใจเรื่องการจ่ายเงินปันผล โดยพิจารณาผลกำไรของบริษัท สถานะการเงิน และความต้องการในการลงทุนต่อไป หลังจากที่ตัดสินใจแล้ว บริษัทจะทำการประกาศผลการตัดสินใจเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น การประกาศผ่านสื่อมวลชนหรือแจ้งเตือนผ่านระบบออนไลน์ของตลาดหลักทรัพย์
2. การจ่ายเงิน : หลังจากที่มีการประกาศเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลแล้ว บริษัทจะดำเนินการโอนเงินให้แก่ผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นที่เขถือ โดยมักใช้ช่องทางการโอนผ่านธนาคารหรือระบบการจ่ายเงินออนไลน์ เงินปันผลอาจจะถูกโอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถือหุ้นโดยตรง หรือผ่านหน่วยจัดเก็บภาษีหุ้น (CSD) หรือผู้รับรองหุ้น (Registrar)
3. การรายงานและการบันทึก : บริษัทจะทำการรายงานเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลในงบการเงิน และจะบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลในบัญชีของบริษัท รวมถึงรายชื่อและจำนวนหุ้นที่ได้รับเงินปันผล
4. การส่งเสริมและการสื่อสาร : บริษัทอาจมีการส่งเสริมและสื่อสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจ่ายเงิน ปริมาณที่จะได้รับ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ผู้ถือหุ้นอาจจะได้รับ

รูปแบบการจ่ายเงินปันผล

รูปแบบการจ่ายเงินปันผลสามารถแบ่งออกเป็นหลายรูปแบบตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของรวมถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้ถือหุ้นดังนี้:

1. การจ่ายเงินปันผลแบบเงินสด (Cash Dividends):

- ระบบตามอัตราส่วน (Regular Dividends): การจ่ายเงินปันผลในรูปแบบเงินสดเป็นระยะ ๆ ตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เช่น เดือนละหรือไตรมาสละครั้ง
- เงินปันผลพิเศษ (Special Dividends): การจ่ายเงินปันผลที่ไม่ได้รวมอยู่ในนโยบายการจ่ายเงินปันผลปกติ มักจะเกิดจากกำไรสะสมที่มากกว่าคาดการณ์หรือเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้น

2. การจ่ายเงินปันผลแบบหุ้น (Stock Dividends):

- การแจกหุ้นเป็นส่วนต่าง (Scrip Dividends): การจ่ายเงินปันผลโดยการเสนอหุ้นส่วนเป้าหมายใหม่แก่ผู้ถือหุ้นตามอัตราส่วนที่กำหนด เช่น หุ้นส่วนละ 1 สำหรับทุก ๆ 10 หุ้นที่ถือ
- การจ่ายเงินปันผลในรูปของหุ้นเปลี่ยน (Stock Split): การแยกหุ้นเป็นส่วนเท่า ๆ กันให้แก่ผู้ถือหุ้นเพิ่มเติม เช่น หุ้นส่วนละ 2 สำหรับทุก ๆ 1 หุ้นที่ถือ

รูปแบบการจ่ายเงินปันผล

รูปแบบการจ่ายเงินปันผลสามารถแบ่งออกเป็นหลายรูปแบบตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของรวมถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้ถือหุ้นดังนี้:

3. การจ่ายเงินปันผลแบบอื่น ๆ:

- สิทธิอื่น ๆ: การจ่ายเงินปันผลที่สามารถเป็นไปได้คือผ่านการจ่ายส่วนลดในการซื้อหุ้นใหม่หรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ให้แก่ผู้ถือหุ้นที่ได้รับสิทธิพิเศษ
- การลงทุนทางบริษัท: บริษัทอาจจ่ายเงินปันผลโดยการลงทุนในโครงการหรือธุรกิจอื่น ๆ ที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับบริษัทและผู้ถือหุ้นได้

แต่ละรูปแบบของการจ่ายเงินปันผลมีข้อดีและข้อเสียต่างกัน การเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของบริษัทเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดนโยบายเงินปันผลของบริษัท

การวิเคราะห์กรณีศึกษา

บริษัท XYZ ได้รับโอกาสใหม่ในการลงทุนในโครงการพัฒนาฟาร์มพืชอินทรีย์ในพื้นที่เสี่ยงจังหวัดเหนือของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตฟาร์มพืชอินทรีย์และสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพสูงขึ้น เราจะตรวจสอบโครงการนี้เพื่อดูว่ามันมีความเป็นไปได้ทางการเงินและหลักการหรือไม่

วัตถุประสงค์

การประเมินโครงการลงทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ:
ทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการและธุรกิจของฟาร์มพืชอินทรีย์
วิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการ
กำหนดกลยุทธ์และแผนการดำเนินงาน

ข้อมูลโครงการ

- เงินลงทุนเริ่มต้น: 1,000,000 บาท
- รายได้ต่อปี: 300,000 บาท
- รายจ่ายต่อปี: 200,000 บาท
- ระยะเวลาการคืนทุน: 5 ปี

วิเคราะห์

NPV (Net Present Value): โครงการนี้มีค่า NPV เป็นบวกหรือลบ?

IRR (Internal Rate of Return): อัตราผลตอบแทนภายในที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้คือเท่าไร?

PB (Payback Period): ระยะเวลาที่ใช้ในการคืนทุนคือเท่าไร?

การสรุป

โครงการมีความเป็นไปได้ทางการเงินที่ดี โดย NPV เป็นบวก และ IRR มากกว่าค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและความเป็นไปได้ทางธุรกิจในอนาคตด้วยด้วยการตัดสินใจในการลงทุนและดำเนินโครงการต่อไป

นโยบายและแนวทางการแก้ไข

- ควรสร้างแผนการทำงานและแผนการดำเนินการที่ชัดเจน
- ประเมินความเสี่ยงและสร้างแผนการจัดการความเสี่ยง
- ตรวจสอบและปรับปรุงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

การวิเคราะห์กรณีศึกษาข้างต้นช่วยให้เข้าใจว่าโครงการมีความเป็นไปได้ทางการเงินและหลักการหรือไม่ และจะช่วยให้ในการตัดสินใจในการลงทุนและดำเนินโครงการต่อไปในอนาคต

“

สรุป

ในการบริหารจัดการด้านการเงินของธุรกิจสามารถนำเครื่องมือทางการเงินในการบริหารด้าน ส่วนของเจ้าของ อันเป็นเครื่องมือการเงินต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นี้อรวมถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ปรับให้เข้ากับวัตถุประสงค์ และเป้าหมายธุรกิจ เช่น การลงทุน การออมเงิน และแผนการเงินที่เกี่ยวกับกิจกรรมเกษตร หรือการเลี้ยงสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและบริหารจัดการเงินให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และเป้าหมายของธุรกิจ อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไรเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการ ประเมินความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เช่น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น และ มาร์จิ้น เครื่องมือการประเมินการลงทุน เช่น NPV, IRR, ARR, PB, และ PI ช่วยในการประเมิน ความเป็นไปได้และมูลค่าของโครงการ ทฤษฎีการเงินสมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีตัวแทนและ หลักการบริหารภาพองค์กร มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินโดยให้ ความมั่นใจและความพึงพอใจให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุน นโยบายที่เกี่ยวกับการแจกเงินปัน ผลแบบต่าง ๆ รวมถึงขั้นตอนและรูปแบบในการจ่ายเงินปันผล ช่วยใน การจัดสรรกำไร อย่างถูกต้อง การวิเคราะห์กรณีศึกษาให้ข้อมูลและความเข้าใจจริง ๆ เพื่อการเรียนรู้และ ปรับปรุงกลยุทธ์การเงิน ผ่านการนำเครื่องมือทางการเงินเหล่านี้ ผู้เจ้าของธุรกิจจะสามารถใช้ ทรัพยากรการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และกระตุ้นการเติบโตของ ธุรกิจอย่างยั่งยืน

”

บทที่ 7

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

- เพื่อให้การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม
- เพื่อให้นักศึกษาประเมินระดับความเสี่ยงและโอกาสของธุรกิจ
- เพื่อทำให้สามารถคำนวณ ค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้นและหนี้ของธุรกิจ
- เพื่อให้นักศึกษาสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มความแข็งแกร่งของธุรกิจได้

วัตถุประสงค์ในการกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม

เพื่อให้ได้การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม

การกัฏม

ส่วนของผู้ออหุ้น

พยายามหาโครงสร้างทางการเงิน
ที่ดีที่สุด

วิธีการเลือกและการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ

1

วิเคราะห์ความต้องการเงินทุน : ทำการวิเคราะห์ความต้องการเงินทุนของธุรกิจที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแผนการขยายธุรกิจในระยะยาว นำเสนอแผนการใช้เงินทุนในการพัฒนาธุรกิจอย่างเหมาะสม (Pestonji, C., 2024)

2

การเลือกและการประเมินตัวเลือกที่เหมาะสม : สํารวจและประเมินตัวเลือกการจัดหาเงินทุนที่เป็นไปได้ เช่น การกู้ยืมเงิน, การขายหุ้น, หรือการเข้าร่วมพันธมิตรกับนักลงทุน ให้คำนึงถึงเงื่อนไขและความสามารถในการจัดหาเงินทุน

3

การปรับทางเลือก : พิจารณาและปรับทางเลือกการลงทุนตามความเหมาะสมและความต้องการของธุรกิจ โดยพิจารณาความเสี่ยง, เงื่อนไขการกู้ยืม, และผลกระทบต่อโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ

4

การเตรียมตัว : จัดเตรียมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานการเงิน, แผนธุรกิจ, และข้อมูลการเงินทางการค้า เพื่อเสนอและได้รับการอนุมัติจากผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุน

5

การนำเสนอและการต่อรอง : นำเสนอแผนธุรกิจและความต้องการเงินทุนต่อผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนที่เป็นไปได้ และเข้าร่วมกระบวนการต่อรองเพื่อความเหมาะสมและเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ

ตัวอย่าง :วิธีการเลือกและการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ

บริษัท XYZ ที่กำลังวางแผนที่จะขยายธุรกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาดภาคตะวันออก การวิเคราะห์ความต้องการเงินทุนแสดงให้เห็นว่าต้องการเงินทุนเพื่อการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ใหม่ การจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมสามารถทำได้โดยการเข้าร่วมกับธนาคารสำหรับการกู้ยืมเงินทุนหมุนเวียน และการจัดการกับนักลงทุนท้องถิ่นที่สนใจเข้าร่วมลงทุนในโครงการ

ผู้บริหารจึงเตรียมเอกสารแผนธุรกิจและข้อมูลการเงินที่เป็นประโยชน์ในการนำเสนอและต่อรองกับธนาคารและนักลงทุน หลังจากนั้นจึงนำเสนอแผนการที่มีเหตุผลและการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุน โดยเลือกใช้เงินทุนที่ได้รับอนุมัติให้ใช้ตามแผนการที่เสนอไว้ เช่น การกู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนจากธนาคารและการขายหุ้นใหม่เพิ่มเติมในบริษัท ด้วยวิธีการเลือกและจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมเหล่านี้ บริษัท XYZ สามารถขยายธุรกิจได้อย่างมั่นคงและเชื่อถือได้ในตลาดใหม่

ทฤษฎีโครงสร้างของเงินทุน

ทฤษฎีโครงสร้างของเงินทุนเป็นแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ว่าเงินทุนขององค์กรถูกใช้อย่างไรและถูกแบ่งให้กับส่วนประกอบต่างๆ ของธุรกิจอย่างไร หรือเป็นแนวคิดที่วิเคราะห์ว่าทรัพยากรทางการเงินมีอยู่ในรูปแบบใดในองค์กร มี 3 ข้อ ดังนี้

การเงินหนี้ (Debt Financing)

เป็นการขอยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่มีเงิน โดยมักจะมีการชำระดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น การกู้ยืมเงินจากธนาคารหรือการออกหุ้นกู้

การเงินทางทุน (Equity Financing)

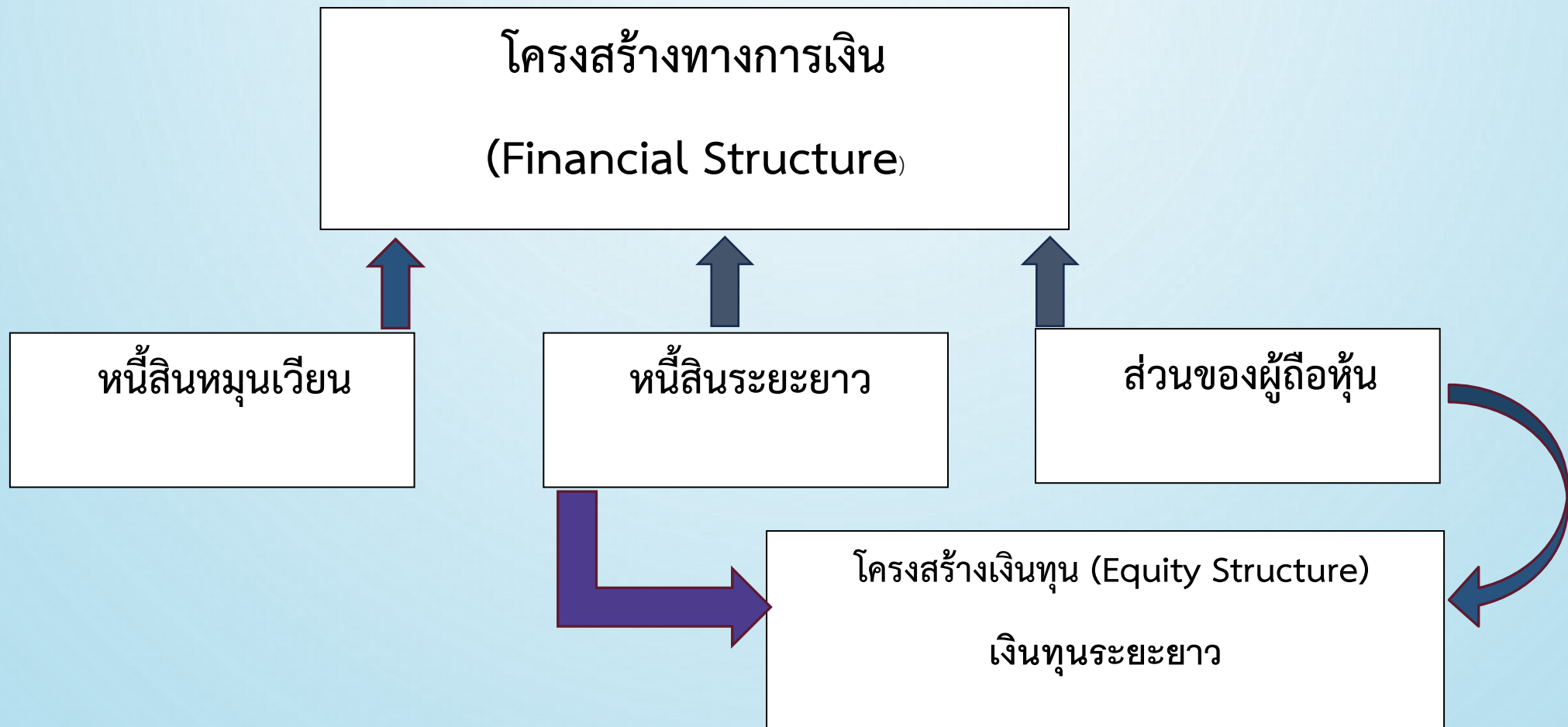
เป็นการขายหุ้นในบริษัทให้กับนักลงทุน โดยนักลงทุนจะได้รับสิทธิและเป็นเจ้าของบางส่วนของบริษัท รายได้ของบริษัทไม่ต้องชำระดอกเบี้ย แต่ต้องแบ่งปันกำไร

การเงินรวม (Mixed Financing)

เป็นการผสมผสานระหว่างการเงินหนี้และการเงินทางทุน เพื่อให้ได้โครงสร้างการเงินที่สมดุลและเหมาะสมกับความเสี่ยงและอำนาจในการตัดสินใจขององค์กร

โครงสร้างของเงินทุน

หมายถึง เงินทุนทั้งหมดที่ธุรกิจจัดหามาเพื่อใช้ในการบริหารงานธุรกิจ ประกอบด้วย

บริษัท ลาบุญ จำกัด
งบแสดงฐานะทางการเงิน
ณ วันที่

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน
ทางการเงิน

สินทรัพย์ถาวร

กำไรสะสม

สินทรัพย์รวม

หนี้สินและทุน

หนี้สินหมุนเวียน

หนี้สินระยะยาว
ส่วนของผู้ถือหุ้น
หุ้นบุริมสิทธิ
หุ้นสามัญ

หนี้สินและทุนรวม

โครงสร้าง

โครงสร้างเงินทุน

การวิเคราะห์ทางเลือกในการจัดหาเงินทุน

เครื่องมือที่ใช้: กำไรต่อหุ้น (EPS)

สูตร EPS

- กำไรสุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ = กำไรสุทธิหลังหักดอกเบี้ย ภาษี และเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ (ถ้ามี)
- จำนวนหุ้นสามัญ = จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด

$$EPS = \frac{\text{กำไรสุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว}}$$

EBIT

- **EBIT** คือ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นว่าบริษัททำกำไรจากการดำเนินงานหลักได้มากน้อยเพียงใด โดยยังไม่หักค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและภาษีเงินได้

$$EBIT = \text{รายได้รวม} - \text{ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน(ไม่รวมดอกเบี้ยและภาษี)}$$

หรือในบางกรณี

$$EBIT = \text{กำไรสุทธิ} + \text{ดอกเบี้ย} + \text{ภาษี}$$

ความสำคัญ EBIT

- ใช้ในการวัดความสามารถในการทำกำไรของกิจการจาก **การดำเนินงานจริง** โดยไม่ให้ดอกเบี้ยและภาษีมาบิดเบือน
- ใช้ใน การวิเคราะห์งบการเงิน และ การวิเคราะห์โครงสร้างเงินทุน (**CAPITAL STRUCTURE ANALYSIS**)
- เป็นจุดเริ่มต้นของการทำ การวิเคราะห์ **EPS** ภายใต้โครงสร้างเงินทุนต่าง ๆ (**EBIT–EPS ANALYSIS**)

วิธีการนำไปใช้วิเคราะห์

- กำหนดโครงการลงทุน → ประเมินการกำไรจากโครงการ (EBIT)
- พิจารณาทางเลือกการเงิน
 - กู้ยืมเงิน (DEBT FINANCING) → จะมีดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย แต่ไม่ทำให้จำนวนหุ้นเพิ่ม
 - ออกหุ้นเพิ่มทุน (EQUITY FINANCING) → ไม่มีดอกเบี้ย แต่จำนวนหุ้นจะเพิ่ม ทำให้ EPS ลดลง
 - ใช้รูปแบบผสม (MIXED FINANCING) → มีทั้งดอกเบี้ยและการเพิ่มจำนวนหุ้น
- คำนวณกำไรสุทธิ ภายใต้แต่ละทางเลือก (หลังหักดอกเบี้ยและภาษี)
- คำนวณ EPS ภายใต้แต่ละทางเลือก
- เปรียบเทียบ → ทางเลือกที่ทำให้ EPS สูงกว่ามักถูกมองว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้น

ตัวอย่างการคำนวณ EPS

- บริษัทต้องการเงินทุน 10 ล้านบาท
- ทางเลือกที่ 1: กู้ยืมทั้งหมด → ดอกเบี้ยปีละ 1 ล้านบาท
- → จำนวนหุ้นไม่เพิ่ม
- ทางเลือกที่ 2: ออกหุ้นเพิ่มทุน → หุ้นเพิ่มอีก 1,000,000 หุ้น
- → ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย
- จากนั้นเปรียบเทียบ EPS ของแต่ละทางเลือก

ตารางเปรียบเทียบ EPS

ทางเลือก	กำไรสุทธิ (ล้านบาท)	EPS (บาท/หุ้น)
กู้ยืมเงินทั้งหมด	9	9.00
ออกหุ้นเพิ่มทุน	10	5.00
แบบผสม	9.5	7.20

ค่าของทุน

ค่าของทุน (Cost of Capital) หมายถึง อัตราส่วนร้อยละของเงินที่บริษัทต้องจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นและเจ้าหนี้ ซึ่งใช้ในการเป็นตัวกลางในการประเมินความสามารถและความเสี่ยงของการลงทุน ค่าของทุนจะคำนวณขึ้นอยู่กับการคาดการณ์ความผันผวนของกำไรและความเสี่ยงในการลงทุน โดยมักจะมีสองประเภทหลัก ได้แก่:

1. ค่าของทุนสูงสุด (Cost of Equity): คือ อัตราส่วนของกำไรที่ต้องใช้ในการเสี่ยงเท่ากับการลงทุนในหุ้นของบริษัท ซึ่งมักจะใช้วิธีการประเมินค่าความเสี่ยงทางทุน (CAPM) เพื่อคำนวณหาตัวนี้ โดยพิจารณาอัตราความเสี่ยงของหุ้นเทียบกับตลาดที่มีเป้าหมาย และอัตราค่าเงินสดไม่มีความเสี่ยง (Risk-Free Rate)

2. ค่าของทุนต่ำสุด (Cost of Debt): คือ อัตราส่วนของดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายในการกู้ยืมเงินจากเจ้าหนี้ ส่วนใหญ่ใช้อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันที่ต้องจ่ายในตลาดเงิน เป็นตัวคำนวณตัวนี้

โดยทั่วไปแล้ว บริษัทมักจะมีค่าของทุนเฉลี่ย (Weighted Average Cost of Capital – WACC) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของค่าของทุนสูงสุดและต่ำสุด เป็นตัวบ่งชี้ค่าของทุนที่ต้องใช้สำหรับการลงทุนทั้งหมดของบริษัท การคำนวณ WACC ใช้เป็นตัวสำหรับการวางแผนการเงินและการตัดสินใจในการลงทุนในโครงการใหม่ ๆ และการลงทุนในโครงการเดิมที่ต้องมีการเติบโตในอนาคต

การคำนวณค่าของทุน (COST OF CAPITAL)

1. การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน: ทราบค่าของทุนช่วยในการประเมินความเสี่ยงและราคาที่เหมาะสมของโครงการหรือการลงทุนใหม่ ซึ่งช่วยให้บริษัทสามารถตัดสินใจว่าจะลงทุนในโครงการดังกล่าวหรือไม่
2. การวางแผนการเงิน: ค่าของทุนช่วยในการกำหนดแผนการเงินในองค์กร โดยช่วยให้เสถียรภาพในการเงิน และช่วยในการกำหนดวิธีการจัดหาเงินทุนที่เหมาะสม
3. การวิเคราะห์โครงสร้างทุน: ค่าของทุนช่วยในการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนในองค์กร ซึ่งช่วยในการจัดการทุนให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้น

การคำนวณค่าของทุน (COST OF CAPITAL)

4. การประเมินความคุ้มค่าของโครงการ: ค่าของทุนช่วยในการประเมินความคุ้มค่าของโครงการ โดยเปรียบเทียบระหว่างรายได้ที่คาดว่าจะได้รับกับค่าของทุนที่ต้องใช้

5. การวางแผนการลงทุน : ทราบค่าของทุนช่วยในการวางแผนการลงทุนในระยะยาว โดยช่วยให้สามารถปรับเปลี่ยนแผนการเงินตามเป้าหมายและเสถียรภาพของตลาดได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น การนำค่าของทุนมาใช้ประโยชน์ช่วยให้บริษัทมีการวางแผนการเงินที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาและเติบโตในอนาคต

วิธีการคำนวณ CAPM (CAPITAL ASSET PRICING MODEL)

เป็นวิธีที่ใช้ในการประมาณค่าอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน (financial asset) โดยพิจารณาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการถือครองทรัพย์สินเหล่านั้น

$$R_i = R_f + \beta_i(R_m - R_f)$$

- R_i คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สิน i
- R_f คือ อัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย (risk-free rate) เช่น อัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์รัฐบาล
- β_i คือ ความเสี่ยงระบบ (beta) ของทรัพย์สิน i เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในทรัพย์สินนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดรวม (market)
- R_m คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากตลาดรวม
- $R_m - R_f$ คือ พรีเมียมที่ต้องการจ่ายเพื่อค่าเสี่ยงที่ไม่สามารถป้องกันได้

โดย $R_m - R_f$ จะเรียกว่า Market Risk Premium ซึ่งเป็นค่าเพิ่มเติมที่ต้องการจ่ายเพื่อการลงทุนในตลาดรวมเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในหลักทรัพย์ปลอดภัย โดยธรรมชาติการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงกว่าจะต้องมีอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่า ดังนั้น ค่า $R_m - R_f$ จึงเป็นมากกว่าศูนย์โดยในการคำนวณ CAPM จะมีขั้นตอนดังนี้:

กำหนดค่า R_f คือ อัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย เช่น อัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์รัฐบาลที่มีระยะเวลาคงที่

หาค่า β_i โดยการวัดความเสี่ยงระบบของทรัพย์สิน i เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดรวม ซึ่งสามารถคำนวณได้จากการวิเคราะห์ปริมาณข้อมูลทางการเงิน

กำหนดค่า R_m คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากตลาดรวม ซึ่งสามารถใช้หลักการการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณหรือการประมาณค่าได้

นำค่า R_f , β_i , และ R_m มาใช้ในสูตรเพื่อคำนวณหาค่า R_i ที่เป็นอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในทรัพย์สิน i

สำหรับตัวอย่างการคำนวณ CAPM

สมมติว่า

$$R_f \text{ (อัตราดอกเบี้ยปลอดภัย)} = 2\%$$

$$\cdot R_m \text{ (อัตราผลตอบแทนของตลาดรวม)} = 8\%$$

$$\cdot \beta_i \text{ (ความเสี่ยงระบบของหลักทรัพย์ } i) = 1.5$$

แทนค่าที่กำหนดในสูตร:

$$R_i = 0.02 + 1.5 \times (0.08 - 0.02)$$

คำนวณ:

$$R_i = 0.02 + 1.5 \times 0.06 = 0.02 + 0.09 = 0.11 = 11\%$$

ดังนั้น อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์สิน i คือ 11%

วิธีการคำนวณ WACC (Weighted Average Cost of Capital)

เป็นวิธีที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยของทุนที่ถูกต้องที่สุดที่บริษัทต้องจ่ายเพื่อรับเงินทุนทั้งหมดที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของตน

$$WACC = \frac{E}{V} \cdot Re + \frac{D}{V} \cdot Rd \cdot (1 - Tc)$$

โดยที่:

- **WACC** คือ ค่าเฉลี่ยของทุนที่ถูกต้องที่สุด (Weighted Average Cost of Capital)
- **E** คือ มูลค่าของหุ้นทางการเงิน (Equity)
- **V** คือ มูลค่ารวมของหนี้และทุนทางการเงิน (Value of the Firm)
- **Re** คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้น (Cost of Equity)
- **D** คือ มูลค่าของหนี้ (Debt)
- **Rd** คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากหนี้ (Cost of Debt)
- **Tc** คือ อัตราภาษีบริษัท (Corporate Tax Rate)

วิธีการคำนวณ WACC (Weighted Average Cost of Capital)

สามารถสรุปขั้นตอนในการคำนวณ WACC ได้ดังนี้:

หาค่า E และ D คือ มูลค่าของหุ้นทางการเงิน (Equity) และ หนี้ (Debt) ของบริษัท

หาค่า V คือ มูลค่ารวมของหนี้และทุนทางการเงิน (Value of the Firm) โดย $V=E+D$

กำหนดค่า Re คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้น ซึ่งสามารถคำนวณได้โดยใช้ CAPM หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม

กำหนดค่า Rd คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากหนี้ ซึ่งสามารถคำนวณได้โดยการพิจารณาอัตราดอกเบี้ยที่เสนอในตลาด

หาค่า Tc คือ อัตราภาษีบริษัท ซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ของกำไรที่บริษัทต้องชำระภาษี

นำค่า E, V, Re, D, Rd, Tc มาใช้ในสูตรเพื่อคำนวณ WACC

ตัวอย่างการคำนวณ WACC

สมมติว่า:

วิธีการคำนวณ WACC (Weighted Average Cost of Capital)

ตัวอย่างการคำนวณ WACC สมมติว่า:

$$E \text{ (มูลค่าหุ้น)} = \$1,000,000$$

$$D \text{ (มูลค่าหนี้)} = \$500,000$$

$$Re \text{ (อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้น)} = 10\%$$

$$Rd \text{ (อัตราผลตอบแทนจากหนี้)} = 5\%$$

$$Tc \text{ (อัตราภาษีบริษัท)} = 30\%$$

หาค่า V (มูลค่ารวม):

$$V = E + D = 1,000,000 + 500,000 = 1,500,000$$

นำค่า V มาใช้ในสูตร WACC

$$WACC = \frac{1,000,000}{1,500,000} \times 0.10 + \frac{500,000}{1,500,000} \times 0.05 \times (1 - 0.30)$$

คำนวณ

$$WACC = (0.6667 \times 0.10) + (0.3333 \times 0.05 \times 0.70)$$

$$WACC = (0.0667) + (0.0117)$$

$$WACC = 0.0784 = 7.84\%$$

ดังนั้น WACC ในกรณีนี้คือ 7.84%

กรณีศึกษา

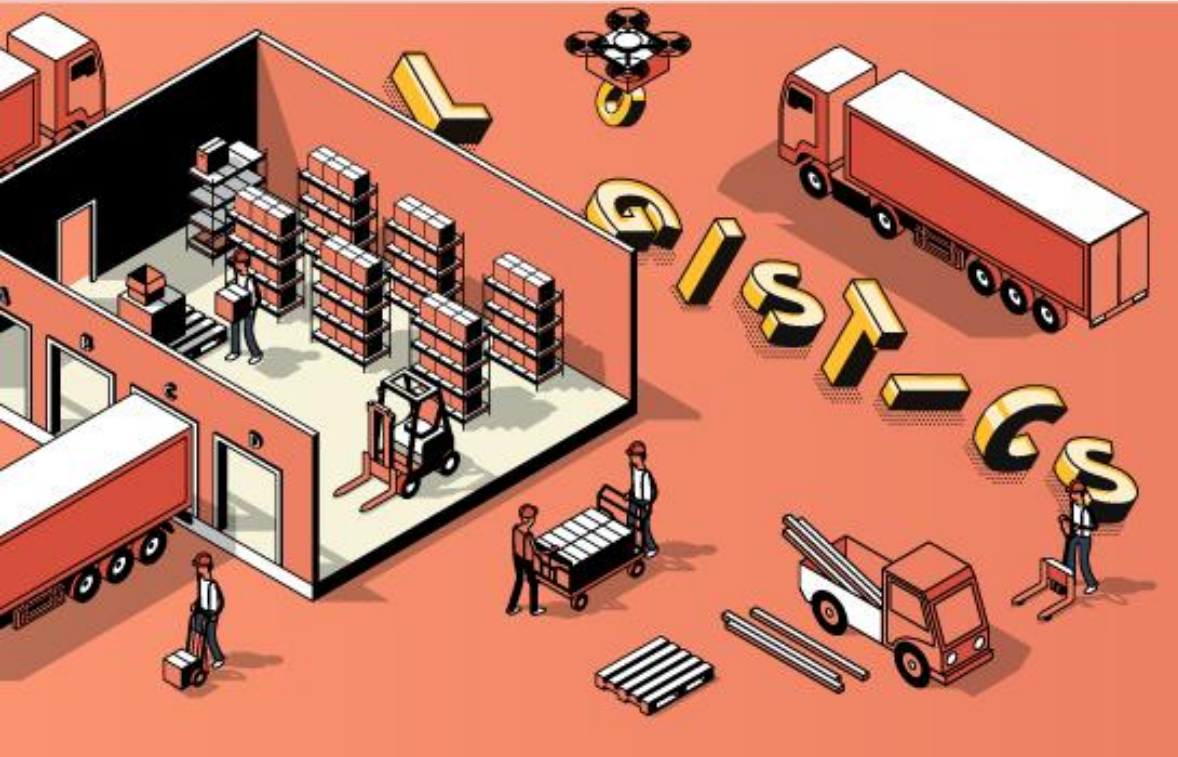
บริษัทผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า XYZ:

- ปัญหา: บริษัท XYZ เห็นโอกาสในการขยายธุรกิจโดยการเข้าสู่ตลาดใหม่ ตัวเลือกที่มีอยู่คือการขยายการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่การลงทุนในโครงการนี้ต้องการคำนวณค่าของทุนเพื่อประเมินความสามารถในการทำกำไรและความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้สามารถตัดสินใจว่าการลงทุนนี้มีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่เหมาะสมหรือไม่
- วิธีการ: การคำนวณค่าของทุนสามารถทำได้โดยใช้วิธีการคำนวณ CAPM (Capital Asset Pricing Model) เพื่อประมาณค่าของทุนของหุ้น และโครงสร้างของทุนสามารถใช้ WACC (Weighted Average Cost of Capital) เพื่อหาค่าเฉลี่ยของทุนที่ถูกต้องที่สุดสำหรับโครงการ

ธนาคาร ABC:

- ปัญหา: ธนาคาร ABC กำลังพิจารณาการเสนออัตราดอกเบี้ยใหม่สำหรับสินเชื่อที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าธนาคารอื่น ๆ ในตลาด ค่าของทุนจะช่วยให้พวกเขาประเมินความเสี่ยงและกำไรที่เป็นไปได้ของการให้สินเชื่อแบบใหม่
- วิธีการ: การคำนวณค่าของทุนสามารถทำได้โดยใช้อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันของตลาด เพื่อประมาณค่าของทุนของหนี้ และการวิเคราะห์ความเสี่ยงสามารถใช้วิธีการประมาณการผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการให้สินเชื่อใหม่

บริษัทขนส่งและโลจิสติกส์ DEF:

- ปัญหา: DEF กำลังใช้แผนการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทุนในการปรับปรุงสายการผลิตและการจัดส่ง การคำนวณค่าของทุนจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโครงการนี้
- วิธีการ: การคำนวณค่าของทุนสามารถทำได้โดยใช้ WACC เพื่อประมาณค่าของทุนทั้งหมดที่ใช้ในโครงการ และการวิเคราะห์ความเสี่ยงสามารถใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น Sensitivity Analysis เพื่อประมาณค่าผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ ต่อผลการลงทุน

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้าย

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้ายเป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดการธุรกิจที่มุ่งเน้นที่จะสร้างความเสถียรและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนสุดท้าย

Step 1

การเลือกและการจัดหา
แหล่งเงินทุนที่เหมาะสม
: ให้พิจารณาและเลือก
แหล่งเงินทุนที่เหมาะสม
กับธุรกิจของคุณ ซึ่งอาจ
เป็นการกู้ยืมเงินจาก
ธนาคาร หรือการระดม
ทุนจากการขายหุ้น หรือ
แม้กระทั่งการใช้เงินทุน
ส่วนตัว

Step 2

การกำหนดสัดส่วนของ
แหล่งเงินทุน: หลังจาก
ที่เลือกแหล่งเงินทุนแล้ว
คุณจะต้องกำหนด
สัดส่วนของแต่ละแหล่ง
เงินทุนในโครงสร้าง
เงินทุน โดยพิจารณา
ความเสี่ยงและ
ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

Step 3

การปรับโครงสร้าง
เงินทุน: คุณอาจต้องทำ
การปรับโครงสร้าง
เงินทุนเมื่อมีการ
เปลี่ยนแปลงใน
สถานการณ์ธุรกิจหรือ
สภาพแวดล้อมภายนอก
เพื่อให้โครงสร้างเงินทุน
ยังคงเหมาะสมและ
สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของธุรกิจ

Step 4

การประเมินความเสี่ยง
: หลังจากกำหนด
โครงสร้างเงินทุน
สุดท้ายแล้ว คุณจะต้อง
ประเมินความเสี่ยงทาง
การเงินที่อาจเกิดขึ้น
ตามโครงสร้างที่
กำหนด เพื่อจัด
เตรียมการดำเนินการ
และการจัดการความ
เสี่ยงในอนาคต

สรุป

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารธุรกิจเพื่อให้มีความยั่งยืนและเติบโตอย่างมั่นคง กระบวนการนี้ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์และกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ ซึ่งสามารถทำได้โดยการประเมินระดับความเสี่ยงและโอกาสของธุรกิจ เพื่อหาวิธีการเลือกและจัดหาเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดตามความต้องการของธุรกิจ จากนั้นจะทำการคำนวณ WACC (Weighted Average Cost of Capital) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้นและหนี้ของธุรกิจ การคำนวณนี้จำเป็นต้องใช้ข้อมูลต่าง ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยปลอดภัย (risk-free rate) และอัตราผลตอบแทนจากตลาดรวม (market rate of return) นอกจากนี้ยังมีการคำนวณค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนในหุ้นและหนี้ โดยใช้ CAPM (Capital Asset Pricing Model) และนำมาบวกกันตามน้ำหนักของหุ้นและหนี้ในโครงสร้างทั้งหมดของเงินทุน โดยเมื่อได้ WACC แล้ว จะช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน การขยายธุรกิจ หรือกำหนดยุทธศาสตร์การเงินอื่น ๆ อีกมากมาย ทั้งนี้การนำเครื่องมือเหล่านี้ไปใช้งานอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ธุรกิจสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพและความแข็งแกร่ง

บทที่ 8

ปัญหาทางการเงินที่ธุรกิจต้องเผชิญ

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

- เพื่อให้นักศึกษาประเมินปัญหาของธุรกิจได้ถูกจุด
- เพื่อทำให้สามารถวิเคราะห์แก้ไขวิธีการปัญหาด้านการเงินได้อย่างเหมาะสม
- เพื่อนักศึกษาเข้าใจประเภทแหล่งเงินทุนต่าง ๆ
- เพื่อฝึกทักษะในการวางแผนและจัดการกับปัญหาทางการเงินในธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการกับปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการด้านการเงินควรเริ่มต้นด้วยการระบุปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นในธุรกิจ โดยสามารถทำได้โดยการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธุรกิจ เช่น รายงานการเงิน งบการเงิน และสถิติการเงินอื่น ๆ

เมื่อได้รับข้อมูลทางการเงินที่เพียงพอ การวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินสามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการทางการเงินต่าง ๆ เช่น อัตราการเงินระหว่างรอบการชำระหนี้ (debt ratio) หรืออัตรากำไร (profitability ratio) เพื่อให้เข้าใจสภาพการเงินของธุรกิจอย่างละเอียด

หลังจากนั้น การจัดการกับปัญหาทางการเงินสามารถทำได้โดยใช้ยุทธศาสตร์หลายวิธี เช่น การลดต้นทุนการดำเนินงาน การเพิ่มรายได้ หรือการสร้างแหล่งเงินทุนใหม่ เพื่อช่วยลดปัญหาทางการเงินและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับธุรกิจในระยะยาว

ตัวอย่างของปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจได้แก่

- ☐ ปัญหาสภาพคล่องของเงินสด: ธุรกิจอาจพบว่าปัญหาในการจ่ายหนี้หรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่มีอยู่ ซึ่งอาจทำให้มีความต้องการในการจัดหาเงินทุนเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงสภาพคล่องของเงินสดของธุรกิจ
- ☐ ปัญหาสภาพหนี้สินที่สูง: การถูกใช้หนี้สินอาจมีความเสี่ยงในการจ่ายดอกเบี้ยสูงหรือการผิดนัด การชำระหนี้ ทำให้ธุรกิจต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม และสามารถก่อให้เกิดปัญหาการเงินในอนาคตได้
- ☐ ปัญหาความสามารถในการทำกำไร: ธุรกิจอาจพบว่าปัญหาในการทำกำไรหรือมีกำไรที่ไม่เพียงพอเพื่อรองรับค่าใช้จ่ายหรือการลงทุนในการขยายธุรกิจต่อไป

การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงิน

1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน

ให้ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์สถานการณ์การเงินปัจจุบันของธุรกิจ โดยรวมถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย และโครงสร้างหนี้สิน และทุน

2. ระบุปัญหาทางการเงิน

กำหนดปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เช่น สภาพคล่องของเงินสดที่ต่ำหรือการสะสมหนี้สินที่สูงเกินไป

3. ตั้งเป้าหมาย

กำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการให้เกิดขึ้น และกำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาเป็นที่เรียบร้อย

การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงิน

4. พิจารณาและเลือกยุทธศาสตร์

พิจารณาและเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการ
แก้ไขปัญหาทางการเงิน เช่น การลด
ค่าใช้จ่าย การเพิ่มรายได้ หรือการจัดหา
เงินทุนเพิ่มเติม

5. วางแผนการดำเนินการ

กำหนดและวางแผนกิจกรรมที่เหมาะสม
เพื่อให้สามารถทำให้เป้าหมายทางการเงิน
เป็นจริง และกำหนดระยะเวลาการดำเนินการ
ให้ชัดเจน

6. ดำเนินการและติดตามผล

ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ และ
ตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อให้แน่ใจว่าการ
ดำเนินการมีประสิทธิภาพและสามารถทำให้
เป้าหมายทางการเงินเป็นจริงได้

ตัวอย่างของการวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินสามารถเป็นได้ดังนี้

ธุรกิจ ABC Co. พบว่ามีปัญหาในสภาพคล่องของเงินสดที่ไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ โดยต้องการแก้ไขปัญหานี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการล่าช้าในการชำระหนี้และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของธุรกิจ ดังนั้นการวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินอาจมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน: ตรวจสอบรายงานการเงินของธุรกิจ เช่น งบการเงิน รายรับ-รายจ่าย และสถิติการเงินอื่น ๆ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การเงินปัจจุบัน และระบุปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้น
2. ระบุปัญหาทางการเงิน: กำหนดปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เช่น ความต้องการเงินสดเพิ่มเพื่อการชำระหนี้ในระยะเวลาเร่งด่วน
3. ตั้งเป้าหมาย: กำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการให้เกิดขึ้น เช่น การเพิ่มยอดเงินสดในบัญชีธุรกิจเพื่อให้เพียงพอต่อการชำระหนี้
4. พิจารณาและเลือกยุทธศาสตร์: พิจารณาและเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาทางการเงิน เช่น การปรับปรุงกระบวนการสินค้าหรือการบริหารจัดการคลังสินค้าเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มกำไร
5. วางแผนการดำเนินการ: วางแผนกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินได้อย่างเร่งด่วน เช่น การจัดทำแผนการปรับปรุงกระบวนการ การเพิ่มขายหรือการลดต้นทุน
6. ดำเนินการและติดตามผล: ดำเนินการตามแผนการที่กำหนดไว้ และตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินการมีประสิทธิภาพและสามารถทำให้เป้าหมายทางการเงินเป็นจริงได้

ตลาดการเงินและสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินคือหน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่ในการจัดการเกี่ยวกับการเงินและทรัพยากรการเงินต่าง ๆ เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ธุรกิจ หรือรัฐบาล โดยส่วนใหญ่ มักจะมีบทบาทในการจัดหาเงินทุน การจัดการเงิน การลงทุน และการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน สถาบันการเงินมีหลายประเภทของสถาบันการเงินที่มีบทบาทและภารกิจที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของกิจการที่พวกเขาดำเนินการ โดยอาจแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

1

ธนาคารพาณิชย์: ธนาคารที่ให้บริการทางการเงินแก่บุคคลทั่วไปและธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการจัดหาเงินกู้และบริการการเงินอื่น ๆ เช่น การออมเงิน การเปิดบัญชีธนาคาร และการลงทุน

2

บริษัทหลักทรัพย์: บริษัทที่ให้บริการในการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น หุ้น พันธบัตร และอื่น ๆ ทั้งในตลาดทุนแบบระหว่างประเทศและภายในประเทศ

3

บริษัทประกัน: บริษัทที่ให้บริการในการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งรวมถึงประกันชีวิต ประกันสุขภาพ และประกันทรัพย์สิน

4

กองทุนรวม: กองทุนที่เป็น
การรวมเงินก้อนโดยนักลงทุน
หลาย ๆ คนเพื่อลงทุนใน
หลักทรัพย์หรือสินทรัพย์อื่น ๆ
เพื่อให้ได้ผลตอบแทน

5

สหกรณ์ออมทรัพย์: สมาคมที่มี
วัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือ
สมาชิกในการออมเงินและการ
จัดการเงินให้เหมาะสม

ประเภทของแหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุนระยะสั้น

แหล่งเงินทุนระยะปานกลาง

แหล่งเงินทุนระยะยาว

แหล่งเงินทุนระยะสั้น

แหล่งเงินทุนระยะสั้น (Short-term Sources of Finance) คือแหล่งเงินที่สามารถใช้ในการดำรงความเป็นอยู่ของธุรกิจในระยะเวลานั้น ๆ โดยมักจะมีระยะเวลาในการคืนเงินสั้น ๆ ไม่เกินหนึ่งปี (Anton, C. E., et.al., 2024) หรืออาจเป็นเงินที่สามารถเรียกคืนได้โดยรวดเร็ว สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายรูปแบบตามนี้

1. เงินกู้สั้น ๆ (Short-term Loans): การกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ โดยมักจะมีระยะเวลาคืนเงินไม่เกินหนึ่งปี หรือเป็นเงินกู้ที่สามารถเพิ่มหรือลดได้ตามความต้องการของธุรกิจ
2. เครดิตการค้า (Trade Credit): การให้เงินกู้แก่ลูกค้าโดยผู้ขาย ซึ่งทำให้ลูกค้าสามารถชำระเงินในภายหลังหลังการซื้อสินค้าหรือบริการ
3. เครดิตสำหรับการชำระเงิน (Factoring): การขายบัญชีลูกหนี้ให้กับบริษัทจัดการหนี้ เพื่อให้ได้รับเงินรวดเร็วและลดความเสี่ยงจากการไม่ได้รับเงินจากลูกหนี้ในระยะเวลาที่กำหนด
4. สินเชื่อเงินเบิกเกินบัญชี (Overdraft): การให้สินเชื่อเกินบัญชีขั้นต่ำโดยธนาคาร ซึ่งช่วยให้ธุรกิจสามารถจ่ายเงินเมื่อมีค่าใช้จ่ายเกินกว่ายอดเงินในบัญชีได้
5. ตั๋วรับเงิน (Promissory Notes): เอกสารสัญญาซึ่งเป็นหนี้สั้น ๆ ที่ระบุยอดเงินที่ต้องชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด
6. ตราสารหนี้ภาคเอกชน (Commercial Paper): เอกสารหนี้ที่ออกโดยบริษัทหรือองค์กรในลักษณะของเงินกู้สั้น ๆ ซึ่งมักถูกซื้อขายในตลาดทุนหนังสือพิมพ์ในระยะเวลานั้น ๆ มักเป็นการออกเพื่อใช้ในการบริหารสภาพคล่อง หรือเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital)

แหล่งเงินทุนระยะปานกลาง

แหล่งเงินทุนระยะปานกลาง (Medium-term Sources of Finance) เป็นแหล่งเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินระหว่างระยะสั้นและระยะยาว van (Klyton, A., et.al.,2024) โดยมักมีระยะเวลาในการคืนเงินระหว่างหนึ่งปีถึงห้าปี หรืออาจมีระยะเวลายาวกว่านี้ได้ตามลักษณะของหุ้นหรือสัญญาซึ่งผูกพันกับการขายหนึ่งครั้ง แบ่งเป็นหลายรูปแบบได้ดังนี้

1. เงินกู้ระยะกลาง (Medium-term Loans): การกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่มีระยะเวลาคืนเงินระหว่างหนึ่งปีถึงห้าปี ซึ่งสามารถใช้ในการลงทุนในโครงการหรือซื้อครุภัณฑ์ทางการผลิต
2. หุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ (Equity Financing): การออกหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิใหม่เพื่อเพิ่มเงินทุนของธุรกิจ ซึ่งหุ้นนี้ไม่มีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการคืนและไม่มีวันคืนที่แน่นอน และผู้ถือหุ้นสามารถรับสิทธิในการตัดสินใจของธุรกิจ
3. เงินกู้แบบอื่น ๆ (Debentures and Bonds): การเปิดขายหุ้นสำหรับการกู้เงินจากสาธารณะ ซึ่งมักจะมีดอกเบี้ยและเงื่อนไขในการคืนเงินที่แน่นอน เช่น สัญญา Bond หรือ Debenture ที่มีระยะเวลาคืนเงินระหว่างหนึ่งปีถึงห้าปี

แหล่งเงินทุนระยะยาว

แหล่งเงินทุนระยะยาว (Long-term Sources of Finance) คือแหล่งเงินทุนที่มีระยะเวลาในการคืนเงินยาวนาน โดยมักมีระยะเวลาคืนเงินมากกว่าห้าปี และมักมีลักษณะของการลงทุนที่ยากต่อการถอนหรือยกเลิก เหมาะสำหรับการลงทุนในโครงการหรือสิ่งก่อสร้างที่มีอายุการใช้งานยาวนาน และอาจมีความเสี่ยงที่สูงกว่าแหล่งเงินทุนระยะสั้นและระยะปานกลาง รวมถึงอาจมีค่าใช้จ่ายในระยะยาวที่สูงขึ้นด้วย

แหล่งเงินทุนระยะยาวสามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

1. เงินลงทุนในทุนเรือนหุ้น (Equity Capital): คือการระดมทุนโดยการออกขายหุ้นใหม่ของบริษัท ซึ่งเป็นการนำเงินทุนเข้ามาในธุรกิจโดยไม่มีการกำหนดเวลาในการคืนเงิน และผู้ถือหุ้นสามารถได้รับสิทธิในการลงมติในการบริหารจัดการของบริษัท

2. เงินกู้ระยะยาว (Long-term Loans): คือการกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่มีระยะเวลาคืนเงินยาวนาน โดยมักมีดอกเบี้ยและเงื่อนไขการคืนเงินที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

3. ตราสารหนี้ระยะยาว (Bonds and Debentures): คือสัญญาสัญญาการกู้ยืมที่มีระยะเวลาคืนเงินยาวนาน โดยอาจมีการออกในรูปแบบของสัญญา Bond หรือ Debenture และมักจะมีอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

เครื่องมือทางการเงิน

เครื่องมือทางการเงิน (**Financial Instrument**) หมายถึงสัญญาใดๆ ที่ทำให้เกิดสินทรัพย์ทางการเงินของกิจการหนึ่ง และเกิดหนี้สินทางการเงินหรือตราสารทุนของอีกกิจการหนึ่งในเวลาเดียวกัน

ประเภทของเครื่องมือทางการเงิน

จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการออกเครื่องมือทางการเงิน มี 3 วัตถุประสงค์

- การจัดการสภาพคล่อง (**LIQUIDITY MANAGEMENT**) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุสั้นไม่เกิน 1 ปี
เช่น ตราสารหนี้ระยะสั้น ธุรกรรมซื้อคืน
- การจัดหาเงินทุนระยะยาว (**LONG-TERM FINANCING**) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุยาวเกิน 1 ปี
เช่น ตราสารหนี้ระยะยาว ตราสารทุน
- การจัดการความเสี่ยง (**RISK Management**) เป็นเครื่องมือทางการเงินประเภทอนุพันธ์ทางการเงิน หรือ
ตราสารอนุพันธ์

ประเภทของเครื่องมือทางการเงิน

- จำแนกตามสถานะของผู้ถือเครื่องมือทางการเงิน มี 3 ประเภทคือ

เครื่องมือทางการเงิน	ผู้ถือเครื่องมือทางการเงิน มีสถานะเป็น	ผู้ออกเครื่องมือทางการเงิน มีสถานะเป็น
ตราสารหนี้	เจ้าหนี้	ลูกหนี้
ตราสารทุน	เจ้าของ	ผู้ถูกลงทุน
ตราสารอนุพันธ์	ผู้มีสิทธิ	ผู้มีหน้าที่

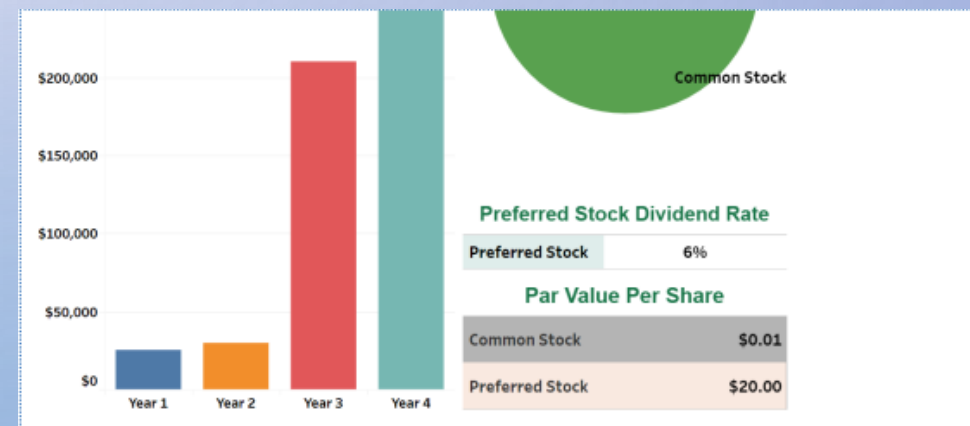
ตราสารหนี้(BOND)

- ตราสารหนี้ เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ผู้ลงทุนเช่นรัฐบาลหรือบริษัทเอกชนมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ ออกขายตราสารหนี้ให้กับนักลงทุน โดยที่ผู้ซื้อจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบ “ดอกเบี้ย” กลับมาคืนมาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ และจะได้รับ “เงินต้นคืน” เมื่อครบกำหนดอายุตราสาร
- ตราสารหนี้ภาครัฐ หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ออก เช่น ⁺ตั๋วเงินคลัง (Treasury Bill) ⁺พันธบัตรรัฐบาล (GoverNMENT BOND) ⁺พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise Bond)
- ตราสารหนี้ภาคเอกชน จะมีภาคเอกชนเป็นผู้ออก เช่น ⁺ตั๋วเงิน (ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เช็คลงวันที่ล่วงหน้า) ⁺หุ้นกู้ สำหรับอายุของหุ้นกู้จะมีตั้งแต่ 3 ปี 5 ปี 7 ปี ไปจนถึง 10 ปี ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่นิยมซื้อหุ้นกู้ไว้เนื่องจากจะได้ผลตอบแทนจากดอกเบี่ยนั่นเอง

ตราสารทุน(EQUITY INSTRUMENTS)

- เป็นตราสารที่กิจการออกให้แก่ผู้ถือ (HOLDER) เพื่อระดมเงินทุนไปใช้ในกิจการ โดยผู้ถือตราสารทุนจะมีฐานะเป็น “เจ้าของกิจการ” รวมทั้งมีส่วนได้เสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สินและรายได้ของกิจการ และมีโอกาสจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผลและกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายตราสารทุน ตราสารทุนที่สำคัญได้แก่
- หุ้นสามัญ (COMMON STOCK OR ORDINARY SHARE)
- หุ้นบุริมสิทธิ (PREFERRED Stock or Preferred Share)
- ใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญ (Equity Warrant)

ตราสารทุน(EQUITY INSTRUMENTS)

- ตราสารที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการในฐานะผู้ถือหุ้น การลงทุนในตราสารทุนนี้ จะมีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนในตราสารหนี้ เพราะสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของกิจการในกรณีที่เกิดการล้มละลายจะอยู่หลังเจ้าหนี้ ข้อดีของการเป็นเจ้าของ หรือผู้ถือหุ้นของกิจการก็คือ ถ้ากิจการมีกำไร จะมีส่วนแบ่งในกำไรของกิจการอย่างเต็มที่ในรูปของเงินปันผล แต่ในทางกลับกันถ้ากิจการขาดทุน ผู้เป็นเจ้าของอาจจะไม่ได้รับผลตอบแทนเลย

หุ้นสามัญ (COMMON STOCK OR ORDINARY SHARE)

หุ้นสามัญ คือ ตราสารที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด (บมจ.) โดยผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัท รวมถึงมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของบริษัทผ่านการประชุมผู้ถือหุ้น โดยสิทธิและหน้าที่ของผู้ถือหุ้นสามัญ จะมีดังนี้

- สิทธิในการลงคะแนนเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้น
- สิทธิในการได้รับเงินปันผล
- สิทธิในการได้รับส่วนแบ่งทรัพย์สินที่เหลืออยู่เมื่อบริษัทเลิกกิจการ

หุ้นบุริมสิทธิ (PREFERRED STOCK OR PREFERRED SHARE)

หุ้นบุริมสิทธิ เป็นตราสารที่มีลักษณะคล้ายกับหุ้นสามัญ แต่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิ จะมีสิทธิพิเศษเหนือผู้ถือหุ้นสามัญในด้านต่างๆ อาทิ

- สิทธิในการได้รับเงินปันผลก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ
- สิทธิในการได้รับเงินคืนทุนก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ
- สิทธิในการได้รับเงินปันผลในอัตราคงที่
- สิทธิในการได้รับเงินปันผลก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทประสบปัญหาขาดทุน

หุ้นบุริมสิทธิมีหลายประเภท

- หุ้นบุริมสิทธิ ชนิดสะสม(**CUMULATIVE PREFERRED STOCK**) ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิแบบสะสมมีสิทธิสะสมเงินปันผลที่ขาดหายไปเนื่องจากบริษัทไม่สามารถจ่ายได้ หากบริษัทขาดการจ่ายเงินปันผล เงินจำนวนดังกล่าวจะถูกสะสมและจ่ายออกก่อนที่จะพิจารณาจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นสามัญในปีต่อไป
- หุ้นบุริมสิทธิ ชนิดไม่สะสม (**Noncumulative Preferred Stock**) ไม่เหมือนกับหุ้นบุริมสิทธิแบบสะสม หุ้นประเภทนี้จะไม่สะสมเงินปันผลที่ยังไม่ได้จ่าย หากบริษัทตัดสินใจที่จะไม่จ่ายเงินปันผลในปีใดก็ตาม สิทธิของผู้ถือหุ้นในการรับเงินปันผลนั้นจะถูกริบ ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิได้รับเงินปันผลต่อเมื่อจ่ายเงินปันผลเท่านั้น

หุ้นบุริมสิทธิมีหลายประเภท

- หุ้นบุริมสิทธิประเภทร่วมรับ (**PARTICIPATING PREFERRED STOCK**) ผู้ถือหุ้นที่มีหุ้นบุริมสิทธิที่เข้าร่วมมีสิทธิได้รับเงินปันผลที่แน่นอนและเงินปันผลเพิ่มเติม หากบริษัทบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เงินปันผลเพิ่มเติมนี้ช่วยให้ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิสามารถ “มีส่วนร่วม” ในความสำเร็จของบริษัทนอกเหนือจากการจ่ายเงินปันผลแบบคงที่
- หุ้นบุริมสิทธิประเภทไม่ร่วมรับ (**Nonparticipating Preferred Stock**) ผู้ถือหุ้นที่มีหุ้นบุริมสิทธิมีสิทธิได้รับเงินปันผลตามอัตราที่กำหนดไว้เท่านั้น เงินปันผลส่วนที่เหลือตกเป็นของผู้ถือหุ้นสามัญ

หุ้นบุริมสิทธิมีหลายประเภท

- หุ้นบุริมสิทธิแปลงสภาพ (**CONVERTIBLE PREFERRED STOCK**) ให้สิทธิแก่ผู้ถือสามารถแปลง เป็นหุ้นสามัญได้ ตามอัตราส่วนและระยะเวลาที่กำหนด - กรณีที่บริษัทมีกำไรดี สามารถจ่ายเงินปันผลได้สูงขึ้น ผู้ถือหุ้นก็จะเปลี่ยนไปถือหุ้นสามัญแทน
- หุ้นบุริมสิทธิแปลงสภาพไม่ได้ (**Non -convertible Preferred stock**) ผู้ถือไม่สามารถแปลง เป็นหุ้นสามัญได้

สิทธิมีหลายประเภท

หุ้นบุริมสิทธิมีหลายประเภท

- หุ้นบุริมสิทธิให้สิทธิผู้ออกในการเรียกไถ่ก่อนครบกำหนด (**CALLABLE Preferred stock**) คือ หุ้นบุริมสิทธิที่ผู้ออกมีสิทธิในการเรียกไถ่คืนได้
- หุ้นบุริมสิทธิให้สิทธิผู้ถือในการเรียกไถ่ก่อนครบกำหนด (**Redeemable Preferred stock**) คือ หุ้นบุริมสิทธิที่ผู้ถือมีสิทธิในการเรียกขอไถ่คืนได้

สรุปความแตกต่างระหว่างหุ้นสามัญกับหุ้นบุริมสิทธิ

	หุ้นสามัญ	หุ้นบุริมสิทธิ
สถานะ	เจ้าของกิจการ	เจ้าของกิจการกึ่งเจ้าหนี้
สิทธิลงคะแนนผู้ถือหุ้น	มี	ไม่มี
การกำหนดอายุ	ไม่มี	ไม่มี
เงินปันผล	ขึ้นอยู่กับผลประกอบการ	คงที่
การซื้อขาย	สภาพคล่องสูง	สภาพคล่องต่ำ
เหมาะกับใคร	ผู้ที่รับความเสี่ยงได้มาก ต้องการผลกำไรสูงแบบไม่มีลิมิต	ไม่ต้องการรับความเสี่ยง ต้องการผลตอบแทนที่คงที่ในแต่ละปี

ใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญ (EQUITY WARRANT)

- เป็นตราสารที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในการซื้อหลักทรัพย์ที่ใบสำคัญแสดงสิทธินั้นอ้างอิงอยู่ (UNDERLYING ASSET) ตามราคาใช้สิทธิ (EXERCISE PRICE) จำนวนที่ให้ใช้สิทธิ (นิยมใช้เป็นอัตราส่วน) และภายในระยะเวลาใช้สิทธิที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

ประโยชน์ของ WARRANT

บริษัท

- บริษัทสามารถกำหนดอายุและระยะเวลาการใช้สิทธิของ **WARRANT** ให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่บริษัทต้องการใช้เงิน ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถใช้ประโยชน์จากเงินทุนได้เหมาะสม และสามารถชะลอผลกระทบจาก **DILUTION EFFECT** นอกจากนี้ยังสามารถลดสัดส่วน **DEBT TO EQUITY RATIO** ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม
- เพิ่มโอกาสในการขยายฐานผู้ลงทุนรายใหม่ เนื่องจากผู้ลงทุนใน **WARRANT** อาจเป็นคนละกลุ่มกับผู้ลงทุนในหุ้นสามัญ และ **WARRANT** ที่ได้รับความสนใจจากผู้ลงทุน อาจจะช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับหุ้นสามัญของบริษัท
- การใช้สิทธิของผู้ถือ **WARRANT** จะช่วยเพิ่มจำนวนหุ้นสามัญ ส่งผลให้หุ้นมีสภาพคล่องในการซื้อขายมากขึ้น
- การออก **WARRANT** ควบคู่กับการออกตราสารทางการเงินอื่น จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจ รวมถึงช่วยลดต้นทุนทางการเงิน ให้กับตราสารทางการเงินที่บริษัทจะเสนอขาย

ประโยชน์ของ WARRANT

ผู้ถือหุ้น

- ได้ประโยชน์จากการใช้สิทธิ **WARRANT** หากในอนาคตราคาใช้สิทธิของ **WARRANT** ต่ำกว่าราคาตลาดของหุ้นสามัญ จะทำให้ผู้ถือหุ้นสามารถใช้สิทธิในการซื้อหุ้นสามัญของบริษัทได้ในราคาที่ต่ำกว่าตลาด (**WARRANT IN-THE-MONEY**)
- **WARRANT RO (RIGHT OFFERING)** ช่วยผู้ถือหุ้นลดผลกระทบของ **DILUTION EFFECT** ที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจาก ผู้ถือ **WARRANT** สามารถเลือกได้ว่าจะใช้สิทธิ **WARRANT** หรือไม่ หรือขาย **WARRANT** ในตลาดกรณีบริษัทนำ **WARRANT** เข้าจดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ
- เพิ่มทางเลือกในการลงทุน เนื่องจากผู้ลงทุนที่สนใจลงทุนในหุ้นบริษัท สามารถลงทุนใน **WARRANT** ของบริษัท ซึ่งโดยปกติจะมีราคาต่ำกว่า และราคาตลาดของ **WARRANT** จะปรับตัวขึ้นลงในสัดส่วนที่สูงกว่าหรือสอดคล้องกับราคาหุ้นของบริษัท
- ช่วยให้หุ้นสามัญมีสภาพคล่องในการซื้อขายเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้ถือหุ้นได้ประโยชน์ทางอ้อมจากการซื้อขายหุ้นของตน

ตราสารอนุพันธ์

รู้จักกับคำ 2 คำก่อน คือ สัญญา และ สิทธิ ซึ่งเป็นรูปแบบของตราสารอนุพันธ์

- สัญญา หมายถึง ข้อตกลงที่คู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่ายตกลงทำสัญญากัน ดังนั้นต้องทำตาม ถ้าไม่ทำตามอาจจะถูกปรับหรือถูกลงโทษ ผู้ออกเครื่องมือทางการเงิน มีสถานะเป็น (ผู้มีหน้าที่)
- สิทธิ หมายถึง สิ่งที่เราได้มาหรือซื้อ มา แล้วทำให้เรามีสิทธิทำตามเงื่อนไขของสิ่งที่ซื้อ มา เช่น เราซื้อบัตรชมการแสดงละครเราก็มีสิทธิไปชมการแสดงละครเป็นต้น (ผู้มีสิทธิ)

- ตราสารอนุพันธ์ คือ เครื่องมือทางการเงินประเภทหนึ่ง ซึ่งตกลงซื้อขายสินทรัพย์อ้างอิง (**UNDERLYING ASSET**) ในปัจจุบัน แต่ส่งมอบและชำระราคากันในอนาคต ดังนั้นมูลค่าของตราสารจึงขึ้นอยู่กับราคาของสินทรัพย์อ้างอิง ณ ขณะนั้น โดยส่วนใหญ่ มักอ้างอิงกับเงินตราต่างประเทศ, ตราสารทุน, ตราสารหนี้ หรือสินค้าโภคภัณฑ์

ประเภทของตราสารอนุพันธ์

แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

- FORWARD
- FUTURES
- SWAP ที่เป็นสัญญา
- OPTION ที่เป็นสิทธิ

FORWARD (ฟอร์เวิร์ด)

- ตราสารอนุพันธ์ ชนิดแรก คือ **FORWARD** ซึ่งเป็นสัญญาในการซื้อขายสินค้าหรือสินทรัพย์ทางการเงินที่คู่สัญญา 2 ฝ่ายตกลงกัน โดยฝ่ายหนึ่งทำสัญญาว่าจะซื้อ (หรือขาย) และอีกฝ่ายขาย (หรือซื้อ) ตามราคาที่ตกลงกันได้ โดยการซื้อขายจะเกิดขึ้นในอนาคต
- ตัวอย่างเช่น มั้มหมี ทำสัญญา **FORWARD** จะซื้อ หุ่น หมีเนย ที่ราคา **20** บาทในอีก 1 เดือนข้างหน้า โดย พ่อหมี สัญญาจะขายหุ่น หมีเนย ที่ราคา **20** บาทเช่นกัน

FORWARD (ฟอร์เวิร์ด)

มัมหมี่
จะซื้อ

หุ้่น หมี่เนย ที่ราคา
20 บาทในอีก 1
เดือนข้างหน้า

พ่อหมี่
จะขาย

ใน 1 เดือนข้างหน้า หุ้่น หมี่เนย
อาจจะขึ้นราคาไปที่ ราคา **30** บาท
หรือในอีก 1 เดือนข้างหน้า หุ้่น หมี่เนย
อาจจะราคาตกลงไปที่ ราคา **10**
บาท

การทำ **FORWARD** (ฟอร์เวิร์ด)
จึงเป็นเครื่องมือการจัดการความเสี่ยง
จากราคาที่ผันผวน

FORWARD (ฟอร์เวิร์ด)

- **FORWARD** เป็นสัญญาแบบไม่เป็นทางการ (คือ สัญญาที่คู่สัญญาตกลงทำสัญญากับเอง ไม่มีหน่วยงานกลางรับรองหรือคอยดูแลให้ทำตามสัญญา) ทำให้สัญญา **FORWARD** ในยุคแรกของตราสารอนุพันธ์มีการผิดสัญญา (**DEFAULT**) เยอะมาก ทำให้ต้องสร้างตราสารอนุพันธ์ชนิดใหม่คือ **FUTURES** ขึ้นมาแทน
- เป็นสัญญาที่มีลักษณะคล้ายสัญญาฟิวเจอร์ส คือเป็นสัญญาที่บุคคล 2 ฝ่ายตกลงกันเพื่อซื้อขายสินทรัพย์ โดยระบุประเภท จำนวน และราคาซื้อขายกันไว้ ณ วันนี้ และทำการส่งมอบสินค้ากันในอนาคตเช่นเดียวกัน แต่มีข้อแตกต่างที่สำคัญคือ สัญญาฟิวเจอร์สนั้นซื้อขายในตลาดที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ หรือซื้อขายใน **EXCHANGE** ในขณะที่สัญญาฟอร์เวิร์ดนั้นเป็นการตกลงซื้อขายกันนอกตลาด

FUTURES (ฟิวเจอร์ส)

- **FUTURES** คือ สัญญาตกลงซื้อขายเหมือนกับ **FORWARD** แต่ต่างกันตรงที่ **FUTURES** เป็นสัญญาแบบเป็นทางการ มีรูปแบบสัญญาที่แน่นอนและที่สำคัญมีตัวกลางดูแลการซื้อขายและควบคุมให้ทำตามสัญญา
- หน่วยงานที่ควบคุมดูแลตรงนี้ คือ ตลาด **TFEX(THAILAND FUTURES EXCHANGE)** ซึ่งดูแลรูปแบบสัญญา และสำนักหักบัญชี (**CLEARING HOUSE**) ซึ่งดูแลการทำตามสัญญา โดยสำนักหักบัญชีจะทำหน้าที่เป็นคู่สัญญาตรงข้ามกับผู้ทำสัญญาเพื่อรับประกันการทำตามสัญญาและจะลดความเสี่ยงของตนโดยจะมีการเรียกเก็บเงินประกันจากคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ถ้าฝ่ายใดทำผิดสัญญาจะถูกยึดเงินประกันทำให้ปัญหาการผิดสัญญาถูกแก้ไขไปได้มากทีเดียว
- **FUTURES** จึงเป็นตราสารอนุพันธ์ที่เป็นที่นิยมกันมากตัวหนึ่งในปัจจุบัน

SWAP (สวอป)

- **SWAP** คือ สัญญาการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสด (คือเอาเงินมาแลกกัน) ของคู่สัญญา โดยฝ่ายหนึ่งจ่ายเป็นอัตราคงที่ อีกฝ่ายจ่ายแบบลอยตัว หรือจะเป็นลอยตัวกับลอยตัวก็ได้ โดยฝ่ายที่จ่ายกระแสเงินสดแบบลอยตัวจะจ่ายมากหรือน้อยอ้างอิงกับมูลค่าสินทรัพย์ที่สัญญาผูกอยู่
- เป็น สัญญาการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สัญญาสวอปอัตราดอกเบี้ย (**INTEREST RATE SWAP**) และ สัญญาสวอปเงินตราต่างประเทศ (**CURRENCY SWAP**)

OPTION (ออปชั่น)

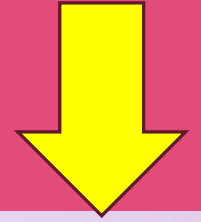
- สำหรับตราสารอนุพันธ์ตัวสุดท้าย คือ **OPTION** เป็น “สิทธิ” ในการซื้อ (**CALL**) หรือขาย (**PUT**) สินทรัพย์ในราคาที่ต้องการในอนาคต โดยผู้ได้สิทธิจะใช้หรือไม่ใช้สิทธิก็ได้ เพราะว่าไม่ใช่สัญญาจึงไม่ต้องถูกบังคับให้ทำตาม แต่จะเสียเงินที่จ่ายเพื่อซื้อสิทธิในตอนแรกไป ซึ่งเงินส่วนนี้เรียกว่า **OPTION PREMIUM** ซึ่งมีมูลค่าไม่มากนักเมื่อเทียบกับมูลค่าการซื้อขาย จากข้อดีนี้เองทำให้ **OPTION** เป็นตราสารอนุพันธ์ที่นิยมมากๆ ตัวหนึ่ง
- สัญญาสิทธิ เป็นสัญญาที่ผู้ซื้อออปชั่นมีสิทธิซื้อหรือขายสินทรัพย์อ้างอิงในวันที่ครบอายุสัญญาซึ่งผู้ซื้อจะใช้สิทธิหรือไม่ก็ได้

ประเภทของสัญญาการใช้สิทธิ **OPTIONS**

- สิทธิในการซื้อ (**CALL OPTIONS**) จะต้องจ่ายค่า **PREMIUM** โดยมี 2 สถานะ คือ
- **LONG CALL** ผู้ถือสิทธิซื้อ เพื่อที่จะซื้อสินทรัพย์อ้างอิง เมื่อเชื่อว่าราคาสินทรัพย์นั้นจะเพิ่มขึ้น จะได้กำไรเมื่อราคาตลาดของสินทรัพย์มากกว่าราคาใช้สิทธิและมากกว่าค่า **CALL PREMIUM**
- **SHORT CALL** ผู้ออกสิทธิซื้อ เพื่อที่จะขายสินทรัพย์อ้างอิง เมื่อเชื่อว่าราคาสินทรัพย์นั้นจะลดลง จะได้ผลตอบแทน คือ **CALL PREMIUM** จะเกิดการขาดทุนก็ต่อเมื่อราคาตลาดของสินทรัพย์นั้นมากกว่าราคาใช้สิทธิ

ประเภทของสัญญาการใช้สิทธิ **OPTIONS**

- สิทธิในการขาย (**PUT OPTIONS**) จะต้องจ่ายค่า **PREMIUM** โดยมี 2 สถานะ คือ
- **LONG PUT** ผู้ถือสิทธิขาย เพื่อที่จะขายสินทรัพย์อ้างอิง เมื่อเชื่อว่าราคาสินทรัพย์นั้นจะลดลง หากถือครองสัญญานี้ในระยะยาวจะได้กำไรเมื่อราคาตลาดของสินทรัพย์นั้นน้อยกว่าราคาใช้สิทธิและมากกว่าค่า **PUT PREMIUM**
- **SHORT PUT** ผู้ออกสิทธิขาย เพื่อที่จะซื้อสินทรัพย์อ้างอิง เมื่อเชื่อว่าราคาสินทรัพย์นั้นจะเพิ่มขึ้น จะได้ผลตอบแทน คือ **PUT PREMIUM** จะเกิดการขาดทุนก็ต่อเมื่อราคาตลาดของสินทรัพย์นั้นน้อยกว่าราคาใช้สิทธิ

WCONNEX.BUALUANG.CO.TH

สถานะ	สัญญา	การใช้สิทธิ
Long	Open	ผู้ถือสิทธิซื้อสัญญาเพื่อจะซื้อสินทรัพย์อ้างอิงในอนาคต
Short	Open	ผู้ออกสิทธิซื้อสัญญาเพื่อจะขายสินทรัพย์อ้างอิงในอนาคต
Long	Close	ผู้ถือสิทธิขายสัญญาเพื่อจะขายสินทรัพย์อ้างอิงในอนาคต
Short	Close	ผู้ออกสิทธิขายสัญญาเพื่อจะซื้อสินทรัพย์อ้างอิงในอนาคต

WCONNEX.BUALUANG.CO.TH

	Futures	Forwards	Options	Swaps
ซื้อขายใน TFEX				
ตัวอย่าง สินทรัพย์อ้างอิง	• SET50 Index • หุ้น • ทองคำ • น้ำมันดิบ • ยางพารา • อัตราแลกเปลี่ยน	• อัตราแลกเปลี่ยน • อัตราดอกเบี้ย	• SET50	• อัตราแลกเปลี่ยน • อัตราดอกเบี้ย

ประโยชน์

- ถ้าผมซื้อหุ้น หมูเนย ไว้ที่ราคา 10 บาท เพราะหวังว่าราคากำลังจะเพิ่มขึ้นเป็น 12 บาท แล้วผมก็จะได้กำไร 20% แต่สมมติว่าราคาหุ้นเกิดลดลงเป็น 8 บาท ผมก็ขาดทุน 20%
- ดังนั้น ถ้าผมอยากที่จะลดความเสี่ยงในการลงทุนครั้งนี้ ผมอาจจะซื้อหุ้น หมูเนยพร้อมกับทำสัญญา **FUTURES** ขายหุ้น หมูเนยที่ราคา 12 บาทไว้ หรือเรียกอีกแบบคือซื้อ **PUT OPTION** (สิทธิในการขาย) หุ้น หมูเนย ไว้ที่ราคา 12 บาท
- ตอนนี้ ต่อให้มูลค่าหุ้นหมูเนยจะลดลงเป็น 8 บาท ผมก็ได้กำไรจาก **FUTURES** หรือ **OPTION** มาชดเชยที่เสียไป คือขาดทุนจากการขายหุ้นหมูเนยในตลาดหุ้นทั้งหมด 20% (ซื้อมา 10 บาท ขายได้แค่ 8 บาท) แต่ได้กำไรจากตลาด **TFEX 20%** มาชดเชย (ซื้อมา 10 บาท ขายให้กับคู่สัญญา 12 บาท)

ประโยชน์

- สำหรับผู้ทำธุรกิจที่ต้องนำเข้าหรือส่งออก ก็สามารถนำตราสารอนุพันธ์มาใช้ประโยชน์ในการควบคุมต้นทุนการนำเข้า (กรณีเงินบาทมีแนวโน้มอ่อนค่า) หรือรักษารายได้จากการส่งออกสินค้า (กรณีเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่า) ได้เช่นกัน โดยการทำการซื้อตราสารอนุพันธ์ของอัตราแลกเปลี่ยนไว้บางส่วน เป็นต้น

- [HTTPS://YOUTU.BE/XU_QCVSAE_I?SI=NU4XW_OBVYOOXA8N](https://youtu.be/XU_QCVSAE_I?si=NU4XW_OBVYOOXA8N)
- [HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=KK154WCQ0VQ](https://www.youtube.com/watch?v=KK154WCQ0VQ)
- [HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=KMXIHSZ_6LA](https://www.youtube.com/watch?v=KMXIHSZ_6LA)

สรุป

ธุรกิจต้องเผชิญกับหลายปัญหาทางการเงิน เช่น การเงินที่ไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง การจัดการหนี้ที่ไม่เหมาะสม เปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงจากตลาดการเงินที่ไม่คงที่ การวิเคราะห์และการจัดการกับปัญหาทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญที่ธุรกิจต้องทำ เพื่อให้สามารถปรับตัวและเผชิญหน้ากับความท้าทายต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การวางแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการให้การสนับสนุนและความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำเสนอและวางแผนการเงินที่เหมาะสมกับความต้องการและลักษณะของธุรกิจจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้ธุรกิจเจริญรุ่งเรืองได้อย่างยั่งยืน ส่วนตลาดการเงินและสถาบันการเงินเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจัดหาและการใช้เงินทุนของธุรกิจให้เหมาะสม โดยมีแหล่งเงินทุนที่แตกต่างกันตามระยะเวลาและความเสี่ยงของธุรกิจ ทำให้การเลือกใช้แหล่งเงินทุนที่เหมาะสมมีความสำคัญมากในการสร้างความเชื่อมั่นและความยั่งยืนให้กับธุรกิจในระยะยาว

บทที่ 9

จรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

- เพื่อให้นักศึกษาทราบพื้นฐานของจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ
- เพื่อทำให้นักศึกษามีความรู้เพื่อประกอบธุรกิจในทุกขนาดได้

ความสำคัญ ของ จรรยาบรรณ ในการ ดำเนินธุรกิจ

“

ความสำคัญของจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเกิดจากการเป็นพื้นฐานและฐานรากที่สำคัญในการสร้างความเชื่อถือและความเป็นธรรมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร จรรยาบรรณช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจระหว่างองค์กรกับพาร์ทเนอร์ ลูกค้า พนักงาน และสังคมโดยรวม การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทำให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคมธุรกิจ การเสริมสร้างจรรยาบรรณในองค์กรช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและจรรยาบรรณทางธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายและวิธีการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน(พิมพ์ใจ รื่นเรือง, 2020).

การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและเคารพจากลูกค้าและพาร์ทเนอร์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการสร้างความสำเร็จและความยั่งยืนของธุรกิจ การมีจรรยาบรรณทางธุรกิจที่ดีช่วยสร้างฐานลูกค้าที่มั่นคงและความเชื่อถือจากสังคมธุรกิจ ทำให้ธุรกิจมีความยั่งยืนในระยะยาวโดยไม่เสี่ยงต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงขององค์กร นอกจากนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณยังช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีภายในองค์กร ทำให้องค์กรมีพนักงานที่มีความภาคภูมิใจในการทำงานและมีความผูกพันในการปฏิบัติตามค่านิยมและหลักจรรยาบรรณที่เชื่อมั่น

”

ความสำคัญของ จรรยาบรรณใน การดำเนินธุรกิจ ขนาดย่อม

“

การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมมีความสำคัญในการรักษาความน่าเชื่อถือและความ
เป็นธรรมในธุรกิจ เรียกให้ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสม
เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสังคมในระยะยาว โดยการปฏิบัติตามหลัก
จรรยาบรรณที่เชื่อถือได้ในด้านการธุรกิจจะช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับ
ในชุมชนท้องถิ่นและภายนอก ซึ่งส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่นจากลูกค้า
พาร์ทเนอร์ และสังคมโดยรวมที่สนับสนุนและเชื่อมั่นในธุรกิจขนาดย่อมในระยะ
ยาว (Gurayah, J. R., 2024)

นอกจากนี้ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจย่อมมีผลต่อความ
ยั่งยืนและความเป็นไปได้ในการเติบโตของธุรกิจ ด้วยเหตุนี้ การดำเนินธุรกิจ
อย่างมีจรรยาบรรณจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสในการขยายตัวและ
พัฒนาธุรกิจของบริษัท นอกจากนี้ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณยังช่วยสร้าง
ความสามารถในการแข่งขันที่แข็งแกร่ง โดยทำให้ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสถียร
ภายในและขยายตัวออกไปยังตลาดใหม่โดยมีความเชื่อมั่นในฐานลูกค้าและ
พาร์ทเนอร์ที่มั่นคง

”

การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินและการธุรกิจ

การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในด้านการเงินเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและเป็นฐานในการบริหารธุรกิจอย่างมีความเสถียร (Elpina, E., 2024) หลักจรรยาบรรณทางการเงินมีหลายด้านที่ควรมีการคำนึงถึงดัง

ความเท่าเทียมในข้อมูล

: ข้อมูลทางการเงินควรมีความสอดคล้องกันและเท่าเทียมกันตามเวลา และไม่ควรมีการแตกต่างที่ไม่เหมือนกันในข้อมูลทางการเงินจากช่วงเวลาหรือที่มาตรฐานที่ไม่สอดคล้องกัน

การเปิดเผยข้อมูล

: องค์กรควรเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างเปิดเผยและโปร่งใส เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลและทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเงินขององค์กรได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

การปฏิบัติตามหลักการบัญชี

การปฏิบัติตามหลักการบัญชี: การจัดทำข้อมูลทางการเงินควรปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ

การรายงานทางการเงิน

: องค์กรควรจัดทำรายงานทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ และมีความชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง รายงานทางการเงินนี้ควรเป็นเครื่องมือที่สามารถให้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักลงทุน บริษัทหุ้น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

หลักจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมมีความสำคัญที่จะปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในการการเงินเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจ (สลักจิตร นิลผาย, 2021) การใช้เงินทุนอย่างรอบคอบและมีสติสัมปชัญญะในการตัดสินใจทางการเงินมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสามารถช่วยลดความเสี่ยงทางการเงินและเพิ่มโอกาสในการเจริญเติบโตได้อย่างมั่นคง นอกจากนี้ การดำเนินธุรกิจที่มีการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทางการเงินยังช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับลูกค้า พันธมิตรธุรกิจ และสังคมทั้งหมด เพื่อให้ธุรกิจมีความเชื่อถือและความเป็นเลิศในทุกมิติของการดำเนินธุรกิจ

นอกจากนี้ การดำเนินธุรกิจขนาดย่อมต้องการการกำกับดูแลและการควบคุมที่ดีในการการเงินและการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้ระบบการเงินและการดำเนินธุรกิจมีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในการการเงินช่วยให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจทางการเงินที่สอดคล้องกับความเสี่ยงและโอกาสของธุรกิจ ทั้งนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณในการการเงินเป็นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ธุรกิจขนาดย่อมเติบโตและยั่งยืนในอุตสาหกรรมที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงและความเครียดได้อย่างมั่นคง

หลักจรรยาบรรณ ในด้านการดำเนินธุรกิจ เริ่มต้นใหม่

การเริ่มต้นกิจการใหม่ (Startup) สามารถทำให้จรรยาบรรณเป็นส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจของพวกเราได้ ผู้ประกอบการมีสิ่งมากมายที่ต้องคำนึง “พื้นฐานคุณค่า”, คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์หรือบริการ, การจัดการเงินทุน, เทคโนโลยี, การสร้างทีมงาน, การติดตั้งโทรศัพท์, การอยู่รอดจากเดือนนี้ถึงเดือนหน้า จริง ๆ บทบาทที่จรรยาบรรณเข้ามามีความสำคัญอย่างไรในช่วงเดือนแรกและปีแรกของการดำเนินธุรกิจ ที่ผู้ประกอบการสามารถทำอย่างไรเพื่อให้จรรยาบรรณมีบทบาทในการเริ่มต้นของธุรกิจได้ไหม

การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่จรรยาบรรณทำงานในบริษัทที่เรียกว่า “จรรยาบรรณองค์กร” นั้นได้เน้นไปที่บริษัทขนาดใหญ่มากขึ้น ตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของทศวรรษที่ 20 เป็นต้นมา บริษัทขนาดใหญ่หลายแห่งได้จัดตั้งโปรแกรมจรรยาบรรณที่มีเจ้าหน้าที่จรรยาบรรณ ผู้ทำงานด้านจรรยาบรรณได้ส่งเสริมให้คนอื่นมาศึกษาวิธีการทำงานของพวกเขาและวัดผลของโปรแกรมของพวกเขา ผู้ศึกษาด้านจรรยาบรรณองค์กรหลายคนได้สนใจว่า สถานประกอบการอื่น ๆ นอกเหนือจากบริษัทที่มีโปรแกรมจรรยาบรรณแบบเป็นทางการ สำเร็จในการทำให้บริษัทของพวกเขามีจรรยาบรรณและให้ความสำคัญกับมูลค่า ข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้เราสามารถศึกษาว่าธุรกิจรุ่นใหม่จะจัดการกับจรรยาบรรณอย่างไร

เป็นที่ชัดเจนว่า บริษัทเริ่มต้นจะไม่สามารถสร้างโปรแกรมจรรยาบรรณแบบเป็นทางการหรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จรรยาบรรณได้ แม้ว่า ผู้บริหารบริษัทเริ่มต้นอาจยกย่องว่าพวกเขาคือ “เจ้าหน้าที่จรรยาบรรณของธุรกิจใหม่” แต่หากไม่มีโปรแกรมเป็นทางการ ธุรกิจเริ่มต้นก็สามารถสร้างการดำเนินธุรกิจด้วยการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณอย่างมีประสิทธิภาพมากมาย

จรรยาบรรณในธุรกิจเริ่มต้นมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและเคารพจากลูกค้า พฤติกรรมที่เป็นมารยาทและสามารถสร้างความไว้วางใจ รวมถึงการปฏิบัติตามหลักการจรรยาบรรณทางธุรกิจ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างฐานลูกค้าที่มั่นคงและเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มผู้ลงทุนและพันธมิตรทางธุรกิจด้วย

ในธุรกิจเริ่มต้น การทำงานอย่างเคร่งครัดและมีจรรยาบรรณมักจะช่วยให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการที่ดีขึ้น โดยจะมีการสร้างกฎเกณฑ์และนโยบายที่เป็นมารยาทในการดำเนินธุรกิจอย่างมีความซื่อสัตย์ และเป็นมารยาทที่เป็นเกียรติต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทางธุรกิจยังช่วยสร้างสภาพแวดล้อมทำงานที่มีความเป็นกันเองและมีความเป็นระเบียบ เช่นการสร้างโปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ การเป็นกลางและไม่มีการประจบการที่เกินความเป็นธรรม นอกจากนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณยังช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจให้เป็นที่ยอมรับและนับถือในวงกว้างของสังคมและวงการธุรกิจ

กรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1 บริษัทเอกสารและพิมพ์ดีดี (ชื่อเพ็ญชีรีย์)

บริษัทเอกสารและพิมพ์ดีดี (ชื่อเพ็ญชีรีย์) เป็นบริษัทขนาดย่อมที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2005 โดยคุณฉิน สมศรี ผู้ก่อตั้งบริษัท มีวัตถุประสงค์ในการสร้างแหล่งรายได้เพิ่มเติมจากการผลิตเอกสารต่าง ๆ และพิมพ์งานพิมพ์ต่าง ๆ โดยรวมมุ่งเน้นการผลิตเอกสารที่มีคุณภาพสูงและให้บริการที่มีมาตรฐาน ทำให้ได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าและคู่ค้าในวงกว้าง บริษัทได้เริ่มต้นดำเนินธุรกิจด้วยการใช้เงินทุนจากเงินกู้ระยะสั้นจากธนาคาร และการระดมทุนจากการขายหุ้นสามัญ ทำให้บริษัทสามารถสร้างความมั่นคงทางการเงินและเติบโตไปอย่างต่อเนื่อง

บริษัทเอกสารและพิมพ์ดีดีมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้นำในธุรกิจด้านการผลิตเอกสารและพิมพ์งานพิมพ์ ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและความเชี่ยวชาญของทีมงาน และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างทันทั่วทั้งที่ ทั้งนี้ บริษัทยังให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจอย่างซื่อสัตย์และยั่งยืน โดยเคร่งครัดในการบัญชีและการรายงานการเงิน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้าและพาร์ทเนอร์ทางธุรกิจในระยะยาว

กรณีศึกษาที่ 2 ร้านอาหารและกาแฟ "The Little Bistro"

ร้านอาหารและกาแฟ "The Little Bistro" เป็นร้านอาหารขนาดย่อมที่ได้รับความนิยมในชุมชนในระดับท้องถิ่น ร้านนี้ได้รับความนิยมจากลูกค้าด้วยอาหารคุณภาพสูงและบรรยากาศที่อบอุ่น โดยมีผู้ก่อตั้งคือคุณแมทธิวและคุณลีลาซุฟอินซ์ ที่มีความใฝ่ฝันที่จะสร้างร้านอาหารที่มีความพิเศษและเป็นส่วนสำคัญของชุมชน ในขณะที่ร้านอาหารนี้เริ่มต้นดำเนินธุรกิจด้วยทุนเงินส่วนตัว และเงินกู้ระยะสั้นจากธนาคาร

"The Little Bistro" มุ่งมั่นที่จะให้บริการอาหารที่มีคุณภาพสูงและบรรยากาศที่ดีเยี่ยม โดยมีการคัดสรรส่วนผสมของเมนูที่คลาสสิกและสมัยใหม่ นอกจากนี้ยังมีการใช้วัตถุดิบคุณภาพสูงและสดใหม่เสมอ และการให้บริการที่มีมาตรฐานสูง ร้านอาหารเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติตามหลักการความสะอาดและการประสานงานที่ดีระหว่างทีมงานจะช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับลูกค้าและเพิ่มความนิยมของร้านในชุมชน ทำให้ร้าน "The Little Bistro" เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างสูงในพื้นที่ท้องถิ่น

สรุป

จรรยาบรรณเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการประกอบธุรกิจทุกขนาด เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากลูกค้าและผู้ลงทุน การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณทางธุรกิจช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีความเป็นกันเองและมีความเป็นระเบียบ โดยการสร้างมารยาทในการดำเนินธุรกิจอย่างซื่อสัตย์ ถูกต้องและไม่ละเมิดกฎหมาย ส่งผลให้ธุรกิจเกิดภาพลักษณ์ที่ดีในสังคมและวงการธุรกิจโดยรวม การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและเสถียรภาพในธุรกิจ และช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจได้อย่างยั่งยืน การประกอบธุรกิจที่มีจรรยาบรรณอย่างถูกต้องและเข้มแข็งจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรละเลยสำหรับธุรกิจใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่หรือเล็ก หรือเป็นธุรกิจที่เริ่มต้นใหม่โดยเฉพาะ

บทที่ 10 : การวิเคราะห์ และการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

- เพื่อให้นักศึกษา การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน
- เพื่อให้สามารถบริหารธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น
- เพื่อให้นักศึกษา เพื่อป้องกันตัวจากความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงของราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยน
- เพื่อฝึกทักษะการจัดการความเสี่ยงทางการเงินที่ดีจะสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพให้กับธุรกิจ

การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน
เป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวและ
ตอบสนองต่อสถานการณ์ทางการเงินได้อย่างเหมาะสม การ
ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินเป็นขั้นตอนสำคัญที่
ช่วยให้ธุรกิจเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และวางแผน
การจัดการความเสี่ยงเพื่อลดความเสี่ยงหรือให้มีความเสี่ยง
ที่ยอมรับได้

การระบุและการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจ

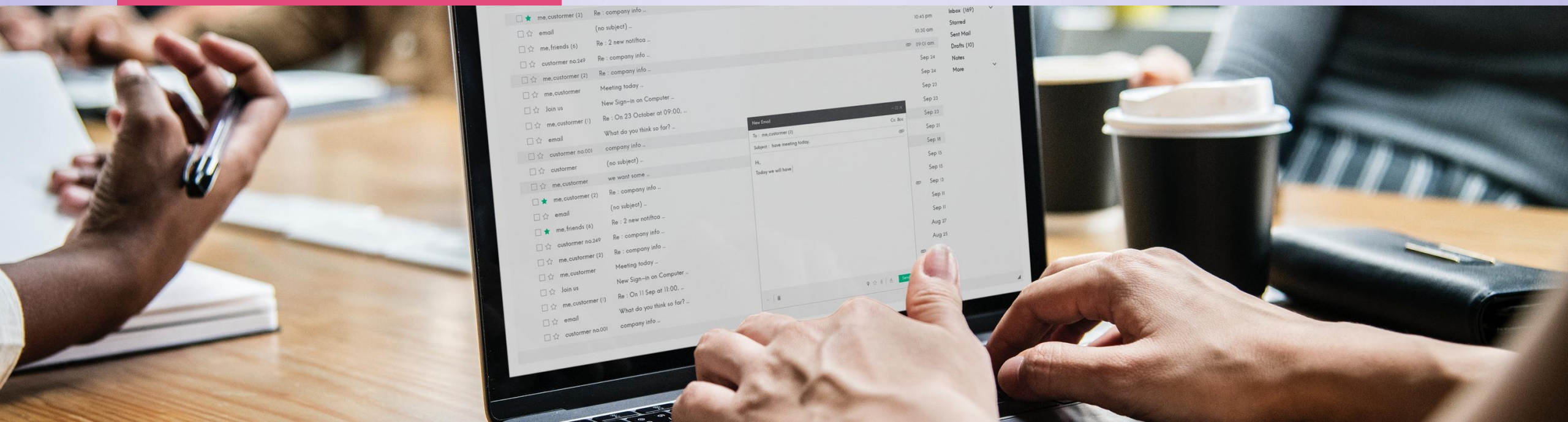
เป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อให้ธุรกิจสามารถตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และมีแนวทางในการจัดการเสี่ยงนั้นๆ อย่างเหมาะสม ขั้นแรกในการระบุความเสี่ยงทางการเงินคือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น ความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าหรือบริการ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย หรือความเสี่ยงจากเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ

ตัวอย่างเช่น

บริษัท XYZ ซึ่งมีการค้าสินค้ากับต่างประเทศอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ถ้ามูลค่าเงินต่างประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจมักจะเน้นไปที่การระบุและการประเมิน ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการจัดการและการลดความเสี่ยงเหล่านั้น โดยสามารถทำได้โดยการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ :

1. การระบุความเสี่ยง : ทำการระบุปัจจัยหรือสถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินของธุรกิจ
2. การประเมินความเสี่ยง : เราจะทำการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ทางการเงิน
3. การจัดการและการลดความเสี่ยง : หลังจากได้รับข้อมูลความเสี่ยง จะต้องวางแผนและดำเนินการลดความเสี่ยงนั้น ๆ โดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ

ความหมายของการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน

การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน

หมายถึง กระบวนการในการรับรู้และจัดการกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินในธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการบริหารทรัพยากรในองค์กรที่มุ่งหวังให้มีการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความมั่นคงในระยะยาว

ผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ

ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน การวางแผนการเงิน การกำหนดนโยบายการเงิน การบริหารหนี้สิน หรือการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่าง ๆ

ประเภทความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk)

เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจหรือกิจกรรมทางการเงินที่สามารถส่งผลกระทบต่อค่าตัวของสินทรัพย์ หรือ รายได้ของธุรกิจ โดยมักจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดทางการเงิน ค่าเงินของเงินตราต่างประเทศ อัตรา ดอกเบี้ย ค่าใช้จ่าย หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของธุรกิจ การจัดการความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk Management) คือกระบวนการหรือกิจกรรมที่ใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อระบุ วัด วิเคราะห์ และบริหาร ความเสี่ยงทางการเงินในธุรกิจ

เป้าหมายและแผน กลยุทธ์ของธุรกิจ

(อนันตญา รัชชทองและคณะ,2021)

วิทยาลัยนิพนธ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า

หากลูกค้า ของบริษัทฯ มีปัญหาในการดำเนินงาน ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการเรียกรับชำระหนี้จากลูกค้าได้ และอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงผลกำไรและฐานะการเงินของบริษัทฯ

ความเสี่ยงด้านความผันผวน

ของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

บริษัทเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่ใช้สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เป็นสกุลเงินหลักในการขายสินค้าและรับเงินค่าสินค้า คิดเป็นสัดส่วนเกือบทั้งหมดของยอดขาย

ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

อัตราดอกเบี้ยลอยตัวซึ่งอาจจะสูงขึ้นหรือต่ำลงตามภาวะ ดอกเบี้ยในตลาดการเงิน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงประการหนึ่งที่ บริษัทต้องพิจารณาอย่างรอบคอบทุกครั้งที่ในการตัดสินใจกู้เงิน

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

บริษัทให้ความสำคัญกับการบริหารเงินทุนหมุนเวียนเพื่อให้มี สภาพคล่องอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดหาวงเงินกู้เงิน เงินหมุนเวียนให้พอเพียงกับความต้องการในการเติบโตของ บริษัท

ความเสี่ยงทางการเงินเป็นปัญหาที่สำคัญในธุรกิจขนาดย่อม เนื่องจากสามารถส่งผลกระทบต่อค่าตัวของสินทรัพย์และรายได้ของธุรกิจได้อย่างมาก. การจัดการความเสี่ยงทางการเงินเป็นกระบวนการที่ธุรกิจต้องใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อระบุ วัด วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงให้เหมาะสม โดยการลดความเสี่ยงหรือการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น บริษัทสินเชื่อเฉพาะทางศรีสวัสดิ์เป็นตัวอย่างของธุรกิจขนาดย่อมที่มีการจัดการความเสี่ยงทางการเงินอย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงให้มากที่สุดโดยการตรวจสอบและบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการให้บริการทางการเงินอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับการสร้างความโปร่งใสและความเชื่อถือในตลาดวงเงิน

เครื่องมือการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

(Financial Risk Management Tools)

(Kharlanov, A. S. et.al., 2022)

การทำอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Derivative Instruments)

อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Forwards)

เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้สำหรับการป้องกันความเสี่ยงต่อความเปลี่ยนแปลงของราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต โดยการทำสัญญาซื้อขายที่ระบุราคาและวันที่ในอนาคตเพื่อซื้อหรือขายสินทรัพย์ทางเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

อนุพันธ์แบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Futures)

เป็นสัญญาซื้อขายที่มีลักษณะคล้ายกับอนุพันธ์ทางการเงิน แต่มักจะมีลักษณะเป็นสัญญามาตรฐานที่ถูกทำเพื่อซื้อหรือขายทรัพย์สินทางการเงินในอนาคตในราคาที่ได้รับการตกลงล่วงหน้า

สัญญาสิทธิล่วงหน้า (Financial Options)

เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิในการซื้อหรือขายทรัพย์สินในอนาคตที่ราคาที่กำหนดล่วงหน้า การซื้อสัญญาสิทธิล่วงหน้าให้สิทธิในการซื้อทรัพย์สินทางการเงิน (call option) ในระยะเวลาที่กำหนดตามราคาที่กำหนดล่วงหน้า

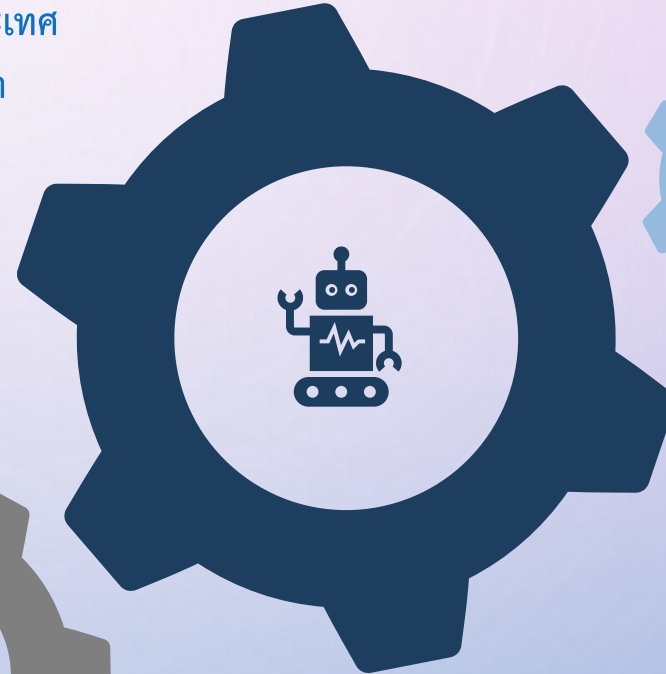
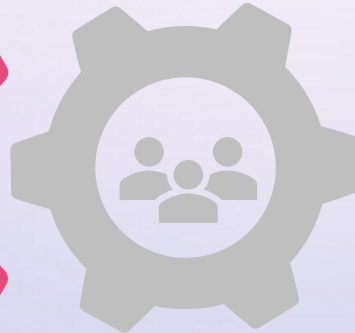
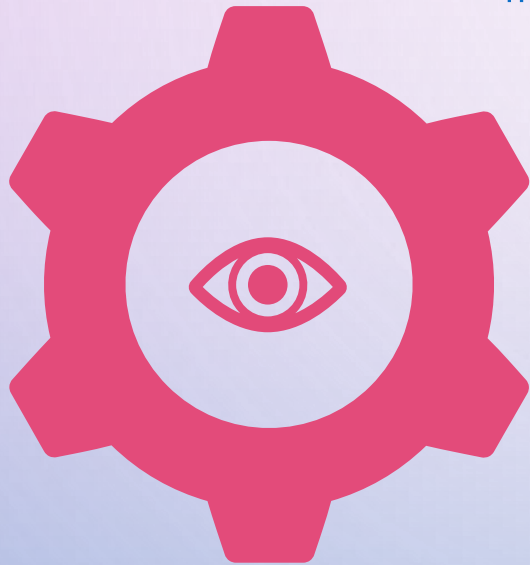
สัญญาซื้อขายแบบอนุพันธ์ทางการเงิน (Swaps)

เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนการชำระเงินระหว่างฝ่ายเกี่ยวข้องในอนาคต ซึ่งสามารถทำได้ในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา หรือราคาตั้งแต่ของสินค้า เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายหรือรายได้จากการเงินในอนาคต

การทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract)

เป็นการยืดยวระยะเวลาของ
การซื้อขายเงินตราต่างประเทศ
ที่ได้รับการกำหนดราคา

การทำสัญญา Forward Contract

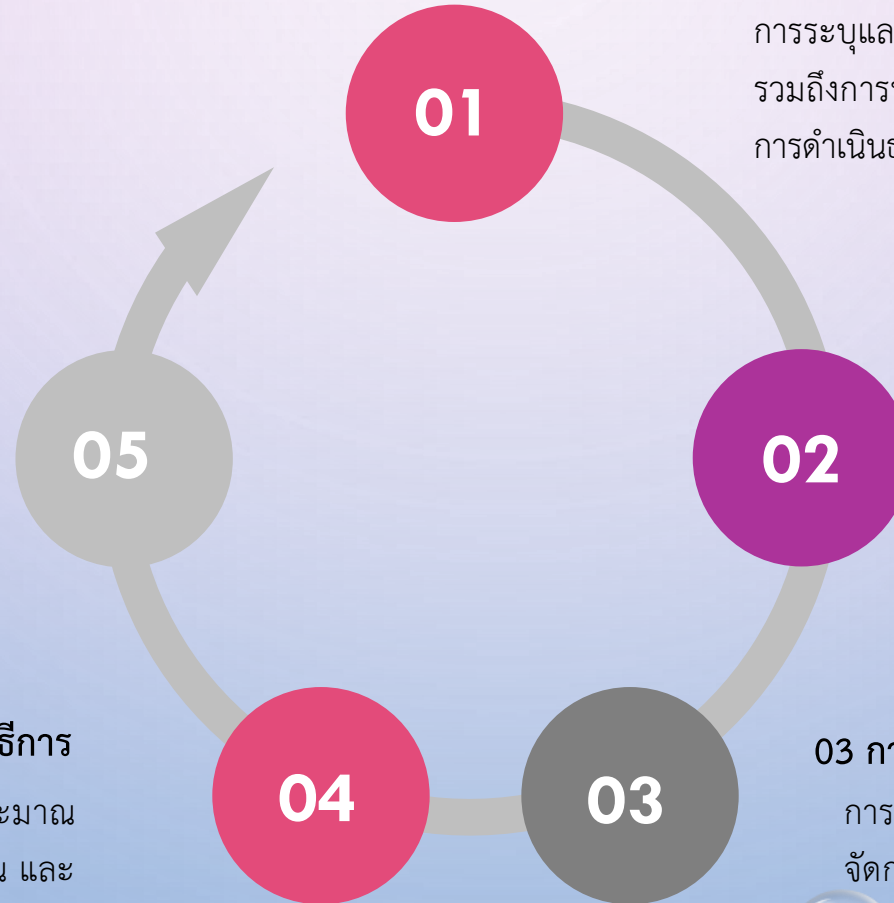
ช่วยล็อคอัตรา แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า
เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต

มักถูกใช้ในการป้องกันความเสี่ยง
ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประกัน
การแปลงเงินตราต่างประเทศในธุรกิจ
การลดความเสี่ยงจากการแปลงเงินตรา
หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเงินอื่นๆ

กรอบแนวคิดของการบริหาร ความเสี่ยงทางการเงินที่ดี

"โดยการปฏิบัติตามกรอบแนวคิดดังกล่าว จะช่วยให้ธุรกิจมีความมั่นคงและเสถียรภาพในการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า"

01 การรับรู้และการประเมินความเสี่ยง

การระบุและการประเมินความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ รวมถึงการพิจารณาความเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกที่อาจมีผลต่อการดำเนินธุรกิจ

02 การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกคนในองค์กรเข้าใจและมีเป้าหมายร่วมกันในการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

03 การวางแผนการดำเนินงาน

การสร้างแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมและเชื่อถือได้ เพื่อจัดการกับความเสี่ยงทางการเงินและให้ความมั่นคงในการดำเนินธุรกิจ

04 การใช้เครื่องมือและวิธีการ

การใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม เช่น การประมาณการเงินทุนที่จำเป็น การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน และการใช้สินทรัพย์ทางการเงิน ในการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน

05 การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อปรับปรุงและป้องกันความเสี่ยงในอนาคต

สรุป

การวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงินเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภารกิจหลักคือการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงทางการเงินมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ โดยใช้เครื่องมือและเทคนิคต่างๆ เช่น การทำอนุพันธ์ทางการเงิน เพื่อป้องกันตัวจากความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงของราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยน การจัดการความเสี่ยงทางการเงินที่ดีจะสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพให้กับธุรกิจในยุคที่มีความผันผวนของตลาดและเงินทุนสูง โดยการใช้กรอบแนวคิดที่เหมาะสมและการดำเนินการอย่างมีวิจารณญาณที่ถูกต้อง และการติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงเสถียรภาพในการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นในอนาคต

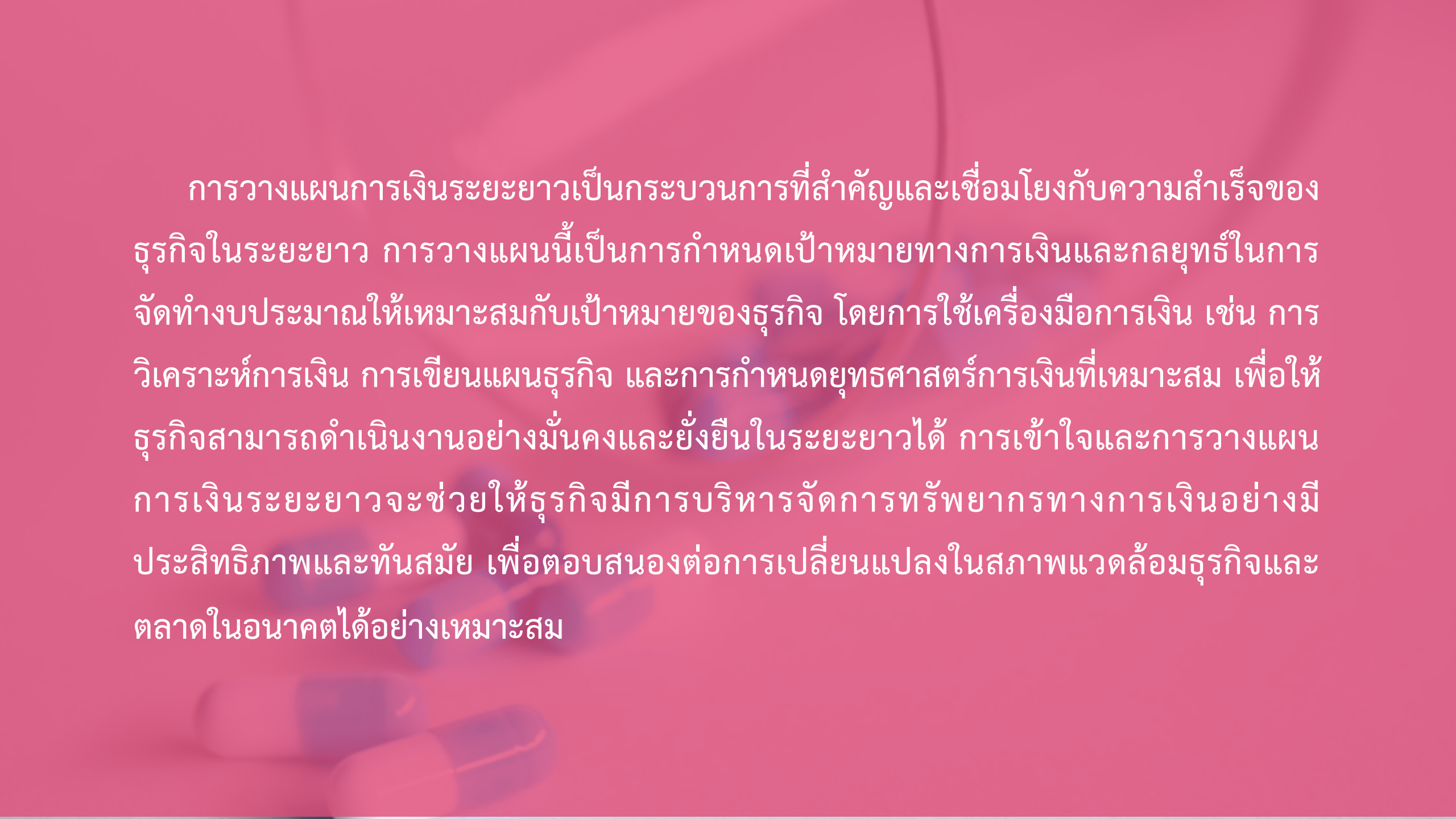

บทที่ 11 :

การวางแผนการเงินระยะยาว

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

- เพื่อให้นักศึกษาสามารถดำเนินงานธุรกิจอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาวได้
- เพื่อให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมธุรกิจและตลาดในอนาคตได้อย่างเหมาะสม
- เพื่อนักศึกษาการใช้เครื่องมือการเงินเช่นการทำ **CASH FLOW PROJECTION** และ **SENSITIVITY ANALYSIS**

การวางแผนการเงินระยะยาวเป็นกระบวนการที่สำคัญและเชื่อมโยงกับความสำเร็จของธุรกิจในระยะยาว การวางแผนนี้เป็นการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและกลยุทธ์ในการจัดทำงบประมาณให้เหมาะสมกับเป้าหมายของธุรกิจ โดยการใช้เครื่องมือการเงิน เช่น การวิเคราะห์การเงิน การเขียนแผนธุรกิจ และการกำหนดยุทธศาสตร์การเงินที่เหมาะสม เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาวได้ การเข้าใจและการวางแผนการเงินระยะยาวจะช่วยให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมธุรกิจและตลาดในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

การวางแผนการเงินระยะยาว

การวางแผนการเงินระยะยาวในธุรกิจ

การวางแผนการเงินระยะยาวในธุรกิจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจในระยะยาว

การใช้เครื่องมือการเงินในการวางแผนการเงินระยะยาว

การใช้เครื่องมือการเงินในการวางแผนการเงินระยะยาวช่วยให้ธุรกิจสามารถจัดทำแผนการเติบโตและการขยายธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคง

การทำ Cash flow projection

การทำ Cash flow projection มีความสำคัญมากในการวางแผนการเงินระยะยาว เนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการได้รับข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาพการเงินของธุรกิจในอนาคตที่สามารถใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน

การทำ Cash flow projection

สำหรับธุรกิจร้านค้าขายสินค้าออนไลน์อาจะมีดังนี้

รายรับ

- รายได้จากการขายสินค้าออนไลน์
- รายได้จากค่าบริการเสริม

รายจ่าย

- ค่าใช้จ่ายในการจัดส่งสินค้า
- ค่าใช้จ่ายในการจัดการสต็อกสินค้า
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจออนไลน์

กำไรสุทธิ

หลังจากรวมรายรับและลบรายจ่ายทั้งหมด จะได้กำไรสุทธิที่เป็นผลลัพธ์ของการทำ Cash flow projection

การทำ Sensitivity analysis

เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการประเมินผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงในตัวแปรหนึ่งๆ ต่อผลลัพธ์ของโมเดลการเงินหรือโครงการธุรกิจ

การระบุปัจจัยสำคัญ

ช่วยให้ระบุและเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดต่อผลลัพธ์ทางการเงิน ซึ่งทำให้สามารถจัดการความเสี่ยงได้ตรงจุด

การวางแผนและการตัดสินใจ

ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจสามารถวางแผนและตัดสินใจในสถานการณ์ที่คาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่างๆ ได้ล่วงหน้า

การประเมินความเสี่ยง

ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจเข้าใจถึงระดับความเสี่ยงของธุรกิจต่อผลลัพธ์ทางการเงินในสถานการณ์ที่ต่างกัน

แผนธุรกิจ (Business plan)

สรุป

การวางแผนการเงินระยะยาวเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการบริหารธุรกิจ เนื่องจากมันช่วยให้ธุรกิจสามารถกำหนดเป้าหมายและวิธีการที่เหมาะสมในการบรรลุเป้าหมายทางการเงินของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เครื่องมือการเงินเช่นการทำ Cash flow projection และ Sensitivity analysis เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้เราสามารถประเมินและวางแผนการใช้ทรัพยากรการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถจัดทำแผนธุรกิจที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สำคัญต่อการดำรงอยู่และการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว การวางแผนการเงินระยะยาวนั้นเสมือนกล่องที่ช่วยให้ธุรกิจมองเห็นภาพรวมของการเงินและกำหนดเส้นทางที่ถูกต้องในการเดินทางสู่ความสำเร็จทางธุรกิจได้อย่างมั่นคงและมั่นใจมากยิ่งขึ้น และในการบริหารธุรกิจให้สามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในเชิงยั่งยืนได้ในอนาคต

